

Fremsat den 31. oktober 2013 af skatteministeren (Holger K. Nielsen)

Forslag

til

Lov om ændring af ligningsloven, momsloven, lov om anvendelse af Det Europæiske Fællesskabs forordning om toldmyndighedernes indgriben over for varer, der mistænkes for at krænke visse intellektuelle ejendomsrettigheder, og om de foranstaltninger, som skal træffes over for varer, der krænker sådanne rettigheder, selskabsskatteloven og forskellige andre love¹⁾

(Gennemførelse af EU-direktiv nr. 2013/43/EU, supplerende regler om administration af EU-forordning nr. 608/2013, præcisering af regler om virksomheders fradrag for udgifter til bestikkelse, justering af den subjektive skattepligt for erhvervsdrivende foreninger m.v., værnregel imod unaturlig lageropbygning af tobaksvarer, teknisk justering af udligningsafgiften for varebiler, m.v.)

§ 1

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 405 af 22. april 2013, som ændret senest ved § 7 i lov nr. 792 af 28. juni 2013, foretages følgende ændring:

1. § 8 D affattes således:

»§ 8 D. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst gives der ikke fradrag for udgifter til bestikkelse som nævnt i straffelovens § 144, § 299, stk. 2, og § 304 a, stk. 2. Bestemmelsen i 1. pkt. finder anvendelse, uanset om den nævnte bestikkelse er lovlig efter lovgivningen i den stat, hvor udgiften til bestikkelse er afholdt. Afgørende er alene, om den nævnte bestikkelse ville være strafbar efter straffelovens § 144, § 299, stk. 2, eller § 304 a, stk. 2, hvis bestikkelsen var foregået her i landet.«

§ 2

I momsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 106 af 23. januar 2013, som ændret ved § 4 i lov nr. 789 af 28. juni 2013 og § 7 i lov nr. 903 af 4. juli 2013, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel indsættes efter »for så vidt angår faktureringsreglerne, EU-Tidende 2010, nr. L 189, side 1«: » Rådets direktiv 2013/43/EU af 22. juli 2013 om ændring af momssystemdirektivet for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2013, nr. L 201, side 4-6«.

2. I § 11, stk. 4, 2 pkt., ændres »§ 46, stk. 4,« til: »§ 46, stk. 5,«.

3. I § 46, stk. 1, nr. 6, udgår »eller«.

4. I § 46, stk. 1, nr. 7, ændres »landet.« til: »landet,«.

5. I § 46, stk. 1, indsættes som nr. 8-10:

»8) aftageren er en afgiftspligtig person her i landet, der modtager mobiltelefoner fra en virksomhed etableret her i landet,

9) aftageren er en afgiftspligtig person her i landet, der fra en virksomhed etableret her i landet modtager integrerede kredsløbsanordninger i den tilstand, som de er i, inden de integreres i slutbrugerprodukter, eller

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 2013/43/EU af 22. juli 2013 om ændring af momssystemdirektivet for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2013, nr. L 201, side 4-6.

10) aftageren er en afgiftspligtig person her i landet, der modtager spillekonsoller, tablet-pc'er eller bærbare computere fra en virksomhed etableret her i landet.«

6. I § 46 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Bestemmelserne i stk. 1, nr. 8-10, gælder ikke for salg fra registrerede virksomheder, hvis afsætning sker udelukkende eller overvejende til private forbrugere.«

Stk. 2-13 bliver herefter stk. 3-14.

7. I § 50, 1. pkt., ændres »§ 46, stk. 2,« til: »§ 46, stk. 3,«.

8. I § 50 b ændres »af CO₂-kvoter eller CO₂-kreditter efter § 46, stk. 1, nr. 6« til: »omfattet af § 46, stk. 1, nr. 6-10«.

§ 3

I lov om anvendelse af Det Europæiske Fællesskabs forordning om toldmyndighedernes indgriben over for varer, der mistænkes for at krænke visse intellektuelle ejendomsrettigheder, og om de foranstaltninger, som skal træffes over for varer, der krænker sådanne rettigheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 1047 af 20. oktober 2005, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, ændres »Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003 af 22. juli 2003 om toldmyndighedernes indgriben over for varer, der mistænkes for at krænke visse intellektuelle ejendomsrettigheder, og om de foranstaltninger, som skal træffes over for varer, der krænker sådanne rettigheder« til: »Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013 af 12. juni 2013 om toldmyndighedernes håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder og om ophævelse af rådets forordning (EF) nr. 1383/2003«.

2. I § 1, stk. 2, ændres »Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003« til: »Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013«.

3. I § 3, stk. 1, ændres »kapitel II« til: »kapitel III«.

4. I § 3, stk. 1, og to steder i § 5, stk. 1, ændres »artikel 9« til: »artikel 17«.

5. I § 4 ændres »artikel 9, stk. 2.« til: »artikel 23, stk. 1«.

6. § 5 a, ophæves.

7. I § 6 ændres »stk. 1,« til: »nr. 1-7,«.

8. I § 7, stk. 1, ændres »artikel 16« til: »artikel 25«, og »artikel 9« ændres til: »artikel 17 og 19«.

§ 4

I konkursloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 217 af 15. marts 2011, som ændret ved § 1 i lov nr. 429 af 1. maj 2013, foretages følgende ændring:

1. § 96, stk. 2, nr. 7, ophæves.

Nr. 8-17 bliver herefter nr. 7-16.

§ 5

I opkrævningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1127 af 23. september 2013 som ændret ved § 1 i lov nr. 513 af 7. juni 2006 og ved § 14 i lov nr. 1354 af 21. december 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 9, stk. 1, 1. pkt., ændres »1-4, 7, 8 og 16« til: »1-4, 7 og 8«.

2. I § 9, stk. 2, 1. pkt., ændres »5, 6, 9-15, 17, 18 og 31« til: »5, 6, 9-17 og 30«.

3. Bilag 1, liste A, nr. 16, ophæves.

§ 6

I selskabsskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1082 af 14. november 2012, som ændret bl.a. ved § 10 i lov nr. 433 af 16. maj 2012, § 17 i lov nr. 1354 af 12. december 2012, § 17 i lov nr. 600 af 12. juni 2013 og senest ved § 1 i lov nr. 792 af 28. juni 2013, foretages følgende ændring:

1. I § 1, stk. 1, nr. 2, ændres »selskaber m.v. omfattet af § 3 i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, som ikke er omfattet af nr. 3, 3 a eller 4« til: »registrerede selskaber med begrænset ansvar«.

§ 7

I tinglysningsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 462 af 14. maj 2007, som ændret bl.a. ved lov nr. 295 af 11. april 2011 og senest ved § 2 i lov nr. 519 af 28. maj 2013, foretages følgende ændring:

1. I § 8, stk. 1, nr. 7, ændres »§ 47 e, stk. 5,« til: »§ 47 g, stk. 1,«, og »§ 47 e, stk. 9« ændres til: »§ 47 g, stk. 5«.

§ 8

I lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 414 af 11. april 2013, som ændret ved § 16 i lov nr. 513 af 7. juni 2006, foretages følgende ændring:

1. I § 4, stk. 1, II, A, ændres »560« til: »570«, »800« ændres til: »820«, »1.100« ændres til: »1.120«, »1.370« ændres til: »1.400«, »1.560« ændres til: »1.590«, »1.770« ændres til: »1.800«, og »240« ændres til: »250«.

§ 9

I lov nr. 947 af 20. december 1999 om ændring af toldloven, lov om afgift af spiritus m.m., lov om tobaksafgifter, momsloven, kildeskatteloven og lov om en arbejdsmarkedsfond (Sviggbekæmpende foranstaltninger m.v.), foretages følgende ændring:

1. § 3, nr. 4-8, ophæves.

§ 10

I lov nr. 1383 af 28. december 2011 om lov om ændring af chokoladeafgiftsloven, tobaksafgiftsloven, øl- og vinafgiftsloven og forskellige andre love (Afgiftsforhøjelser på chokolade, sukkervarer, is, sodavand, tobak, øl og vin) foretages følgende ændring:

1. I § 7 indsættes som nye stykker:

»Stk. 11. Hvis en virksomhed registreret efter tobaksafgiftsloven i perioden fra og med den 31. oktober 2013 og til og med den 31. december 2013 køber stempelmærker til mere end 20 pct. flere styk cigaretter og 20 pct. flere kilogram røgtobak, end virksomheden normalt ville gøre i en periode på 62 dage, anses det overskydende køb for foretaget den 1. januar 2014.

Stk. 12. I afgørelsen af, til hvor mange styk cigaretter og kilogram røgtobak en virksomhed normalt ville købe stempelmærker i en periode på 62 dage, jf. stk. 11, tages udgangspunkt i, til hvor mange styk cigaretter og kilogram røgtobak virksomheden i gennemsnit har købt stempelmærker pr. dag i perioden fra og med den 1. januar 2013 til og med den 30. juni 2013. Antallet ganges herefter med 62.

Stk. 13. For virksomheder, som er registreret efter tobaksafgiftsloven efter den 1. januar 2013, men dog senest den 31. marts 2013, tages der i afgørelsen af, til hvor mange styk cigaretter og kilogram røgtobak virksomheden normalt ville købe stempelmærker i en periode på 62 dage, jf. stk. 11, udgangspunkt i, til hvor mange styk cigaretter og kilogram røgtobak virksomheden i gennemsnit har købt stempelmærker pr. dag i perioden fra og med den 1. april 2013 til og med den 30. juni 2013. Herefter anvendes metoden i stk. 12.

Stk. 14. For virksomheder, som er registreret efter tobaksafgiftsloven efter den 31. marts 2013, men dog senest den 30. august 2013, tages der i afgørelsen af, til hvor mange styk cigaretter og kilogram røgtobak virksomheden normalt ville købe stempelmærker i en periode på 62 dage, jf. stk. 11, udgangspunkt i, til hvor mange styk cigaretter og kilogram røgtobak virksomheden i gennemsnit har købt stempelmærker pr. dag i perioden fra og med den 30. august 2013 til og med den 30. september 2013. Herefter anvendes metoden i stk. 12.

Stk. 15. For virksomheder, som er registreret efter tobaksafgiftsloven efter den 30. august 2013, finder stk. 11 ikke anvendelse.

Stk. 16. Virksomheder, der er koncernforbundne, betragtes i stk. 11-15 som en enkelt virksomhed.«

§ 11

I lov nr. 924 af 18. september 2012 om ændring af lov om forskellige forbrugsafgifter, brændstofforbrugsafgiftsloven, tonnageskatteloven og forskellige andre love (Indeksering af forskellige punktafgifter og de løbende bilafgifter, regulering af tonnageskatten, forhøjelse af udligningsafgiften og forlængelse af afgiftsfritagelsen for brint- og elbiler), som ændret ved § 15 i lov nr. 1353 af 21. december 2012 og § 6 i lov nr. 789 af 28. juni 2013, foretages følgende ændring:

1. I § 13, stk. 55, II, A, ændres »550« til: »560«, »790« ændres til: »800«, »1.080« ændres til: »1.100«, »1.350« ændres til: »1.370«, »1.530« ændres til: »1.560«, og »1.740« ændres til: »1.770«.

§ 12

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2014.

Stk. 2. § 1 har virkning for udgifter, der afholdes i indkomstår, der påbegyndes den 1. januar 2014 eller senere.

Stk. 3. § 2 har virkning fra den 1. juli 2014.

Stk. 4. § 5 har virkning fra den 16. januar 2014.

Stk. 5. § 6 har virkning for indkomstår, der påbegyndes den 1. januar 2014 eller senere. Foreninger m.v., der omfattes af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, som følge af nyaffattelsen af denne bestemmelse ved § 8, nr. 1, i lov nr. 254 af 30. marts 2011, men som ikke omfattes af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, som affattet ved denne lovs § 6, kan vælge ikke at være omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, for de pågældende indkomstår. Foreninger m.v., der ønsker at foretage et valg efter 2. pkt., skal meddele dette til told- og skatteforvaltningen. Denne meddelelse kan foretages indtil 1 måned efter told- og skatteforvaltningens seneste frist for at genoptage skatteansættelsen for indkomstår, hvor foreninger m.v. kan foretage et valg, jf. 2. pkt.

Stk. 6. § 10 har virkning fra den 31. oktober 2013.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets formål og baggrund
 - 2.1. Ændring af reglerne for virksomheders fradrag for udgifter til bestikkelse
 - 2.2. Omvendt betalingspligt for moms ved handel med mobiltelefoner, bærbare computere m.v.
 - 2.3. Ændrede regler for indgriben over for varemærkeforfalskede og piratkopierede varer
 - 2.4. Præcisering af tinglysningsafgiftsloven
 - 2.5. Konsekvensændringer som følge af ophævelse af lov om afgift af mineralvand m.v.
 - 2.6. Justering af den subjektive skattepligt for erhvervsdrivende foreninger m.v.
 - 2.7. Ændringer i relation til tobaksafgiftsloven
 - 2.8. Teknisk justering af udligningsafgiften for varebiler
3. Lovforslagets enkelte elementer
 - 3.1. Ændring af reglerne om virksomheders fradrag for udgifter til bestikkelse
 - 3.1.1. Gældende ret
 - 3.1.2. Lovforslaget
 - 3.2. Omvendt betalingspligt for moms ved handel med mobiltelefoner, bærbare computere m.v.
 - 3.2.1. Gældende ret
 - 3.2.1.1. Indberetning af moms efter gældende regler
 - 3.2.2. Lovforslaget
 - 3.3. Ændrede regler for indgriben over for varemærkeforfalskede og piratkopierede varer
 - 3.3.1. Gældende ret
 - 3.3.2. Lovforslaget
 - 3.4. Præcisering af tinglysningsafgiftsloven
 - 3.5. Konsekvensændringer som følge af ophævelse af lov om afgift af mineralvand m.v.
 - 3.5.1. Gældende ret
 - 3.5.2. Lovforslaget
 - 3.6. Justering af den subjektive skattepligt for erhvervsdrivende foreninger m.v.
 - 3.6.1. Gældende ret
 - 3.6.2. Lovforslaget
 - 3.7. Ændring i relation til tobaksafgiftsloven
 - 3.7.1. Gældende ret
 - 3.7.1.1. Afgiftsforhøjelserne den 1. januar 2014
 - 3.7.1.2. Forhåndsunderretning for tobaksvarer
 - 3.7.2. Lovforslaget
 - 3.7.2.1. Afgiftsforhøjelserne den 1. januar 2014
 - 3.7.2.2. Forhåndsunderretning for tobaksvarer
4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige
 - 4.1. Ændring af reglerne om virksomheders fradrag for udgifter til bestikkelse
 - 4.2. Omvendt betalingspligt for moms ved handel med mobiltelefoner, bærbare computere m.v.
 - 4.3. Justering af den subjektive skattepligt for erhvervsdrivende foreninger m.v.
 - 4.4. Ændring i relation til tobaksafgiftsloven
 - 4.4.1. Afgiftsforhøjelserne den 1. januar 2014
5. Administrative konsekvenser for det offentlige
6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet
 - 6.1. Omvendt betalingspligt for moms ved handel med mobiltelefoner, bærbare computere m.v.
 - 6.2. Ændrede regler for indgriben over for varemærkeforfalskede og piratkopierede varer
 - 6.3. Justering af den subjektive skattepligt for erhvervsdrivende foreninger m.v.
7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet
8. Administrative konsekvenser for borgerne
9. Miljømæssige konsekvenser
10. Forholdet til EU-retten
 - 10.1. Omvendt betalingspligt for moms ved handel med mobiltelefoner, bærbare computere m.v.

10.2. Ændrede regler for indgriben over for varemærkeforfalskede og piratkopierede varer

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

12. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget indeholder:

- En ændring af reglerne om virksomheders fradrag for udgifter til bestikkelse, der har til formål at sikre, at virksomheder, der er fuldt eller begrænset skattepligtige her i landet, under ingen omstændigheder vil kunne fradrage udgifter til bestikkelse, uanset om bestikkelsen er foregået i en fremmed stat m.v., hvor bestikkelsen er lovlig.
- Ændringer af momsloven vedrørende en udvidet brug af ordningen for omvendt betalingspligt, som følge af gennemførelse af et EU-direktiv.
- Tilretning af supplerende bestemmelser i varemærkeforfalskningsloven til administration af en ny EU-forordning vedrørende regler for indgriben overfor varemærkeforfalskede og piratkopierede varer.
- En ændring af reglerne vedrørende subjektiv skattepligt for visse erhvervsdrivende selskaber og foreninger, der er omfattet af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, således at det kun er de såkaldte selskaber med begrænset ansvar (SMBA'er), der fremover omfattes af den fulde skattepligt efter selskabsskatteoven.
- En præcisering af tinglysningsafgiftsloven.
- Ændringer af tobaksafgiftsloven, herunder en værnsregel mod unaturlig lageropbygning af tobaksvarer i perioden inden tobaksafgiften stiger den 1. januar 2014.
- Nogle konsekvensændringer som følge af ophævelsen af lov om afgift af mineralvand m.v.
- Teknisk justering af udligningsafgiften for varebiler.

2. Lovforslagets formål og baggrund

2.1. Ændring af reglerne om virksomheders fradrag for udgifter til bestikkelse

I forbindelse med OECD's evaluering af Danmarks gennemførelse af konventionen om bekæmpelse af bestikkelse af udenlandske tjenestemænd i forbindelse med internationale forretningstransaktioner er Skatteministeriet blevet opmærksom på, at det er uklart, om der er fradragsret for udgifter til bestikkelse i den private sektor.

Mens det direkte af ligningsloven fremgår, at bestikkelse og gaver til embedsmænd ikke kan fradrages, er der ingen tilsvarende bestemmelse vedrørende bestikkelse og gaver til private personer, virksomheder, organisationer eller foreninger. SKAT har i 2006 udsendt en meddelelse, hvorefter der

ikke er fradragsret for bestikkelse og gaver, der ikke er lovlige i det pågældende land. Det er dog uklart, om der kan være fradrag for bestikkelse af private i de lande, hvor bestikkelse er lovlig.

Skatteministeriet har meddelt OECD, at man vil søge lovreglerne ændret, således at det tydeligt fremgår, at der ikke er fradrag for udgifter til bestikkelse i den private sektor, uanset om bestikkelse er lovlig eller ulovlig i den stat, hvor bestikkelsen foregår.

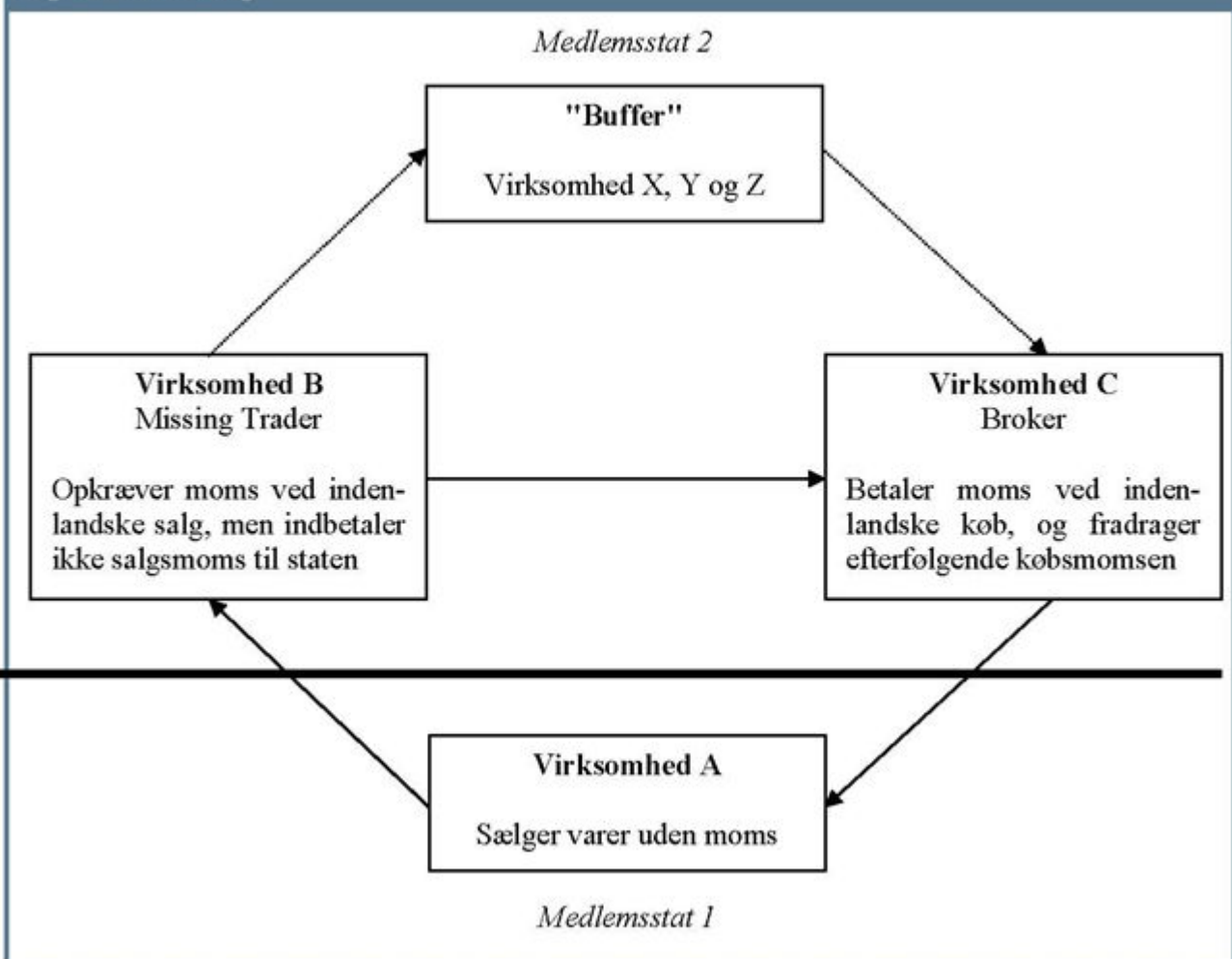
2.2. Omvendt betalingspligt for moms ved handel med mobiltelefoner, bærbare computere m.v.

Lovforslaget har til formål at forebygge og mindske statens risiko for tab ved den type af organiseret svig med moms, som kendes som MTIC-svig (Missing Trader Intra-Community fraud), dvs. momskarruselsvig, hvor svindlere søger at udnytte moms-systemets regler ved at kombinere indenlandske transaktioner, der pålægges moms, med EU-transaktioner, der er fritaget for moms. Lovforslaget omfatter erhvervsmæssige handler med fem specifikke kategorier af varer – mobiltelefoner, integrerede kredsløbsanordninger (computerchips), spillekonsoller, tablet-pc'er og bærbare computere – som i stigende grad i Danmark er blevet genstand for MTIC-svig, og som indtil videre har medført et konstateret tab for den danske stat på 121 mio. kr.

MTIC-svig er mulig, fordi der ved grænseoverskridende transaktioner mellem momsregistrerede virksomheder inden for EU ikke betales moms til sælgers land. Når en dansk momsregistreret virksomhed køber varer fra en tysk momsregistreret virksomhed, udsteder den tyske sælger således en faktura uden moms til den danske køber.

Reglerne om, at der ved EU-transaktioner ikke betales moms til sælgers land, er fastsat for at lette den almindelige handel mellem momsregistrerede virksomheder inden for EU. Reglerne skal sikre, at momsindtægterne tilfalder den EU-medlemsstat, hvor det endelige forbrug finder sted, uden at det er nødvendigt for udenlandske virksomheder, som sælger varer til andre EU-lande, at lade sig momsregistrere i disse lande. En ulempe ved reglerne er imidlertid, at de påvirker et brud i momskæden, når der handles på tværs af grænserne i EU. Det er dette brud i momskæden, som kan udnyttes ved MTIC-svig, hvilket nedenstående eksempel illustrerer, jf. figur 1.

Figur 1. MTIC-svig

Det forudsættes i eksemplet, at betingelserne for, at der kan handles uden moms mellem to virksomheder inden for EU, er opfyldt. Dette betyder blandt andet, at varerne skal transporteres fysisk mellem de to EU-medlemsstater, at virksomhederne skal være momsregistrerede, og at fakturaerne skal overholde kravene for EU-handler.

Virksomhed A sælger varer til virksomhed B, og da der er tale om en grænseoverskridende transaktion mellem to virksomheder inden for EU, udsteder A en faktura uden moms til B. B skal beregne EU-erhvervsmoms af fakturabeløbet, men denne moms kan samtidig fratreges som købsmoms, og den er derfor neutral for B.

B sælger herefter varerne videre til C til en pris under markedsprisen. Den lave pris gør, at varerne kan afsættes meget hurtigt, og dermed mindskes risikoen for, at svigen opdages. Da der er tale om et indenlandsk salg, opkræver B almindelig salgsmoms af salget. B har pligt til at indbetale salgsmomsen til myndighederne, men gør det ikke. I stedet bruger B en del af den skyldige salgsmoms til at dække omkostningerne ved underpris og transport mv. Resten af salgsmomsen finansierer en avance til svindlerne samt evt. vederlag til øvrige aktører i handelsforløbet.

C, som ofte vil være en virksomhed med et stort eksport salg, har fradragsret for den moms, som virksomheden har betalt til B. C har derfor et negativt momstilsvær, som virksomheden får udbetalt fra myndighederne. Statens mindreprovenu svarer således i dette eksempel til den moms, som C har betalt til B, og som B undlader at indbetale til staten.

Herefter kan C sælge varerne tilbage til A, og da der er tale om en grænseoverskridende transaktion mellem to virksomheder inden for EU, er salget uden moms. A kan herefter igen foretage en momsfri levering inden for EU til B, hvorefter mønstret gentager sig, hvilket forklarer betegnelsen »momskarrusel«.

Virksomhed B vil typisk være en nystartet virksomhed, som i tiden frem til sin første momsangivelse kan nå at være gennemløbselskab for et stort antal handler og på ganske få måneder generere et meget stort beløb i skyldig salgsmoms. Af samme grund er det svært for myndighederne at identificere B i tide, fordi virksomheden først tiltrækker sig opmærksomhed, når den skyldige moms ikke afregnes. På det-

te tidspunkt er B tømt for likviditet, og bagmændene er forsvundet.

I praksis konstrueres handelskæderne ved MTIC-svig på en langt mere kompliceret måde, og bagmændene anvender forskellige metoder til at komplicere forløbet og sløre svindlen. Karrusellen kan f.eks. udvides ved at indskyde flere indenlandske virksomheder (X, Y og Z), som ikke nødvendigvis er vidende om, at en virksomhed i kædens tidligere led ikke har til hensigt at afregne salgsmoms. Karrusellen kan også udvides ved at indskyde handler mellem flere lande både i og udenfor EU, ligesom varernes færd kan sløres ved at omdøbe betegnelserne på fakturaen og ved løbende at sælge varer til endeligt forbrug ud af karrusellen.

Mulighederne for at sløre svindlen er mange, men den underliggende mekanisme i MTIC-svig er, at ét led i kæden (B) genererer store beløb i skyldig salgsmoms, der efterfølgende ikke afregnes, mens et andet led i kæden (C), som godt kan være en legal virksomhed, får en stor negativ momsudbetaling. Typisk er det letomsættelige varer med høj værdi og lav volumen, der er genstand for MTIC-svig, således at der hurtigt kan genereres et stort beløb i skyldig salgsmoms samtidig med, at transportomkostningerne holdes nede. Eksempler på sådanne varer er mobiltelefoner, integrerede kredsløbsanordninger, spillekonsoller, tablet-pc'er og bærbare computere

MTIC-svig er et reelt problem i alle EU-lande, og omvendt betalingspligt for moms er det til dato mest effektive værktøj, som kendes i EU-systemet, til at bekæmpe denne form for svig. Omvendt betalingspligt betyder, at det er køberen – og ikke som normalt sælgeren – der skal afregne moms til skattemyndighederne. Omvendt betalingspligt fjerner derfor selve muligheden for at begå MTIC-svig, fordi pligten til at angive salgsmoms og retten til at fradrage købsmoms samles hos én og samme virksomhed på samme måde, som det er tilfældet med EU-erhvervsleddet ved grænseoverskridende handler. Derved forsvinder muligheden for at parkere forpligtelsen til at afregne salgsmoms hos en »missing trader«.

Tidligere var det således inden for EU-systemet, at en medlemsstat, som ønskede at bekæmpe MTIC-svig ved at indføre omvendt betalingspligt, skulle indhente en forudgående tilladelse fra Rådet.

For at forbedre muligheden for at gribe ind overfor svig, fremsatte EU-Kommissionen imidlertid i 2009 et forslag om, at alle medlemsstater umiddelbart skulle have mulighed for at indføre omvendt betalingspligt på indenlandsk handel med bestemte varer og tjenesteydelser, som erfaringsmæssigt er særligt udsatte for MTIC-svig. En mindre del af forslaget, nemlig den del, som har gjort det muligt for medlemsstaterne at indføre omvendt betalingspligt på indenlandsk handel med CO₂-kvoter og CO₂-kreditter, blev vedtaget af Rådet i 2010.

Den resterende del af forslaget blev vedtaget af Rådet i 2013, jf. Rådets direktiv 2013/43/EU af 22. juli 2013 om ændring af momssystemdirektivet for så vidt angår en valgfri og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt beta-

lingspligt ved levering af bestemte varer og tjenesteydelser, som kan være udsat for svig (EU-Tidende 2013, nr. L 201, side 4-6). Disse regler, som indtil videre finder anvendelse frem til 31. december 2018, gør det muligt at indføre omvendt betalingspligt for moms ved indenlandsk handel med forskellige nærmere definerede varer og tjenesteydelser.

Lovforslaget har til formål at gennemføre de bestemmelser i Rådets direktiv af 22. juli 2013, som nu fremgår af momssystemdirektivets artikel 199a, stk. 1, litra c, d og h, og som giver mulighed for at indføre omvendt betalingspligt for moms ved indenlandsk, erhvervs-mæssig handel med mobiltelefoner, integrerede kredsløbsanordninger, spillekonsoller, tablet-pc'er og bærbare computere.

Flere lande i EU har allerede indført omvendt betalingspligt på sådanne handler, og for Danmark har det især haft betydning, at Tyskland, som er Danmarks største eksportmarked, for to år siden indførte omvendt betalingspligt på mobiltelefoner og integrerede kredsløbsanordninger. Siden da er den danske MTIC-svig på mobil- og computerelektronikområdet eskaleret, og SKAT vurderer – blandt andet på baggrund af erfaringerne fra skrotområdet – at risikoen for, at den organiserede momssvig i endnu større grad vil søge mod Danmark, er stor.

Taberen bliver i første omgang den danske statskasse, men en omfattende karruselhandel inden for bestemte varettyper påvirker også den lovlydige del af branchen. Den lovlydige del af branchen udsættes for en unfair konkurrence, idet den ikke har mulighed for at sælge til de kunstigt – og ulovligt – lave priser, som forhandlere af karruselvarer kan, idet de lovlydige virksomheder afregner moms af deres salg.

Det konstaterede tab for den danske stat vedrørende MTIC-svig med mobil- og computerelektronik kan for perioden januar 2012 – juni 2013 opgøres til 121 mio. kr. fordelt på 38 afgørelser. For at forhindre og begrænse statens tab tvangsafmelder SKAT mulige »missing traders«, når disse findes, og i samme periode, dvs. perioden januar 2012 – juni 2013, foretog SKAT 40 sådanne tvangsafmeldelser med direkte relation til mobil- og computerelektronikområdet.

Derudover har SKAT på nuværende tidspunkt (medio 2013) 98 igangværende sager, hvor der endnu ikke er sket en endelig afklaring af handelstransaktionerne. De igangværende sager dækker blandt andet over kæderevisioner, hvor hele kæden af transaktioner i Danmark forsøges afdækket, og SKAT forventer, at der i forbindelse med disse sager vil blive konstateret yderligere tab.

2.3. Ændrede regler for indgriben over for varemærkeforfalskede og piratkopierede varer

Ændringerne er foranlediget af, at Rådets forordning om toldmyndighedernes indgriben over for varer, der mistænkes for at krænke visse intellektuelle ejendomsrettigheder, og om de foranstaltninger, som træffes over for varer, der krænker sådanne rettigheder, er ændret.

I forbindelse med evalueringen fra 2003 af den nuværende forordning om fastsættelse af visse foranstaltninger i forbin-

delse med indførelse i Fællesskabet og udførelse og genudførelse fra Fællesskabet af varer, der krænker visse former for intellektuel ejendomsret, blev der konstateret en række områder, hvor forordningen burde revideres, og hvor nye tiltag burde indføres.

Evalueringen har medført, at der er vedtaget en ny EU-forordning, der med virkning fra den 1. januar 2014 ændrer reglerne for toldmyndighedernes indgriben over for varemærkeforfalskede og piratkopierede varer. Blandt andet gøres en ordning med tidlig indgriben obligatorisk. Samtidig indføres en særlig og forenklet procedure for »småforsendelser« af varemærkeforfalskede eller piratkopierede varer, så disse, når en række betingelser er opfyldt, kan tilintetgøres, hvis der foreligger en generel anmodning herom.

Forordningen er umiddelbart anvendelig i Danmark, men der er fastsat en række supplerende regler i den nationale lovgivning vedrørende administrationen af EU-reglerne.

Lovforslaget har til formål at tilpasse loven således, at denne afspejler og supplerer, men ikke gengiver reglerne i den nye forordning.

2.4. Præcisering af tinglysningsafgiftsloven

Lovforslaget indeholder endvidere en præcisering af § 8, stk. 1, nr. 7, i tinglysningsafgiftsloven. Ændringen medfører ikke materielle ændringer.

2.5. Konsekvensændringer som følge af ophævelse af lov om afgift af mineralvand m.v.

Lovforslaget indeholder konsekvensændringer i to love som følge af ophævelsen af lov om afgift af mineralvand m.v.

2.6. Justering af den subjektive skattepligt for erhvervsdrivende foreninger m.v.

Ved en lovændring i 2011 blev erhvervsdrivende virksomheder skattepligtige af hele deres indkomst efter ændrede kriterier. Flere virksomheder end oprindeligt tilsigtet er blevet fuldt skattepligtige.

Det foreslås derfor at ændre reglerne vedrørende subjektiv skattepligt for visse erhvervsdrivende selskaber og foreninger, der er omfattet af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder. Det foreslås, at det kun er SMBA'er, der fremover omfattes af den fulde skattepligt efter selskabsskattelovens almindelige regler.

For visse erhvervsdrivende foreninger m.v., der er omfattet af den fulde skattepligt efter selskabsskattelovens almindelige regler, foreslås det, at de som udgangspunkt fremover ikke længere omfattes af disse regler, men at de i stedet kun beskattes af erhvervs-mæssig indkomst.

2.7 Ændringer i relation til tobaksafgiftsloven.

Afgiftssatserne for tobaksvarer blev senest forhøjet ved lov nr. 1381 af 28. december 2012 om lov om ændring af chokoladeafgiftsloven, tobaksafgiftsloven, øl- og vinafgiftsloven og forskellige andre love (Afgiftsforhøjelser på chokolade, sukkervarer, is, sodavand, tobak, øl og vin). Ved lo-

ven blev der for det første indført en forhøjelse af afgiftssatserne for tobaksvarer med virkning fra den 1. april 2012. For det andet skete der en yderligere forhøjelse af afgiftssatserne gældende fra 1. januar 2014, som tidligere var blevet vedtaget ved lov nr. 1361 af 8. december 2010 om ændring af lønsumsafgiftsloven, momsloven, registreringsafgiftsloven og forskellige andre love (Fremrykning af forhøjelse af lønsumsafgift for finansielle virksomheder, lønsumsafgiftsfritagelse for undervisning på professionshøjskoler, ændring af reglerne om renten af registreringsafgift ved bl.a. forholdsmæssig betaling i forbindelse med leasing).

Lov nr. 1381 af 28. december 2012 indeholdt således både afgiftsstigninger på tobaksvarer, der skulle gælde fra 1. april 2012 og 1. januar 2014. Loven trådte i kraft 1. april 2012 og fik virkning for varer, der efter lovens ikrafttræden udleveres til forbrug fra registrerede virksomheder, angives til fortoldning eller importeres.

I lovens § 7, stk. 5-10, blev der fastsat værnbestemmelser i relation til den afgiftsforhøjelse, der trådte i kraft den 1. april 2012. Disse bestemmelser havde til formål at sikre, at der ikke skete væsentlige lageropbygninger hos grossister og detailhandlere i perioden fra lovforslagets fremsættelse til afgiftsforhøjelsen trådte i kraft.

Uden tilsvarende værnbestemmelser i forbindelse med afgiftsforhøjelsen den 1. januar 2014 vil producenter og importører kunne opbygge unaturlige mængder af tobaksprodukter hos grossister eller i detailhandelen i perioden til og med den 31. december 2013. Disse varer vil herefter frit kunne sælges til forbrugerne til den gamle pris (og med den gamle afgift) efter den 31. december 2013, hvilket vil sige selv efter, at afgiftsforhøjelserne er trådt i kraft den 1. januar 2014. Det foreslås derfor, at der indsættes en værnregel svarende til den, der var i 2012, som sikrer, at der ikke sker væsentlige lageropbygninger hos grossister og detailhandlere i perioden til og med den 31. december 2013.

Lovforslaget indeholder desuden en ændring af tobaksafgiftsloven som følge af, at papirbaseret kontrolprocedure er gjort overflødig.

2.8. Teknisk justering af udligningsafgiften for varebiler.

Regeringen (Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti), Venstre og Det Konservative Folkeparti indgik den 22. juni 2012 en aftale om en skattereform.

Et delelement i aftalen var, at udligningsafgiften for person- og varebiler skulle reguleres med 1,8 pct. i årene 2014 og 2015. Der er sket en fejl i lov nr. 924 af 18. september 2012, idet der er anført forkerte satser for 2014 og 2015. Ved dette forslag rettes fejlen.

3. Lovforslagets enkelte elementer

3.1. Ændring af reglerne om virksomheders fradrag for udgifter til bestikkelse

3.1.1. Gældende ret

Det fremgår af ligningslovens § 8 D, at der ikke er fradrag for udgifter, som en virksomhed afholder til bestikkelse og andre gaver til en person, der er ansat, udnævnt eller valgt til tjeneste eller hverv ved lovgivende, administrative og dømmende organer, uanset om det er for Danmark, Færøerne, Grønland eller en fremmed stat, herunder lokale myndigheder eller politiske underafdelinger, eller for en international organisation, der er dannet af stater, regeringer eller andre internationale organisationer.

Bestemmelsen blev indsat ved lov nr. 1097 af 29. december 1997. Med lovændringen opfyldte Danmark OECD's anbefaling af 11. april 1996, som opfordrede landene til at undersøge deres skattelovgivning med henblik på at nægte fradragsret for bestikkelse af udenlandske embedsmænd. Disse anbefalinger er i 2009 afløst af nye anbefalinger på området. I de nye anbefalinger opfordrer OECD medlemslandene til at nægte fradrag for bestikkelse af udenlandske tjenestemænd. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med straffelovens §§ 122 og 144, der vedrører såkaldt aktiv og passiv bestikkelse.

SKAT udsendte den 7. juli 2006 en meddelelse om fradrag for bestikkelse i den private sektor (SKM2006. 469. SKAT).

Det fremgår af meddelelsen, at det ikke er fradragsret for udgifter til bestikkelse, såfremt ydelsen er strafbar i henhold til straffelovens § 299, stk. 2, (tidligere straffelovens § 299, nr. 2) og underlagt dansk straffemyndighed. Bestemmelsen omfatter både fysiske personer og juridiske personer, der bestikker privatansatte. Hvis en fysisk eller en juridisk person, der er underlagt dansk straffemyndighed, i en fremmed stat bestikker en privatansat, og hvis bestikkelsen af den privatansatte efter den fremmede stats lovgivning er strafbar, kan handlingen straffes efter den danske straffelov, og udgifterne kan derfor ikke fradrages af virksomheden ved indkomstopgørelsen.

For så vidt angår de tilfælde, hvor en dansk virksomhed bestikker en privatansat i udlandet, der efter sit eget lands lovgivning ikke foretager sig noget kriminelt, fremgår følgende af SKAT's meddelelse:

»Det understreges, at dette ikke er ensbetydende med, at der ikke vil kunne opnås fradrag for udgifter til bestikkelse, alene fordi handlingen ikke er strafbar efter straffeloven og underlagt dansk straffemyndighed. Fradragsretten vil også fremover bero på en vurdering af udgiftens karakter af en driftsomkostning.«

Det er således ikke klart, om en virksomhed under visse omstændigheder vil kunne fradrage udgifter til bestikkelse af privatansatte, hvis bestikkelsen ikke er ulovlig i den fremmede stat m.v.

3.1.2. Lovforslaget

Det foreslås at ændre reglerne om virksomheders fradrag, således at det direkte af lovgivningen fremgår, at en virksomhed ikke kan fradrage udgifter til bestikkelse, uanset om bestikkelse er lovlig eller ulovlig efter lovgivningen i den stat, hvor bestikkelsen foretages.

Ændringen er knyttet til de ydelser, der er omfattet af straffelovens § 299, stk. 2. Det er ikke afgørende, hvorledes ydelsen til den private modtager betegnes, f.eks. provision, kommission, konsulenthonorar eller direkte som bestikkelse. Det afgørende er, om ydelsen har en sådan karakter, at den er omfattet af definitionen af bestikkelse i straffelovens § 299, stk. 2.

Det er tilstrækkeligt for, at ydelsen ikke er fradragsberettiget, at ydelsen ville være omfattet af straffelovens bestemmelser, hvis ydelsen her i landet blev givet af en virksomhed til en privat person, virksomhed, organisation eller forening. Det er efter forslaget således uden betydning, at den foretagne bestikkelse ikke er strafbar efter straffelovens bestemmelse, fordi den er ydet i en fremmed stat, hvor bestikkelse er lovlig.

Samtidig foreslås det, at der heller ikke skal være fradragsret for udgifter til bestikkelse af voldgiftsdommere, der er omfattet af straffelovens § 304 a, så begrænsningen af fradragsretten omfatter alle de former for bestikkelse, der er omfattet af straffeloven.

Endelig foreslås den gældende bestemmelse ændret som følge af den ændrede ordlyd af straffelovens § 144.

3.2. Omvendt betalingspligt for moms ved handel med mobiltelefoner, bærbare computere m.v.

3.2.1. Gældende ret

I momsloven, som implementerer EU's fælles momssystemdirektiv, er der fastsat regler for, hvem der har pligt til at afregne moms af en given transaktion.

Hovedreglen i momsloven er, at det er leverandøren (den sælgende virksomhed), der er ansvarlig for, at der bliver betalt moms af enhver momspligtig transaktion. Dog findes der flere undtagelser til hovedreglen, hvor det er aftageren af en vare eller ydelse (den køvende virksomhed), som er betalingspligtig for momsen. Hermed bliver det samme virksomhed, der skal indbetale salgsmomsen og fradrage købsmomsen. I disse situationer taler man om såkaldt omvendt betalingspligt for moms.

De fleste regler i momsloven om omvendt betalingspligt vedrører grænseoverskridende transaktioner inden for EU, dvs. situationer, hvor den køvende og den sælgende virksomhed er hjemmehørende i forskellige lande. Der findes dog også i momsloven regler om omvendt betalingspligt for ren indenlandsk handel med visse varer og tjenesteydelser (CO₂-kvoter, CO₂-kreditter og metalkrot), som erfaringsmæssigt kan være udsat for svig.

Momslovens regler om omvendt betalingspligt finder i alle tilfælde kun anvendelse på salg til afgiftspligtige perso-

ner, dvs. virksomheder, hvor det efterfølgende er muligt at gennemføre en moms kontrol. Private købere er således ikke omfattet af reglerne.

3.2.1.1. Indberetning af moms efter gældende regler

I april 2010 blev der indført omvendt betalingspligt for indenlandsk handel med CO₂-kvoter og CO₂-kreditter, og i juli 2012 blev der indført omvendt betalingspligt for indenlandsk handel med metalkrot. Reglerne betyder, at sælgere af CO₂-kvoter, CO₂-kreditter og metalkrot ikke længere skal opkræve moms af salget, men at det er køberne af produkterne, der skal beregne og angive moms på samme måde, som når de i dag handler med udlandet.

Alle danske virksomheder, som i dag sælger CO₂-kvoter, CO₂-kreditter og metalkrot til andre danske virksomheder, skal således udstede en faktura uden moms. Køberens navn, adresse og momsnummer skal fremgå af fakturaen på samme måde, som når en dansk virksomhed sælger varer og ydelser til virksomheder i udlandet. Derudover skal det fremgå af fakturaen, at salget er omfattet af reglerne om omvendt betalingspligt. Dette kan gøres ved at anføre følgende på fakturaen: »Omvendt betalingspligt, køber afregner momsen«. Ved indberetning af sådanne salg uden moms skal værdien af salget angives i rubrik C på momsangivelsen.

Alle danske virksomheder, som i dag køber CO₂-kvoter, CO₂-kreditter og metalkrot fra andre danske virksomheder, skal selv beregne moms af værdien af købet og angive den i momsangivelsens rubrik for salgsmoms. Den beregnede moms kan virksomheder med fuld fradragsret samtidig fratække i momsangivelsens rubrik for købsmoms, hvorfor der i de fleste tilfælde vil være tale om to regnskabsmæssige poster – et »plus« og et »minus« – som tilsammen betyder, at den beregnede moms bliver neutral for købere med fuld fradragsret.

De gældende regler om angivelse og indberetning af moms for handler med CO₂-kvoter, CO₂-kreditter og metalkrot fremgår af momsbekendtgørelsens §§ 63, 76, stk. 3, og 76, stk. 10, nr. 3.

3.2.2. Lovforslaget

Det foreslås, at momslovens regler om omvendt betalingspligt udvides til også at omfatte indenlandske leverancer af mobiltelefoner, integrerede kredsløbsanordninger, spillekonsoller, tablet-pc'er og bærbare computere med undtagelse af salg fra momsregistrerede virksomheder, hvis afsætning udelukkende eller overvejende sker til private forbrugere. På den måde bliver omvendt betalingspligt hovedreglen for handel med de pågældende varer, både når der er tale om handel internt i Danmark og handel over grænserne i EU.

Ved omvendt betalingspligt flyttes pligten til at afregne salgsmoms fra den sælgende til den køvende virksomhed, således at kunden overtager sælgerens forpligtelse til at betale salgsmoms. På den måde beskyttes staten mod finansielle tab, som skyldes manglende afregning af salgsmoms

hos en »missing trader«, når virksomheder i kædens efterfølgende led har taget fradrag for købsmomsen.

De foreslåede regler betyder, at køberen på samme tid i momsregnskabet både skal angive salgsmoms og tage fradrag for købsmoms. Derved samles pligten til at angive salgsmoms og retten til at fradrage købsmoms hos én og samme virksomhed, hvorved muligheden for MTIC-svig elimineres.

De nærmere regler om angivelse og indberetning af moms for indenlandske handler med omvendt betalingspligt fremgår af momsbekendtgørelsen. Såfremt lovforslaget vedtages, skal momsbekendtgørelsen ændres, således at momsbekendtgørelsens § 63, § 76, stk. 3, og § 76, stk. 10, nr. 3, også kommer til at gælde for handler med mobiltelefoner, integrerede kredsløbsanordninger, spillekonsoller, tablet-pc'er og bærbare computere.

MTIC-svig er kendetegnet ved meget komplekse handelsmønstre, som har til formål at sløre svindlen overfor myndighederne og det kan derfor være svært for lovlidige virksomheder at følge varens gang gennem alle tidligere handelsled. Dermed er det også svært for virksomhederne at sikre sig imod, at de ikke utilsigtet aftager varer, som i tidligere led har været genstand for MTIC-svig. De foreslåede regler om omvendt betalingspligt for moms på mobil- og computerelektronikområdet vurderes generelt at styrke aftagervirksomhedernes retssikkerhed, fordi hver enkelt køber selv bliver ansvarlig for afregningen af moms og dermed kan undgå at blive involveret i sager, hvor en »missing trader« i tidligere led har genereret store beløb i salgsmoms, som ikke er blevet afregnet.

3.3. Ændrede regler for indgriben over for varemærkeforfalskede og piratkopierede varer

3.3.1. Gældende ret

Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003 omhandler indgriben fra toldmyndighederne over for varer, der mistænkes for at krænke visse intellektuelle ejendomsrettigheder, og er et vigtigt element i EU's strategi til beskyttelse og håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder. Forordningen dækker imidlertid ikke alle intellektuelle ejendomsrettigheder, ligesom visse krænkelser er udelukket fra dens anvendelsesområde.

Forordningen er direkte anvendelig i medlemslandene, men det er nødvendigt at supplere med nationale bestemmelser, for så vidt angår selve administrationen af forordningen. Den eksisterende varemærkeforfalskningslov fastlægger således regler om, hvem der administrerer bestemmelserne, toldmyndighedernes adgang til lokaler m.v. og sanktioner for overtrædelse af de enkelte artikler. Den nuværende lov giver i § 5 a adgang til at anvende den i Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003, artikel 11, fastlagte frivillige forenklede procedure for tilintetgørelse af varer under toldkontrol.

3.3.2. Lovforslaget

Formålet med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013 af 12. juni 2013 er at styrke og præcisere bestemmelserne om håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder ved at udvide anvendelsesområdet for forordning (EF) nr. 1383/2003, så den f.eks. også omfatter krænkelse af handelsnavne og brugsmønstre.

Med forordningen er bl.a. indført en forenklet procedure for tilintetgørelse af varer, som gør det muligt for toldmyndighederne at lade varer tilintetgøre uden at skulle igennem retslige procedurer. Proceduren forudsætter dog, at indehaveren af vareren ikke aktivt har modsat sig tilintetgørelsen inden for en nærmere fastsat frist. For så vidt angår småforsendelser, gør forordningen det endvidere muligt at tilintetgøre varer, der mistænkes for at være varemærkeforfalskede eller piratkopierede, og som er dækket af en forudgående anmodning fra rettighedshaveren, uden at denne hver gang bliver inddraget.

Som konsekvens af, at den nye forordning træder i kraft den 1. januar 2014, foreslås i den forbindelse en række ændringer af varemærkeforfalskningsloven. For de fleste ændringers vedkommende er der alene tale om ændringer, der er en følge af ændrede henvisninger til den nye forordning.

I lyset af at den hidtil forenklede og frivillige procedure for varens tilintetgørelse under toldkontrol ved mistanke om krænkelse af en intellektuel ejendomsret er blevet gjort obligatorisk, foreslås det endvidere, at lovens § 5 a ophæves, idet bestemmelsens oprindelige formål var at muliggøre anvendelsen af den forenklede procedure i dansk ret.

3.4. Præcisering af tinglysningsafgiftsloven

Der er tale om en præcisering af § 8, stk. 1, nr. 7, i tinglysningsafgiftsloven. Ændringen medfører ikke materielle ændringer.

3.5. Konsekvensændringer som følge af ophævelse af lov om afgift af mineralvand m.v.

3.5.1. Gældende ret

Konkursloven og opkrævningsloven indeholder bestemmelser, som omfatter lov om mineralvand m.v.

3.5.2. Lovforslaget

Som følge af, at lov om afgift af mineralvand m.v. ophæves den 1. januar 2014, foreslås der foretaget konsekvensrettelser af konkursloven og opkrævningsloven.

3.6. Justering af den subjektive skattepligt for erhvervsdrivende foreninger m.v.

3.6.1. Gældende ret

Ved lov nr. 254 af 30. marts 2011 blev der gennemført en ændring af selskabsskattelovens regler for subjektiv skattepligt for selskaber m.v. omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2. Der blev indført en generel skattepligt for alle selskaber m.v. omfattet af § 3 i lov om visse erhvervsdriven-

de virksomheder. Denne bestemmelse har virkning for indkomstår, der påbegyndes den 24. november 2010 eller senere.

Selskaber og foreninger m.v. er således skattepligtige efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, såfremt de er omfattet af § 3 i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder. Herudover er selskaber og foreninger m.v. omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, i det omfang ingen af deltagerne hæfter personligt for selskabets forpligtelser, og der sker fordeling af overskuddet i forhold til den kapital, som deltagerne har indskudt i selskabet eller foreningen m.v. Skattepligten efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, omfatter endvidere selskaber omfattet af selskabsskattelovens § 2 C.

Når et selskab eller en forening m.v. er omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, omfatter skattepligten alle foreningens m.v. indtægter. Udover indtægter ved erhvervsmæssig indkomst vil der bl.a. kunne være tale om indtægter i form af kontingenter fra medlemmer, renteindtægter og fortjeneste ved salg af værdipapirer såsom aktier, obligationer og lign.

Herudover kan foreninger m.v. beskattes som selvstændige skattesubjekter bl.a. efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6. Foreninger m.v., som er skattepligtige efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, beskattes af indtægt ved erhvervsmæssig virksomhed og fortjeneste eller tab ved afhændelse, afståelse eller opgivelse af formuegoder, der har eller har haft tilknytning til den erhvervsmæssige virksomhed.

Ved udvidelsen af skattepligten efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, til også at omfatte selskaber m.v. omfattet af § 3 i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder var hovedformålet, at SMBA'er i alle tilfælde skulle være omfattet af den fulde skattepligt efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2. Det fremgår af forarbejderne til lov nr. 254 af 30. marts 2011, at: »Da selskaber m.v. med begrænset ansvar omfattet af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder er erhvervsdrivende, bør det sikres, at sådanne selskaber m.v. skattemæssigt behandles efter de samme regler, som gælder for indregistrerede aktieselskaber og anpartsselskaber.«

Det har imidlertid vist sig, at flere skattepligtige end oprindeligt tilsigtet er blevet omfattet af den fulde skattepligt. Når en virksomhed udøver erhvervsdrift kan den være omfattet af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder. § 3 i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder omfatter også foreninger med begrænset ansvar (FMBA) og andelselskaber (andelsforeninger) med begrænset ansvar (AMBA). Disse selskaber og foreninger var i vidt omfang tidligere omfattet af skattepligten efter reglerne i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, og dermed kun skattepligtige af deres erhvervsmæssige indkomst, men er ved lovændringen blevet skattepligtige af deres fulde indkomst. Dette betyder, at disse foreninger ved lovændringen f.eks. er blevet gjort skattepligtige af kontingentindtægter og kapitalgevinster. Der er bl.a. eksempler på, at større medlemsforeninger er blevet omfattet af skattepligten, selv om dette ikke var tilsigtet.

Andelsselskaber (andelsforeninger), herunder brugsforeninger, der opfylder betingelserne i selskabsskattelovens § 1, stk. 1 nr. 3, 3a eller 4, er ikke blevet påvirket af lovændringen i lov nr. 254 af 30. marts 2011 og har således været skattepligtige efter disse bestemmelser, uanset at de også har været omfattet af § 3 i lov om erhvervsdrivende virksomheder.

3.6.2. Lovforslaget

Ved lov nr. 616 af 12. juni 2013 er der vedtaget en ændring af bl.a. selskabsloven og lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, der bevirker, at det efter lovens ikrafttræden ikke længere er muligt at stifte SMBA'er. De SMBA'er, der er stiftet frem til den 1. januar 2014, vil fortsat lovligt kunne bestå.

Da flere skattepligtige end oprindeligt tilsigtet er blevet omfattet af den fulde skattepligt, og da det fremadrettet ikke er muligt at stifte SMBA'er, foreslås det at ændre selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, således at den generelle henvisning til § 3 i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder udgår. Det foreslås i stedet at indføre en generel skattepligt for registrerede SMBA'er, dvs. SMBA'er, der er registrerede i Erhvervsstyrelsens it-system. Registrerede SMBA'er stiftet frem til 1. januar 2014 vil således efter forslaget være omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, uanset hvordan de eventuelt fordeler overskud mellem selskabsdeltagere.

Forslaget medfører samtidig, at de selskaber, foreninger m.v., der ikke er SMBA'er, efter omstændighederne overgår til beskatning efter selskabsskattelovens andre bestemmelser, dvs. som udgangspunkt efter bestemmelsen i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6. Det foreslås, at ændringen har virkning for indkomstår, der påbegyndes den 1. januar 2014 eller senere.

Da de pågældende foreninger m.v. ikke har været tiltænkt omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, foreslås det, at foreninger m.v., der ved lov nr. 254 af 30. marts 2011 er blevet skattepligtige efter § 1, stk. 1, nr. 2 - bortset fra SMBA'er - kan træffe et valg om ikke at være omfattet af denne skattepligt med tilbagevirkende kraft. Foreningen m.v. vil herefter som udgangspunkt være omfattet af den skattepligtsbestemmelse, de var omfattet af, inden de overgik til beskatning efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2. Konsekvensen er således, at den pågældende forening behandles, som om den aldrig har været omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2.

Det betyder, at en forening m.v., der har kalenderårsregnskab og oprindeligt var omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, men som følge af lov nr. 254 af 30. marts 2011 har været omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, for indkomstårene 2011, 2012 og 2013 kan vælge at blive omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, for disse indkomstår.

Hvis foreningen m.v. ønsker at udnytte denne valgmulighed, kræver dette, at der sker meddelelse til SKAT.

Foreninger, der er omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 3, 3a eller 4, påvirkedes ikke af forslaget. Disse skatte subjekter omfattes således fortsat af reglerne for formuebeskattede andelsforeninger, brugsforeninger eller aktieselskabsbeskattede andelsforeninger.

3.7 Ændringer i relation til tobaksafgiftsloven

3.7.1. Gældende ret

3.7.1.1. Afgiftsforhøjelserne den 1. januar 2014

Ved lov nr. 1361 af 8. december 2010 blev tobaksafgiftsloven ændret, således at der træder afgiftsforhøjelser på tobaksvarer i kraft den 1. januar 2014. Senere er afgiftssatsen, der skal gælde fra 1. januar 2014, blevet yderligere forhøjet ved § 4 i lov nr. 1383 af 28. december 2012, ligesom der blev indført en afgiftsforhøjelse gældende fra den 1. april 2012. Forhøjelserne gælder for de varer, som udleveres til forbrug fra registrerede virksomheder, angives til fortoldning eller importeres.

I § 7, stk. 5-10, i lov nr. 1383 af 28. december 2012, blev der fastsat værnbestemmelser i relation til den afgiftsforhøjelse, der trådte i kraft den 1. april 2012. Disse bestemmelser havde til formål at sikre, at der ikke skete væsentlige lageropbygninger hos grossister og detailhandlere i perioden fra lovforslagets fremsættelse til afgiftsforhøjelsen trådte i kraft.

Efter de hidtil vedtagne regler i relation til afgiftsforhøjelserne på tobaksvarer den 1. januar 2014 vil producenter og importører i perioden op til afgiftsforhøjelsen kunne opbygge unaturligt store lagre af tobaksvarer med henblik på salg af disse varer til forbrugerne med gamle afgifter i perioden efter, at afgiftsforhøjelserne er trådt i kraft.

3.7.1.2. Forhåndsunderretning for tobaksvarer

Ved lov nr. 947 af 20. december 1999 blev der i tobaksafgiftsloven indført regler om tvungen brug af et EU-system for forhåndsunderretning for tobaksforsendelser.

Ordningen betyder, at danske virksomheder, ved afsendelse af cigaretter til andre EU-lande eller i forbindelse med eksport til tredjelande via et andet EU-land, inden afsendelsen skal varsle skattemyndighederne om afsendelsen.

Proceduren for forhåndsunderretningen var oprindeligt tiltænkt at være papirbaseret. Ordningen blev etableret inden for rammerne af artikel 19 i Rådets direktiv 1992/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for afgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed (cirkulationsdirektivet).

Det følger af ovennævnte lov, at reglerne for forhåndsunderretning først træder i kraft efter skatteministerens nærmere bestemmelser. Reglerne er imidlertid aldrig sat i kraft.

Med lov nr. 1385 af 21. december 2009 blev Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af ovennævnte direktiv 1992/12/EØF, gennemført.

3.7.2. Lovforslaget

3.7.2.1 Afgiftsforhøjelserne den 1. januar 2014

Det foreslås, at der indsættes en værnregel, svarende til værnreglen i forbindelse med afgiftsforhøjelsen i 2012, som sikrer, at der ikke sker væsentlige lageropbygninger hos grossister og detailhandlere i perioden til og med den 31. december 2013.

Bestemmelsen udformes således, at der lægges et loft over, hvor mange styk cigaretter og kilogram røgtobak de registreringspligtige virksomheder må købe stempelmærker til efter de gældende afgiftssatser, i perioden fra lovforslaget er fremsat til den 1. januar 2014, hvor de nye afgifter på tobaksvarer træder i kraft. Stempelmærker, som de registreringspligtige virksomheder køber, udover dette antal, vil herefter blive betraget som købt den 1. januar 2014.

De foreslåede bestemmelser har desuden den konsekvens, at overstiger en virksomheds køb af stempelmærker loftet, vil den ikke kunne fradrage den moms, som er betalt i forbindelse med købet af disse stempelmærker. Når afgiften efterfølgende reguleres efter de nye afgiftssatser, reguleres momsen tilsvarende, og først herefter vil virksomheden kunne fradrage momsen.

Der er i beregningen af loftet over antal købte stempelmærker taget udgangspunkt i, til hvor mange styk cigaretter og kilogram røgtobak den enkelte virksomhed normalt køber stempelmærker, og hertil er der lagt 20 pct. Således sikres det i videst muligt omfang, at værnreglen ikke medfører, at der i perioden til og med den 31. december 2013 ikke er mulighed for at imødekomme den reelle forbrugerefterspørgsel på tobak.

Det foreslås, at værnreglen ikke kommer til at gælde nyregistrerede virksomheder, dog sådan at er en nyregistreret virksomhed koncernforbundet med en allerede registreret virksomhed, anses de som én virksomhed, og loftet fastsættes ud fra den allerede registrerede virksomheds normale indkøb.

Det foreslås, at reglen skal have virkning fra tidspunktet for lovforslagets fremsættelse.

3.7.2.2. Forhåndsunderretning for tobaksvarer

Med det nye direktiv blev den hidtidige papirbaseret kontrolprocedure for transport af afgiftspligtige varer erstattet med en obligatorisk elektronisk kommunikeret procedure for kontrol af varetransporten indenfor EU.

Som konsekvens heraf er den papirbaserede kontrolprocedure gjort overflødig.

De relevante bestemmelser i lov nr. 947 af 20. december 1999 foreslås derfor ophævet, da det aldrig bliver aktuelt at sætte den i kraft.

4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

4.1. Ændring af reglerne om virksomheders fradrag for udgifter til bestikkelse

Forslaget om justering af reglerne for virksomheders fradrag for udgifter til bestikkelse har begrænset provenumæssig virkning.

4.2. Omvendt betalingspligt for moms ved handel med mobiltelefoner, bærbare computere m.v.

Forslaget om omvendt betalingspligt på indenlandske leverancer af mobiltelefoner, integrerede kredsløbsanordninger, spillekonsoller, tablet-pc'er og bærbare computere har til formål at hindre moms-karruselsvig på området og dermed forhindre et utilsigtet provenutab for statskassen.

4.3. Justering af den subjektive skattepligt for erhvervsdrivende foreninger m.v.

Med lovforslaget målrettes den udvidelse af den fulde skattepligt for visse foreninger og selskaber, der skete med lov nr. 254 af 30. marts 2011, til alene at omfatte SMBA'er, som det oprindeligt var tilsigtet. Herved bortfalder der et utilsigtet merprovenu fra og med indkomståret 2011. Der er ikke holdepunkter for et egentligt provenuskøn herfor, men rent skønsmæssigt vurderes det realiserede merprovenu ved ændringen at være beskedent.

4.4 Ændringer i relation til tobaksafgiftsloven

4.4.1. Afgiftsforhøjelserne den 1. januar 2014

Den foreslåede værnregel har til hensigt at sikre, at den forudsatte provenuvirkning i 2014 af afgiftsforhøjelsen på cigaretter og tobak ikke udhules af en betydelig lageropbygning af cigaretter og tobak til de priser og afgifter, som gælder, inden afgiftsforhøjelsen træder i kraft den 1. januar 2014.

De øvrige forslag har ingen provenumæssige virkninger.

5. Administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget skønnes ikke at have nævneværdige administrative konsekvenser for det offentlige.

6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

6. 1. Omvendt betalingspligt for moms ved handel med mobiltelefoner, bærbare computere m.v.

Forslaget kan medføre, at der sker en likviditetsforskydning mellem momsregistrerede sælgere og købere. Fortegnet og størrelsesordenen på likviditetsforskydningen afhænger af forholdet mellem kredittiderne ved indbetaling og refusion af moms og den kredittid, der gives mellem de handlende parter.

6.2. Ændrede regler for indgriben overfor varemærkeforfalskede og piratkopierede varer

Forslaget om ændring af varemærkeforfalskningsloven skønnes at have en mindre, positiv effekt for erhvervslivet, idet forslaget har til formål at begrænse udbuddet af varemærkeforfalskede og piratkopierede varer på markedet og dermed understøtte de retmæssige varemærkeindehaveres rettigheder m.v.

6.3. Justering af den subjektive skattepligt for erhvervsdrivende foreninger m.v.

Forslaget om justeringen af den subjektive skattepligt for erhvervsdrivende foreninger m.v. forhindrer en utilsigtet beskatning af visse foreninger og andelsselskaber.

De øvrige forslag skønnes ikke at have erhvervsøkonomiske konsekvenser.

7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER - tidligere CKR) har haft lovforslaget til vurdering og har følgende bemærkninger for så vidt angår de administrative konsekvenser.

Ændringerne i momsloven, som sikrer en omvendt betalingspligt for moms ved handel med mobiltelefoner, integrerede kredsløbsanordninger, spillekonsoller, tablet-pc'er og bærbare computere, betyder, at pligten til at afregne og betale moms flyttes fra den sælgende virksomhed til den køvende virksomhed. Salg til forbrugere bliver ikke påvirket af ændringen. Salg fra virksomheder, hvis afsætning af de pågældende produkter sker udelukkende eller overvejende til private forbrugere, bliver heller ikke påvirket af ændringen. Dette vil primært være detailhandelsvirksomheder.

TER vurderer, at ændringerne på samfundsniveau både vil medføre større omstillingsomkostninger og begrænsede løbende byrder for de omfattede virksomheder.

For alle sælgende virksomheder vil deres IT-systemer og/eller administrative processer skulle omlægges til at kunne håndtere salg af de omfattede produkter uden moms til andre virksomheder. Omstillingen vil være besværliggjort af den korte implementeringsfrist – loven forventes at træde i kraft d. 1. januar 2014. (Ikrafttrædelsen af ændringer af momsloven er efter TER har afgivet sin udtalelse ændret til 1. juli 2014). Der er ca. 1.700 engroshandlere, som potentielt vil blive berørt af dette krav. For den enkelte virksomhed vil omstillingsomkostningernes omfang bl.a. afhænge af antallet af varenumre, som virksomheden skal ændre i. Det vil også afhænge af, om deres eksisterende IT-systemer nemt kan omstilles til at håndtere omvendt momsbetalingspligt på de pågældende produkter, fx hvis virksomheden allerede håndterer omvendt momsbetalingspligt ved salg til andre EU-lande, eller om der skal igangsættes en større IT-udvikling. For nogle virksomheder vil der således være høje omstillingsomkostninger, mens der for andre virksomheder vil være lave omstillingsomkostninger. TER vurderer, at der på samfundsniveau vil være tale om større omstillingsomkostninger, men kan ikke kvantificere dem nærmere.

TER har kontaktet en række virksomheder med henblik på at vurdere de administrative løbende byrder. Næsten alle virksomhederne gav udtryk for, at de ikke forventede at bruge ekstra tid på at håndtere salg af produkter med omvendt momsbetalingspligt, når systemerne og de administrative procedurer først er ændrede. Dette gjaldt også for blandede salg, dvs. salg hvor nogle produkter er med moms og andre uden. Derudover gav nogle af virksomhederne udtryk for, at håndtering af salg til forbrugere, hvor de pågældende produkters pris skal være med moms, heller ikke ville medføre et ekstra tidsforbrug, da varen blot skal have to forskellige varenumre alt efter, om der er tale om salg til virksomheder eller til forbrugere. Næsten alle de kontaktede virksomheder har erfaring med omvendt momsbetalingspligt ved salg af de pågældende produkter til andre EU-lande og havde derfor en god forudsætning for at estimere de løbende byrder. TER vurderer på baggrund heraf, at de løbende administrative byrder vil være begrænsede, når omstillingen er på plads.

Alle virksomheder, som køber de pågældende produkter uden moms, vil desuden skulle omstille deres IT-systemer og/eller administrative processer til at kunne håndtere, at de både skal pålægge og fratække moms på de omfattede produkter. Løbende vil de skulle håndtere disse produkter anderledes end øvrige produkter med almindelig momspligt. Samlet set forventes dette dog ikke at medføre væsentlige byrder.

De øvrige forslag skønnes ikke at have administrative konsekvenser for erhvervslivet.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

9. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

10.1. Omvendt betalingspligt for moms ved handel med mobiltelefoner, bærbare computere m.v.

Momssystemdirektivets artikel 199 a, stk. 1, litra c, d, og h, giver medlemslandene mulighed for at indføre omvendt betalingspligt for moms ved handel med mobiltelefoner, integrerede kredsløbsanordninger, spillekonsoller, tablet-pc'er og bærbare computere.

Lovændringen kan gennemføres uden forudgående godkendelse fra EU. Danmark skal dog underrette EU's Momsudvalg, jf. direktivets artikel 398 om den gennemførte foranstaltning om omvendt betalingspligt, jf. artikel 199 a, stk. 2.

10.2. Ændrede regler for indgriben overfor varemærkeforfalskede og piratkopierede varer

Lovforslaget om en ændring af vareforfalskningsloven er en følge af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013, der træder i kraft den 1. januar 2014 og erstatter Rådets tidligere forordning (EF) nr. 1383/2003.

Selv om forordningen er direkte anvendelig i medlemslandene, er der – i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 608/2013 – behov for at tilpasse varemærkeforfalskningsloven på en række områder.

Med artikel 23 i forordning (EU) nr. 608/2013 er den hidtil valgfrie, forenkede procedure for varers tilintetgørelse under toldkontrol ved mistanke om krænkelse af en intellektuel ejendomsret gjort obligatorisk. I lyset heraf foreslås varemærkeforfalskningslovens § 5 a ophævet, idet bestemmelsen oprindeligt blev indført for at muliggøre anvendelsen af den forenkede procedure i dansk ret, og den er derfor – med forordning (EU) nr. 608/2013 – gjort overflødig.

De øvrige ændringer til varemærkeforfalskningsloven har primært til formål at tilrette lovens enkelte henvisninger til forordning (EU) nr. 608/2013's artikelanvisninger.

Forslaget indeholder herudover ikke EU-retlige aspekter.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag er sendt til høring hos Advokatrådet, AgroSkat as, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Akademikernes Centralorganisation, ATP, Bryggeriforeningen, Børsmæglerforeningen, Cepos, Cevea, Danmarks Rederiforening, Danmarks Rejsebureau Forening, Danmarks Skibskreditfond, Dansk Aktionærforening, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Forening til Bekæmpelse af Produktpirateri, Dansk Gartneri, Dansk Iværksætterforening,

Dansk Skibshandlerforening, Dansk Skibsmæglerforening, Dansk Told- og Skatteforbund, Dansk Transport og Logistik, Danske Advokater, Danske Regioner, DANVA, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Den Danske Fondsmæglerforening, Den Danske Skatteborgerforening, DI, Domstolsstyrelsen, DVCA, Ejendomsforeningen Danmark, Ejerlederne, Erhvervsstyrelsen - Team Effektiv Regulering, FDM, Finans og Leasing, Finansrådet, Finanstilsynet, Forbrugerrådet, Foreningen af Danske Bryghuse, Forsikringsmæglerforeningen, FSR – danske revisorer, Forsikring og Pension, FTF, Horesta, Håndværksrådet, International Transport Danmark, InvesteringsForeningsRådet, ISOBRO, Kommunernes Landsforening, Landbrug og Fødevarer, Landsorganisationen i Danmark (LO), Landsskatteretten, Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond, Nasdaq OMX Copenhagen A/S, Nationalbanken, Politidirektøren i København, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, retssikkerhedschefen i SKAT, Rigsadvokaten, Rigspolitichefen, Sammenslutningen af Danske Havne, SKAT, SRF Skattefaglig Forening, Tobaksindustrien, Transparency International Danmark, Videncentret for Landbrug, Visit Denmark, VP Securities A/S og Ældre Sagen.

Forslaget om en værnsregel imod unaturlig lageropbygning af tobaksvarer og forslaget om en teknisk justering af udligningsafgiften for varebiler er sendt i høring samtidig med lovforslagets fremsættelse.

12. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Forslaget om omvendt betalingspligt på indenlandske leverancer af mobiltelefoner og bærbare computere m.v. har til formål at hindre momskaruselsvig på området og dermed forhindre et utilsigtet provenutab for statskassen. Forslaget om en værnsregel i relation til tobaksafgiften har til formål at sikre, at den forudsatte finansårsvirkning i 2014 af afgiftsforhøjelsen på cigaretter og tobak ikke udhules. De øvrige ændringer har ikke nævneværdige provenumæssige virkninger.	Justeringen af den subjektive skattepligt for erhvervsdrivende foreninger m.v. medfører bortfald af et utilsigtet merprovenu fra 2011.
Administrative konsekvenser for det offentlige	Ikke nævneværdige administrative konsekvenser.	Ikke nævneværdige administrative konsekvenser.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget om ændring af varemærkeforfalskningsloven skønnes at have mindre positiv effekt for erhvervslivet, idet forslaget har til formål at begrænse udbuddet af varemærkeforfalskede og piratkopierede varer	Ingen.

	på markedet og dermed understøtte de retmæssige varemærkeindehaveres rettigheder m.v. Justeringen af den subjektive skattepligt for erhvervsdrivende foreninger m.v. forhindrer en utilsigtet beskatning af visse foreninger og andelsselskaber. De øvrige ændringer skønnes ikke at have erhvervsøkonomiske konsekvenser.	
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Forslaget om omvendt betalingspligt for moms ved handel med mobiltelefoner og bærbare computere m.v. skønnes at have administrative konsekvenser for virksomheder, der handler med de berørte produkter. De administrative konsekvenser består af engangsomkostninger i form af omlægning af IT-systemer og/eller administrative processer. Omkostningerne varierer betydeligt virksomhederne imellem og afhænger blandt andet af antallet af varenumre, der skal ændres i, samt hvor fleksible eksisterende IT-systemer er.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Ingen.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	<p><i>Omvendt betalingspligt for moms ved handel med mobiltelefoner m.v.</i> Momsystemdirektivet giver medlemslandene mulighed for at indføre omvendt betalingspligt for moms ved handel med mobiltelefoner, integrerede kredsløbsanordninger, spillekonsoller, tablet-pc'er og bærbare computere. Lovændringen kan gennemføres uden godkendelse fra EU. Danmark skal dog underrette EU's Momsudvalg om gennemførelsen.</p> <p><i>Ændrede regler for indgriben over for varemærkeforfalskede og piratkopierede varer</i> Lovforslaget om en ændring af vareforfalskningsloven er en følge af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013, der træder i kraft den 1. januar 2014 og erstatter Rådets tidligere forordning (EF) nr. 1383/2003. Selv om forordningen er direkte anvendelig i medlemslandene, er der – i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 608/2013 – behov for at tilpasse varemærkeforfalskningsloven på en række områder.</p>	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Formålet med lovændringen er at sikre, at virksomheder, der er fuldt eller begrænset skattepligtige her i landet, under ingen omstændigheder vil kunne fradrage udgifter til bestikkelse, uanset om bestikkelsen er foregået i en fremmed stat m.v., hvor bestikkelsen er lovlig.

Det sker ved at udvide reglerne i ligningslovens § 8 D, så bestemmelsen også omfatter bestikkelse af private personer, virksomheder, organisationer og foreninger.

Med forslaget ændres reglerne om virksomheders fradrag, således at det direkte af lovgivningen fremgår, at en virksomhed ikke kan fradrage udgifter til bestikkelse, uanset om bestikkelse er lovlig eller ulovlig efter lovgivningen i den stat, hvor bestikkelsen finder sted.

Bedømmelsen af, hvornår en ydelse kan anses for at være bestikkelse, er knyttet til den danske standard, som den fremgår af straffeloven.

Bedømmelsen af, hvornår en ydelse kan anses for at være bestikkelse, er knyttet til den danske standard, som den fremgår af straffeloven.

Efter straffelovens § 144 kan den person, der i udøvelse af dansk, udenlandsk eller international offentlig tjeneste eller hverv uberettiget modtager, fordrer eller lader sig tilsige en gave eller anden fordel, straffes med fængsel eller bøde. Da bestemmelsen i ligningslovens § 8 D blev indsat ved lov nr. 1097 af 29. december 1997 om ændring af ligningsloven (Ophævelse af fradragsretten for udgifter til bestikkelse) omfattede straffelovens § 144 alene bestikkelse af danske embedsmænd. Ved lov nr. 228 af 4. april 2000 om ændring

af straffeloven (Grov momssvig, EU-svig og bestikkelse af udenlandske tjenestemænd m.v.) blev straffelovens § 144 udvidet til også at omfatte embedsmænd i udenlandsk og i international tjeneste. Der er derfor ikke længere behov for direkte at henvise til udenlandsk og international tjeneste i bestemmelsen, da det nu fremgår direkte af straffeloven. Henvisningen foreslås derfor fjernet.

Efter straffelovens § 299, stk. 2, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 år den, som ved varetagelse af en andens formueanliggender for sig selv eller andre på pligtstridig måde modtager, fordrer eller lader sig tilsige gave eller anden fordel, såvel som den, der yder, lover eller tilbyder en sådan gave eller anden fordel.

Forslaget til ny § 8 D, 1. pkt., er knyttet til de ydelser, der er omfattet af straffelovens § 299, stk. 2. Det er ikke afgørende, hvorledes ydelsen til den private modtager betegnes, f.eks. provision, kommission, konsulentonorar eller direkte som bestikkelse. Det afgørende er, om ydelsen har en sådan karakter, at den er omfattet af definitionen af bestikkelse i straffelovens § 299, stk. 2. I den foreslåede bestemmelse er tydeliggjort, at der ikke er fradragsret for de nævnte ydelser, uanset om modtageren modtager bestikkelsen i Danmark, Færøerne eller Grønland eller i en fremmed stat.

Efter straffelovens § 304 a, stk. 2, straffes den, der her i landet eller i udlandet virker som voldgiftsdommer, og som under udøvelsen af dette hverv uberettiget modtager, fordrer eller lader sig tilsige en gave eller anden fordel, med bøde eller fængsel indtil 4 år. Bestemmelsen i ligningslovens § 8 D udvides efter forslaget til også at omfatte denne situation, jf. forslaget til ny § 8 D, 1. pkt.

Det er tilstrækkeligt for, at ydelsen ikke er fradragsberettiget, at ydelsen ville være omfattet af straffelovens bestemmelser, hvis ydelsen her i landet blev givet til en privat person, virksomhed, organisation, forening, embedsmand eller voldgiftsdommer, jf. den foreslåede § 8 D, 3. pkt.

Efter straffelovens § 6 er der dansk straffemyndighed over handlinger, som foretages i Danmark. Efter straffelovens § 7 er der tillige dansk straffemyndighed over handlinger begået i udlandet af en person, der har dansk indfødsret eller er bosat her i landet, hvis handlingen tillige er strafbar efter den dér gældende lovgivning. Bestemmelsen finder ligeledes anvendelse med hensyn til handlinger begået af en person, der har indfødsret eller bopæl i Finland, Island, Norge eller Sverige, og som opholder sig her i landet.

Udgifter til bestikkelse, der er knyttet til handlinger, der i henhold til ovennævnte bestemmelser er strafbare og underlagt dansk straffemyndighed, anses i alle tilfælde allerede i dag efter praksis for driftsfremmede og dermed ikke fradragsberettigede efter bestemmelsen i statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a. Dette gælder også udgifter, der i regnskabet er forklædt som lovlige driftsudgifter, men som reelt dækker over udgifter til bestikkelse.

Den foreslåede udvidelse af ligningslovens § 8 D omfatter også de situationer, hvor en virksomhed, der er skattepligtig her i landet, i en fremmed stat udbetaler en ydelse, der ville være strafbar, hvis den blev udbetalt her i landet, men som

ikke er strafbar i den pågældende stat. Selv om virksomheden ikke kan straffes her i landet for den pågældende bestikkelse, foreslås det, at der alligevel ikke er fradragsret ved indkomstopgørelsen.

Begrænsningen af fradrag for udgifter til bestikkelse omfatter i en dansk koncern, der er sambeskattet med udenlandske selskaber, også de udenlandske selskaber, da den skattepligtige indkomst for disse skal opgøres efter danske regler. Det gælder uanset om der i den fremmede stat er fradrag for bestikkelsesbeløb og om bestikkelsen i den fremmede stat er strafbar.

Til § 2

Til nr. 1

Noten til momsloven indeholder en opremsning af de direktiver, som er gennemført ved loven. Da dette lovforslag gennemfører et direktiv om ændring af momssystemdirektivet, skal dette nævnes i noten.

Til nr. 2

Den foreslåede ændring i § 2, nr. 2, er en konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring i § 2, nr. 6.

Til nr. 3 og 4

De foreslåede ændringer i § 2, nr. 3 og 4, er konsekvensændringer som følge af den foreslåede ændring i § 2, nr. 5.

Til nr. 5

Af hensyn til bekæmpelse af MTIC-svig foreslås det at indføre omvendt betalingspligt på indenlandsk handel med mobiltelefoner, integrerede kredsløbsanordninger, spillekonsoller, tablet-pc'er og bærbare computere.

Hovedreglen i momsloven § 46, stk. 1, er, at det er sælgeren af en vare eller ydelse, der er ansvarlig for at indbetale momsen til staten. Dog findes der adskillige undtagelser til hovedreglen, hvor det er køberen af en vare eller en ydelse, som er gjort betalingspligtig for momsen. Når køber er forpligtet til at indbetale momsen til staten i stedet for som normalt sælger, kaldes det omvendt betalingspligt.

I den gældende momslov er der regler om omvendt betalingspligt for køb af varer og ydelser fra udlandet (§ 46, stk. 1, nr. 1, 2 og 3, samt § 46, stk. 2), køb af investeringsguld m.v. (§ 46, stk. 1, nr. 4), køb af gas og elektricitet fra en udenlandsk leverandør (§ 46, stk. 1, nr. 5), køb af CO₂-kvoter og CO₂-kreditter fra en virksomhed her i landet (§ 46, stk. 1, nr. 6) og køb af metalskrot fra en virksomhed her i landet (§ 46, stk. 1, nr. 7).

Det foreslås, at de gældende bestemmelser i momsloven om omvendt betalingspligt udvides med køb af mobiltelefoner fra en virksomhed etableret her i landet (§ 46, stk. 1, nr. 8), køb af integrerede kredsløbsanordninger fra en virksomhed etableret her i landet (§ 46, stk. 1, nr. 9) og køb af spillekonsoller, tablet-pc'er eller bærbare computere fra en virksomhed etableret her i landet (§ 46, stk. 1, nr. 10).

De foreslåede bestemmelser finder kun anvendelse på afgiftspligtige personers handel, og bestemmelserne gælder ikke for salg fra registrerede virksomheder, hvis afsætning udelukkende eller overvejende sker til private forbrugere, jf. bemærkningerne til nr. 6.

Den omvendte betalingspligt gælder imidlertid både for virksomheder med momspligtige og momsfrie aktiviteter. Det foreslås derfor, at afgiftspligtige købere, der bliver betalingspligtige for momsen af købet, skal momsregistreres, jf. dog bemærkningerne til nr. 6 og 7.

Mobiltelefoner

Den foreslåede bestemmelse i § 46, stk. 1, nr. 8, omfatter alle former for mobile telefonapparater, der er fremstillet eller tilpasset til anvendelse i forbindelse med et net med licens og benyttet på specifikke frekvenser, uanset om de har anden anvendelse eller ej. Dette svarer til definitionen i momssystemdirektivets artikel 199 a, stk. 1, litra c. Samme afgrænsning skal således anvendes i alle EU-lande, som har, eller påtænker at indføre, omvendt betalingspligt på mobiltelefoner. Bestemmelsen omfatter også smartphones.

Integrerede kredsløbsanordninger

Den foreslåede bestemmelse i § 46, stk. 1, nr. 9, omfatter integrerede kredsløbsanordninger såsom mikroprocessorer og centrale databehandlingsenheder i den tilstand, som de er i, inden de integreres i slutbrugerprodukter. Dette svarer til definitionen i momssystemdirektivets artikel 199 a, stk. 1, litra d. Samme afgrænsning skal således anvendes i alle EU-lande, som har, eller påtænker at indføre, omvendt betalingspligt på integrerede kredsløbsanordninger.

Spillekonsoller, tablet-pc'er og bærbare computere

Den foreslåede bestemmelse i § 46, stk. 1, nr. 10, omfatter levering af spillekonsoller, tablet-pc'er og bærbare computere, således som det fremgår af momssystemdirektivets artikel 199 a, stk. 1, litra h. Om forståelsen af ordet spillekonsoller bemærkes, at dette tager sigte på maskiner, hvis objektive karakteristika og primære funktion viser, at de er bestemt til underholdningsformål (spil), men dog med undtagelse af sådanne apparater og maskiner, som aktiveres af mønter, pengesedler, bankkort, spillemærker eller lignende betalingsmidler.

Til nr. 6

Den foreslåede bestemmelse i § 46, stk. 2, indebærer, at bestemmelserne om omvendt betalingspligt ikke gælder for salg fra registrerede virksomheder, hvis afsætning af de pågældende produkter (mobiltelefoner, integrerede kredsløbsanordninger, spillekonsoller, tablet-pc'er og bærbare computere) udelukkende eller overvejende sker til private forbrugere. Bestemmelsen har til formål at undtage detailhandlens salg fra den omvendte betalingspligt. Bestemmelsen indebærer, at virksomheder, som ikke er registreringspligtige efter andre bestemmelser, kan undgå en momsregistrering efter § 50 b ved at indkøbe de pågældende produkter i detailhandlen.

Opgørelsen af, om der udelukkende eller overvejende er tale om salg til private forbrugere, foretages med udgangspunkt i virksomhedens samlede salg af de pågældende produkter. En virksomhed er som udgangspunkt omfattet af § 46, stk. 2, hvis mere end 50 procent af virksomhedens samlede salg af mobiltelefoner, integrerede kredsløbsanordninger, spillekonsoller, tablet-pc'er og bærbare computere sker til private forbrugere.

Til nr. 7

Den foreslåede ændring i § 2, nr. 7, er en konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring i § 2, nr. 6.

Til nr. 8

Lovforslagets § 2, nr. 8, er en konsekvens af de foreslåede nye bestemmelser i momslovens § 46, stk. 1, nr. 8, 9 og 10, jf. lovforslagets § 2, nr. 5.

Det foreslås her, at den gældende bestemmelse i momslovens § 50 b om registrering i relation til omvendt betalingspligt udvides, således at alle afgiftspligtige personer, der indkøber mobiltelefoner, integrerede kredsløbsanordninger, spillekonsoller, tablet-pc'er og bærbare computere fra virksomheder, der udelukkende eller overvejende har salg til andre virksomheder, skal momsregistreres, idet de bliver betalingspligtige for momsen af købet.

Langt de fleste danske afgiftspligtige personer, der indkøber mobil- og computerelektronik fra virksomheder, der udelukkende eller overvejende har salg til erhvervs kunder, vil dog i forvejen være registreret af andre årsager og allerede have et momsnummer. For det første skal alle virksomheder med en omsætning på over 50.000 kr. årligt momsregistreres. Desuden er en del virksomheder med kun momsfri aktiviteter (f.eks. tandlæger) allerede i dag registreret for erhvervsrelaterede aktiviteter fra andre EU-lande (fjernkøb på over 80.000 kr. årligt), og atter andre er registreret for levering af nye transportmidler til andre EU-lande.

I forbindelse med indførelsen af omvendt betalingspligt for moms på metalkrot (lov nr. 590 af 18. juni 2012) blev den gældende bestemmelse i momslovens § 50b ved en fejl ikke udvidet med en henvisning til momslovens § 46, stk. 1, nr. 7. Derfor foreslås det af systematiske grunde, at der i momslovens § 50b også indsættes en henvisning til momslovens § 46, stk. 1, nr. 7. Det foreslås endvidere af lovtekniske grunde, at formuleringen »af CO₂-kvoter eller CO₂-kreditter« udgår af bestemmelsen.

Til § 3

Til nr. 1 og 2

Den foreslåede ændring af § 1, stk. 1 og 2, er en følge af, at den gældende forordning, Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003 med senere ændringer ophæves og - med de undtagelser der følger af den nye forordnings artikel 40, stk. 2, litra a og b - fra den 1. januar 2014 erstattes af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013.

Til nr. 3, 4 og 8

Med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013 har en række af de bestemmelser, som i dag fremgår af Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003, fået en ny struktur og dermed også en ny placering i forordningen. En række bestemmelser er blevet delt op i flere selvstændige artikler, mens andre har fået nye numre. Der henvises til sammenligningstabellen i bilaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013.

Som konsekvens af den ændrede struktur og nummerering af en række af de hjemler i forordningen, som der i dag henvises til i selve loven, foreslås disse henvisninger ændret i overensstemmelse med artikelangivelsen i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013.

Hjemlen til indgriben efter Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003 fremgår af forordningens kapitel II, mens hjemlen i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013, fremgår af kapitel III. Endvidere foreslås ændringer i henvisningerne til forordningens relevante artikler gennemført, for så vidt angår reglerne om suspension, besigtigelse og stikprøver af varer, hvis frigivelse er blevet suspenderet. Disse hjemler fremgår af artikel 9 i Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003, mens hjemlen i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013 i stedet fremgår af henholdsvis artikel 17 og 19.

Tilsvarende foreslås, at henvisningen i lovens § 7 til artikel 16 i Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003, som konsekvens af den nye struktur i forordningen, ændres til artikel 25.

Der er med forslaget alene tale om konsekvensændringer således, at lovens henvisninger til de enkelte artikler i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013 er korrekte.

Til nr. 5

Ændringen er foreslået, da den kompetente myndighed, der i Danmark er de almindelige domstole, i den nuværende forordning (EF) nr. 1383/2013 omtales i artikel 9, stk. 2, mens de i Rådets og Europa-Parlamentets forordning (EU) nr. 608/2013 omtales i artikel 23, stk. 1, sidste afsnit.

Til nr. 6

Artikel 11 i Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003 giver medlemsstaterne mulighed for i overensstemmelse med national lovgivning at fastsætte, at der anvendes en forenklet procedure, hvor toldmyndighederne har mulighed for, at varerne tilintetgøres under toldkontrol, når SKAT har suspenderet frigivelsen af eller taget varer, der er under mistanke for krænkelse af en intellektuel ejendomsret, i bevaring.

Der er med den gældende bestemmelse i lovens § 5a skabt mulighed for, at den forenkledede procedure i artikel 11 kan anvendes i Danmark.

Med artikel 23 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013 er den forenkledede procedure i artikel 11 Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003 imidlertid gjort

obligatorisk for medlemslandene at anvende, hvis betingelserne i forordningens artikel 23 er opfyldte.

Eftersom lovens § 5 a blev indført, fordi artikel 11 i Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003 gav medlemslandene mulighed for efter eget valg at fastsætte anvendelsen af den forenkledede procedure, er bestemmelsen i § 5 a med indførelsen af artikel 23 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013 gjort overflødig, fordi den forenkledede procedure nu er obligatorisk.

Det foreslås derfor, at lovens § 5 a ophæves.

Til nr. 7

Oversigten i artikel 2 over hvilke varer, der krænker en intellektuel ejendomsret, har med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013 ændret struktur.

På baggrund heraf foreslås henvisningen til artikel 2, stk. 1, ændret til artikel 2, nr. 1-7.

Til § 4

Til nr. 1

Ved lov nr. 789 af 28. juni 2013 ophæves lov om afgift af mineralvand m.v. den 1. januar 2014. Der er tale om en konsekvensændring i konkursloven som følge af ophævelsen af lov om afgift af mineralvand m.v.

Til § 5

Til nr. 1

Forslaget er en konsekvens af, at nr. 16 i opkrævningslovens bilag 1, liste A, ophæves, jf. bemærkningerne til nr. 2.

Til nr. 2

Ved lov nr. 789 af 28. juni 2013 ophæves lov om afgift af mineralvand m.v. den 1. januar 2014. Som konsekvens heraf foreslås det, at nr. 16 i opkrævningslovens bilag 1, liste A, ophæves.

Til § 6

Til nr. 1

Det foreslås at ændre skattepligtsbestemmelsen i selskabsskatteovens § 1, stk. 1, nr. 2, således at foreninger m.v. omfattet af § 3 i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder ikke automatisk omfattes af selskabsskatteovens § 1, stk. 1, nr. 2.

Derimod vil det fremgå udtrykkeligt af selskabsskatteovens § 1, stk. 1, nr. 2, at registrerede selskaber med begrænset ansvar omfattes af denne skattepligtsbestemmelse.

Det foreslås således som betingelse for, at et SMBA er omfattet af skattepligten efter § 1, stk. 1, nr. 2, at det er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system som et SMBA.

SMBA'er anmeldes til og registreres i Erhvervsstyrelsen efter stiftelsen. Det betyder, at der f.eks. kan ske stiftelse af et SMBA den 30. december 2013, som skal være anmeldt

senest 2 uger efter stiftelsen, dvs. anmeldelsen skal være modtaget inden den 13. januar 2014. Først når anmeldelsen er modtaget, vil der kunne ske sagsbehandling og registrering af det pågældende SMBA.

Øvrige selskaber og foreninger, der er registreret i Erhvervsstyrelsen som omfattet af § 3 i lov om erhvervsdrivende virksomheder, vil ikke automatisk være skattepligtige efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, men kan efter omstændighederne være omfattet af § 1, stk. 1, nr. 2, efter bestemmelsens øvrige kriterier. Disse kriterier er, at der er tale om selskaber, i hvilke ingen af deltagerne hæfter personligt for selskabets forpligtelser, og som fordeler overskuddet i forhold til deltagernes i selskabet indskudte kapital, samt selskaber omfattet af § 2 C.

For de foreninger m.v., der ved lovændringen ikke længere omfattes af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, vil der konkret skulle foretages en vurdering af, hvilken skattepligtsbestemmelse de herefter omfattes af. For en række foreninger vil dette betyde, at de fremover omfattes af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6. Ved overgangen finder skattelovgivningens almindelige regler for overgang i beskatningsform anvendelse. Hvis en forening m.v. således overgår til beskatning efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, medfører det ophørsbeskatning af samtlige foreningens aktiver og passiver.

Til § 7

Til nr. 1

Formålet med den foreslåede ændring er at sikre, at der i bestemmelsen om afgiftsfri tinglysning rettelig henvises til tinglysningslovens § 47 g, stk. 1, og § 47 g, stk. 5. Ændringen er alene af teknisk karakter.

Til § 8

Til nr. 1

Udligningsafgiften for varebiler i 2015, der fremgår af vægtafgiftslovens § 4, stk. 1, skal reguleres med 1,8 pct. i forhold til satserne for udligningsafgiften i 2014. Ved en fejl var der anført forkerte satser for 2015, jf. lov nr. 1353 af 21. december 2013. Ved indeværende forslag rettes fejlen.

Til § 9

Til nr. 1

Med lov nr. 1385 af 21. december 2009 er den tidligere papirbaserede kontrolprocedure for transport af afgiftspligtige varer, erstattet med en obligatorisk elektronisk kommunikeret procedure for kontrol af varetransporten indenfor EU. Henset til at den gældende bestemmelse i § 3, nr. 4-8, i lov nr. 947 af 20. december 1999 har mistet sin betydning og bestemmelsen siden lovens vedtagelse ikke er blevet sat i kraft, foreslås bestemmelsen derfor ophævet.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.7.2. i de almindelige bemærkninger.

Til § 10

Til nr. 1

Det foreslås, at der i forbindelse med afgiftsforhøjelsen den 1. januar 2014 indsættes tilsvarende værnbestemmelser, som de, der blev anvendt i forbindelse med afgiftsforhøjelserne pr. 1. april 2012.

Forslagets *stk. 11* sikrer, at der ikke sker væsentlig lageropbygning hos grossister og detailhandlere i perioden op til afgiftsforhøjelsen træder i kraft. Bestemmelsen udformes således, at der lægges et loft over, til hvor mange styk cigaretter og kilogram røgtobak de registreringspligtige virksomheder må købe stempelmærker efter de gældende afgiftssatser, i perioden fra forslaget er stillet og indtil den 1. januar 2014, hvor de nye afgifter på tobak træder i kraft. De stempelmærker, som de registreringspligtige virksomheder køber, som overstiger dette antal, vil herefter blive betraget som købt den 1. januar 2014. Dette medfører ligeledes, at en virksomhed, hvis køb af stempelmærker overstiger det, der er anført i *stk. 11*, ikke vil kunne fradrage den moms, som er betalt i forbindelse med købet af disse stempelmærker. Når afgiften efterfølgende reguleres efter de foreslåede afgiftssatser, reguleres momsen tilsvarende, og først herefter vil virksomheden kunne fradrage momsen.

Der er i beregningen af loftet over antal købte stempelmærker taget udgangspunkt i, til hvor mange styk cigaretter og kilogram røgtobak den enkelte virksomhed normalt køber stempelmærker i en periode på 62 dage (svarende til perioden fra og med den 31. oktober 2013 til og med den 31. december 2013), og hertil er der lagt 20 pct. Således sikres det i videst muligt omfang, at værnreglen ikke medfører, at der i perioden til og med den 31. december 2013 ikke er mulighed for at imødekomme den reelle forbrugerefterspørgsel på tobak.

Stempelmærker købes hos SKAT og påsættes herefter pakker, som indeholder et givent antal cigaretter, og beholdere, som indeholder en given mængde røgtobak. Det er anført på stempelmærket, hvor mange styk cigaretter eller gram røgtobak den givne pakke eller beholder indeholder. Formuleringen i *stk. 5* m.v., hvorefter det udelukkende er »... tilladt at købe stempelmærker til op til 20 pct. flere stykcigaretter og kilogram røgtobaksprodukter, end virksomheden normalt ville gøre i en periode på 62 dage«, sikrer, at begrænsningen afspejler virksomhedernes reelle afsætning af cigaretter og røgtobak og ikke blot tager isoleret udgangspunkt i antal købte stempelmærker.

I *stk. 12* fastsættes det nærmere, hvordan beregningen af, til hvor mange styk cigaretter og kilogram røgtobak en virksomhed normalt køber stempelmærker på 62 dage, foretages. Det foreslås således, at det gennemsnitlige antal købte stempelmærker pr. dag i perioden fra og med den 1. januar 2013 til og med den 30. juni 2013 lægges til grund. Virksomhedens gennemsnitlige antal købte stempelmærker pr. dag ganges herefter med 62. Hertil lægges de 20 pct., som fremgår af *stk. 11*.

I *stk. 13* tages der højde for den situation, hvor en virksomhed først er registreret efter tobaksafgiftsloven efter den 1. januar 2013, men dog senest den 31. marts 2013. For denne virksomhed foreslås det, at perioden fra og med den 1. april 2013 til og med den 30. juni 2013 lægges til grund for den videre beregning i *stk. 12*.

I *stk. 14* tages der højde for den situation, hvor en virksomhed er registreret efter tobaksafgiftsloven efter den 31. marts 2013, men dog senest den 30. august 2013. For denne virksomhed foreslås det, at perioden fra og med den 30. august 2013 til og med den 30. september 2013 lægges til grund for den videre beregning i *stk. 12*.

Endelig foreslås det i *stk. 15*, at hvis virksomheden er registreret efter den 30. august 2013, finder reglen i *stk. 11* ikke anvendelse, og virksomheden vil derfor ikke være begrænset i sit køb af stempelmærker.

Det følger af *stk. 16*, at såfremt en virksomhed er koncerntforbundet med en anden virksomhed, vil de i relation til *stk. 11-15* blive betragtet som én virksomhed.

Til § 11

Til nr. 1

Udligningsafgiften for varebiler i 2014, der fremgår af § 55 i lov nr. 924 af 18. september 2012, skal reguleres med 1,8 pct. i forhold til satserne for udligningsafgiften i 2013. Ved en fejl var der anført forkerte satser for 2014. Ved indeværende forslag rettes fejlen.

Til § 12

Til *stk. 1*

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2014.

Til *stk. 2*

Det foreslås, at § 1 har virkning for udgifter, der afholdes i indkomstår, der påbegyndes den 1. januar 2014 eller senere.

Til *stk. 3*

Det foreslås, at § 2 har virkning fra den 1. juli 2014. Derved får virksomhederne mulighed for at indstille sig på de nye regler.

Til *stk. 4*

Som konsekvens af ophævelsen af lov om afgift af mineralvand m.v. foreslås, at nr. 16 i bilag 1, liste A, i opkrævningsloven ophæves. Da afgiftstilsvaret for december 2013 skal angives og betales senest den 15. januar 2014, foreslås virkningstidspunktet for nr. 16's ophævelse at blive den 16. januar 2014. Hvis et afgiftstilsvaret, der skulle have været angivet senest den 15. januar 2014, bliver angivet for sent, vil forholdet skulle behandles efter de hidtidigt gældende regler.

Til *stk. 5*

Efter forslaget gives ændringen virkning for indkomstår, der påbegyndes den 1. januar 2014 eller senere. Dette medfører, at de foreninger m.v., der oprindeligt ikke var tiltænkt at være omfattet af skattepligten efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, ophører med at være omfattet af denne bestemmelse med virkning fra det indkomstår, der påbegyndes fra og med den 1. januar 2014, dvs. ved kalenderårsregnskab med virkning fra indkomståret 2014. For foreninger m.v. med bagudforskuet indkomstår vil ændringen have virkning fra indkomståret 2015.

Det foreslås også, at de foreninger m.v., der ikke omfattes af den nye formulering af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, får mulighed for at vælge, at ændringen har tilbagevirkende kraft for dem. SMBA'er, der omfattes af den nye formulering af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, får ikke denne mulighed. Tilsvarende gælder selskaber m.v., som også fremover omfattes af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, fordi de fordeler overskuddet i forhold til deltagerens i selskabet indskudte kapital. Muligheden for at vælge, at ændringen får tilbagevirkende kraft, gælder herefter for de selskaber, foreninger m.v., der er omfattet af § 3 i lov om erhvervsdrivende virksomheder, men som ikke fremover omfattes af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2. Hvis en forening m.v. ønsker at udnytte muligheden for at undgå beskattning efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, kræver det, at foreningen m.v. meddeler SKAT, at man ønsker at gøre brug af denne valgmulighed.

Konsekvensen af dette valg er, at skatteansættelsen skal genoptages for de indkomstår, hvor foreningen m.v. har været skattepligtig efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, såfremt der for de pågældende indkomstår er forskel på indkomstopgørelsen opgjort efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, og f.eks. selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6.

Genoptagelsen forudsætter, at foreningen m.v. stilles, som om beskattning efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, ikke har fundet sted. Herunder skal de skattemæssige virkninger af en eventuel sambeskatning neutraliseres.

Det foreslås, at muligheden for at træffe valg om at ændre skattepligt med tilbagevirkende kraft kan foretages indtil 1 måned efter SKATs seneste frist for at genoptage skatteansættelsen for indkomstår, hvor foreningen m.v. har været omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2.

Konsekvensen af at vælge, at ændringen har tilbagevirkende kraft, er, at der skal foretages en vurdering af, hvilken anden skattepligtsbestemmelse selskabet eller foreningen er omfattet af. Vurderingen foretages ud fra de generelle kriterier, der gælder for de enkelte skattepligtsbestemmelser i skattelovgivningen. Som oftest vil der dog være tale om, at selskabet eller foreningen omfattes af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6.

Foreninger m.v., der vælger, at ændringen skal have tilbagevirkende kraft, og som er blevet skatteansat som skattepligtig efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, har samtidig mulighed for at ændre allerede foretagne skattemæssige af- og nedskrivninger efter § 3 i bekendtgørelse nr. 1287 af

13. december 2005 om efterfølgende af- og nedskrivninger m.v. Der skal således indgives ansøgning til SKAT senest 3 år efter udløbet af det pågældende indkomstår, hvor der ønskes foretaget ændringer. Det vil sige, at foreninger m.v., hvis indkomstår følger kalenderåret og således er blevet fuldt skattepligtige den 1. januar 2011, skal indgive ansøgning til SKAT senest den 31. december 2014 for at kunne ændre for indkomståret 2011.

Såfremt en forening m.v. er blevet skattepligtig efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, som følge af § 8, nr. 1, i lov nr. 254 af 30. marts 2011, men ikke er blevet skatteansat, som om foreningen m.v. er omfattet af denne bestemmelse for tidligere indkomstår, f.eks. som følge af, at foreningen m.v. ikke har været opmærksom på, at den har været omfattet af § 3 i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, vil denne forening kunne vente med at meddele SKAT, at der ønskes beskatning efter den hidtidige skattepligtsbestemmelse helt frem til en måned efter SKATs seneste frist for at genoptage skatteansættelsen. Foreninger, som ikke er opmærksomme på, at der burde være selvangivet efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, risikerer således ikke at miste muligheden for at få genoptaget skatteansættelsen.

Såfremt en forening m.v. ikke træffer et valg om at undgå beskatning efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, er

foreningen skattepligtig af samtlige indtægter fra 1. januar 2011 til 31. december 2013, såfremt indkomståret følger kalenderåret. Alle foreningens indtægter vil herefter være skattepligtige – herunder finansielle indtægter – ligesom eventuelle kontingentindtægter fra medlemmerne vil være skattepligtige. Herudover vil foreningen m.v. blive ophørsbeskattet ved overgangen fra skattepligt efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, hvis overgangen sker til selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, fra og med indkomståret 2014, jf. bemærkningerne til forslaget § 1.

Til stk. 6

Det foreslås, at værnsbestemmelserne skal have virkning fra tidspunktet for lovforslagets fremsættelse. Da hensigten er at undgå unaturlig lageropbygning indtil afgiftsstigningerne ikrafttræden den 1. januar 2014, er det nødvendigt med denne virkningsdato, da producenter m.v. i modsat fald ville have mulighed for at købe ubegrænsede antal af stempelmærker fra fremsættelsen af lovforslaget og indtil lovens ikrafttræden. Dette ville kunne give mulighed for, at der kunne foretages hamstring af tobaksvarer med et deraf følgende betydeligt provenutab for statskassen til følge.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende regler

Lovforslaget

§ 1

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 405 af 22. april 2013, som ændret senest ved § 7 i lov nr. 792 af 28. juni 2013, foretages følgende ændring:

§ 8 D. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst gives der ikke fradrag for udgifter til bestikelse som nævnt i straffelovens § 144 til en person, der er ansat, udnævnt eller valgt til tjeneste eller hverv ved lovgivende, administrative og dømmende organer, uanset om det er for Danmark, Færøerne eller Grønland eller en fremmed stat, herunder lokale myndigheder eller politiske underafdelinger, eller for en international organisation, som er dannet af stater, regeringer eller andre internationale organisationer.

1. § 8 D affattes således:

»**§ 8 D.** Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst gives der ikke fradrag for udgifter til bestikelse som nævnt i straffelovens § 144, § 299, stk. 2, og straffelovens § 304 a, stk. 2. Bestemmelsen i 1. pkt. finder anvendelse, uanset om den nævnte bestikelse er lovlig efter lovgivningen i den stat, hvor udgiften til bestikelse er afholdt. Afgørende er alene, om den nævnte bestikelse vil være strafbar efter straffelovens § 144, § 299, stk. 2, eller § 304 a, stk. 2, hvis bestikkelsen var foregået her i landet.«

§ 2

I momsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 106 af 23. januar 2013 som ændret ved § 4 i lov nr. 789 af 28. juni 2013 og ved § 7 i lov nr. 903 af 4. juli 2013, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel indsættes efter »side 1«:

», Rådets direktiv 2013/43/EU af 22. juli 2013 om ændring af momssystemdirektivet for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og tjenesteydelser, som kan være udsat for svig EU-Tidende 2013, nr. L 201, side 4-6«.

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets trettende direktiv 86/560/EØF af 17. november 1986 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret på Fællesskabets område, EF-Tidende 1986, nr. L 326, side 40, Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2006, nr. L 347, side 1, Rådets direktiv 2006/138/EF af 19. december 2006 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem hvad angår anvendelsesperioden for merværdiafgiftssystemet for radio- og tv-spredningstjenester og visse elektronisk leverede tjene-

steydelser, EU-Tidende 2006, nr. L 384, side 92, Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF med hensyn til leveringsstedet for tjenesteydelser, EU-Tidende 2008, nr. L 44, side 11, Rådets direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008 om detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112/EF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat, EU-Tidende 2008, nr. L 44, side 23, Rådets direktiv 2008/117/EF af 16. december 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem med henblik på forebyggelse af momsunddragelse i forbindelse med transaktioner inden for Fællesskabet, EU-Tidende 2009, nr. L 14, side 7, Rådets direktiv 2009/69/EF af 25. juni 2009 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår afgiftssvig i forbindelse med indførsel, EU-Tidende 2009, nr. L 175, side 12, Rådets direktiv 2009/132/EF af 19. oktober 2009 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 143, litra b) og c), i direktiv 2006/112/EF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder, EU-Tidende 2009, nr. L 292, side 5, Rådets direktiv 2009/162/EU af 22. december 2009 om ændring af visse bestemmelser i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2010, nr. L 10, side 14, Rådets direktiv 2010/23/EU af 16. marts 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2010, nr. L 72, side 1, og Rådets direktiv 2010/45/EU af 13. juli 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår faktureringsreglerne, EU-Tidende 2010, nr. L 189, side 1.

²⁾ I lov nr. 520 af 12. juni 2009, som ændret ved § 7, nr. 3, i lov nr. 1361 af 8. december 2010, fastsættes i § 3, stk. 3, at virksomheder omfattende af afgiftspligten i momslovens § 13, stk. 1, nr. 9, litra b, som affattet ved § 1, nr. 2, i lov nr. 520 af 12. juni 2009, kan anmode told- og skatteforvaltningen om godtgørelse af afgift på udgifter til byggemodning,

advokat, revisor m.v. afholdt inden den 1. januar 2011, når leveringen af byggegrunden eller den særskilte levering af en bebygget grund sker med afgift efter den 1. januar 2011. Godtgørelsen omfatter fradragsberettigede byggemodningsudgifter m.v., der ikke tidligere er fradraget, og gives i forbindelse med det afgiftspligtige salg. Anmodningen om godtgørelse skal indsendes samtidig med angivelsen af afgift vedrørende salget. For grunde, der ikke er solgt 5 år efter den 1. januar 2011, kan godtgørelse gives ved udgangen af 2015. Udgifterne skal kunne dokumenteres på anmodning af told- og skatteforvaltningen, og dokumentationen skal opbevares i 5 år efter anmodningstidspunktet.

§ 11...

Stk. 4. Når varer, der erhverves af en ikkeafgiftspligtig juridisk person, sendes eller transporteres fra steder uden for EU og den samme ikkeafgiftspligtige juridiske person indfører varerne i et andet EU-land end EU-landet, hvor forsendelsen eller transporten af varerne afsluttes, anses varerne, jf. reglerne i stk. 2, for at være forsendt eller transporteret fra EU-landet, hvor varerne blev indført i EU. Når varerne indføres her i landet og forsendelsen eller transporten af varerne afsluttes i et andet EU-land, kan importøren hos told- og skatteforvaltningen få godtgjort afgift, der efter § 46, stk. 4, er betalt ved indførslen af varerne, hvis importøren over for told- og skatteforvaltningen dokumenterer, at der er betalt afgift ved erhvervelsen af varerne i det andet EU-land.

§ 46. Betaling af afgift påhviler den afgiftspligtige person, som foretager en afgiftspligtig levering af varer og ydelser her i landet. Afgiften påhviler dog aftageren af varer eller ydelser, når

1) – 5) ---

6) aftageren er en afgiftspligtig person her i landet, der modtager CO₂-kvoter eller CO₂-kreditter fra en virksomhed etableret her i landet, eller

7) aftageren er en afgiftspligtig person her i landet, der modtager metalskrot fra en virksomhed etableret her i landet.

2. I § 11, stk. 4, 2 pkt., ændres »§ 46, stk. 4,« til: »§ 46, stk. 5,«.

3. I § 46, stk. 1, nr. 6, udgår: »eller«.

4. I § 46, stk. 1, nr. 7, ændres »landet.« til »landet,«

5. I § 46, stk. 1, indsættes som nr. 8, 9 og 10:

»8) aftageren er en afgiftspligtig person her i landet, der modtager mobiltelefoner fra en virksomhed etableret her i landet,

9) aftageren er en afgiftspligtig person her i landet, der modtager integrerede kredsløbsanordninger i den tilstand, som de er i, inden de integreres i slutbrugerprodukter fra en virksomhed etableret her i landet, eller

10) aftageren er en afgiftspligtig person her i landet, der modtager spillekonsoller, tablet-pc'er eller bærbare computere fra en virksomhed etableret her i landet.«

6. I § 46 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Bestemmelserne i stk. 1, nr. 8-10, gælder ikke for salg fra registrerede virksomheder, hvis afsætning sker udelukkende eller overvejende til private forbrugere.«

Stk. 2-13 bliver herefter stk. 3-14.

§ 50. Ikkeafgiftspligtige juridiske personer og afgiftspligtige personer, der ikke er registreringspligtige efter § 47, jf. § 48, og som ikke har ladet sig registrere efter §§ 49, 51 eller 51 a, skal ligeledes registreres hos told- og skatteforvaltningen, når de er betalingspligtige for erhvervelser fra andre EU-lande efter § 46, stk. 2. Der skal dog ikke ske registrering, når den samlede værdi af erhvervelserne hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår overstiger 80.000 kr. og erhvervelserne ikke omfatter punktafgiftspligtige varer, jf. § 34, stk. 1, nr. 3.

§ 50 b. Afgiftspligtige personer, der ikke er registreringspligtige efter § 47, jf. § 48, eller efter § 50, og som ikke har ladet sig registrere efter § 49, § 50 a, § 51 eller § 51 a, skal ligeledes registreres hos told- og skatteforvaltningen, når de er betalingspligtige for køb af varer og ydelser fra udenlandske virksomheder efter § 46, stk. 1, nr. 2 og 3, eller for køb af CO₂-kvoter eller CO₂-kreditter efter § 46, stk. 1, nr. 6.

7. I § 50, 1. pkt., ændres »§ 46, stk. 2,« til: »§ 46, stk. 3,«.

8. I § 50 b ændres »af CO₂-kvoter eller CO₂-kreditter efter § 46, stk. 1, nr. 6« til: »omfattet af § 46, stk. 1, nr. 6-10«.

§ 3

I lov om anvendelse af Det Europæiske Fællesskabs forordning om fastsættelse af visse foran-

staltninger i forbindelse med indførsel i Fællesskabet og udførsel og genudførsel fra Fællesskabet af varer, der krænker visse former for intellektuel ejendomsret, jf. lovbekendtgørelse nr. 1047 af 20. oktober 2005, foretages følgende ændringer:

§ 1. Denne lov finder anvendelse på varer, der er omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003 af 22. juli 2003 om toldmyndighedernes indgriben over for varer, der mistænkes for at krænke visse intellektuelle ejendomsrettigheder, og om de foranstaltninger, som skal træffes over for varer, der krænker sådanne rettigheder.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om et ændret anvendelsesområde for loven, hvis dette er nødvendigt til gennemførelse af rådsforordninger, der ændrer Rådets forordning nr. 1383/2003.

§ 3. Når der er truffet afgørelse om indgriben efter forordningens kapitel II, kan told- og skatteforvaltningen mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til varemottagerens lokaler med henblik på besigtigelse m.v. af de varer, som anmodningen vedrører, såfremt besigtigelsen er nødvendig for myndighedens afgørelse om suspension af frigivelsen af varerne m.v. efter forordningens artikel 9.

§ 4. De almindelige domstole er kompetent myndighed efter forordningens artikel 9, stk. 2.

§ 5 a. Hvis betingelserne i artikel 11 er opfyldt, anvendes den lempeligere procedure, som er beskrevet i artikel 11.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for anvendelsen af proceduren.

§ 6. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser, der er nødvendige for anvendelse her i landet af forordningen, herunder om udtagelse af prøver af varer, om vareprøvers udlevering til rettighedsindehaveren, om behandlingen af varer om hvilke det er fastslået, at de er omfattet af definitionen i forordningens artikel 2, stk. 1, og om adgangen til at kla-

1. I § 1, *stk. 1*, ændres »Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003 af 22. juli 2003 om toldmyndighedernes indgriben over for varer, der mistænkes for at krænke visse intellektuelle ejendomsrettigheder, og om de foranstaltninger, som skal træffes over for varer, der krænker sådanne rettigheder« til: »Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013 af 12. juni 2013 om toldmyndighedernes håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder og om ophævelse af rådets forordning (EF) nr. 1383/2003«.

2. I § 1, *stk. 2*, ændres »Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003« til: »Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013«.

3. I § 3, *stk. 1*, ændres »kapitel II« til: »kapitel III«.

4. I § 3, *stk. 1*, og to steder i § 5, *stk. 1*, ændres »artikel 9« til: »artikel 17«.

5. I § 4 ændres »artikel 9, stk. 2.« til: »artikel 23, stk. 1«.

6. § 5 a, ophæves.

7. I § 6 ændres »stk. 1,« til: »nr. 1-7,«.

ge over afgørelse efter forordningen og loven, herunder at afgørelser, der er truffet af told- og skatteforvaltningen, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

§ 7. Medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder forbuddet i forordningens artikel 16 mod at lade varer, for hvilke det ved afslutningen af proceduren i artikel 9 er fastslået, at de krænker en intellektuel ejendomsret, indføre, overgå til fri omsætning, fjerne fra Fællesskabets toldområde, udføre, genudføre, henføre under en suspensionsordning eller anbringe i frizone (frihavn) eller på frilager.

8. I § 7, stk. 1, ændres » artikel 16« til: »artikel 25« og »i artikel 9« ændres til: »artikel 17 og 19«.

§ 4

I konkursloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 217 af 15. marts 2011, som ændret ved § 1 i lov nr. 429 af 1. maj 2013, foretages følgende ændring:

§ 96...

Stk. 2. Fortrinsret efter stk. 1 omfatter afgifter til staten i henhold til følgende love:

- 1) Lov om forskellige forbrugsafgifter.
- 2) Lov om afgift af øl, vin og frugtvin m.m.
- 3) Lov om tobaksafgifter.
- 4) Lov om afgift af konsum-is.
- 5) Lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m.m.
- 6) Lov om afgift af spiritus m.m.
- 7) Lov om afgift af mineralvand m.v.
- 8) Lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.
- 9) Lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.
- 10) Lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, bortset fra afgift af elektricitet, naturgas og bygas.
- 11) Lov om afgift af svovl, bortset fra svovlafgift af naturgas.
- 12) Lov om afgift af visse detailsalgspakninger og visse poser af papir eller plast m.v.
- 13) Lov om visse miljøafgifter.

1. § 96, stk. 2, nr. 7, ophæves.

Nr. 8-17 bliver herefter nr. 7-16.

14) Lov om afgift af affald og råstoffer, dog kun for så vidt angår råstofafgiften.

15) Lov om afgift af blyakkumulatorer og hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatorer (lukkede nikkel-cadmium-batterier).

16) Lov om afgift af visse klorerede opløsningsmidler.

17) Lov om afgift af bekæmpelsesmidler.

§ 5

I opkrævningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1127 af 23. september 2013 som ændret ved § 1 i lov nr. 513 af 7. juni 2006 og ved § 14 i lov nr. 1354 af 21. december 2012, foretages følgende ændringer:

§ 9. Den, der ikke er autoriseret eller registreret efter afgiftslovene nævnt i bilag 1, liste A, nr. 1-4, 7, 8 og 16, og som fra andre EU-lande har modtaget varer omfattet af disse afgiftslove, skal ved modtagelsen af varerne angive den afgiftspligtige mængde af varerne til told- og skatteforvaltningen. Angivelsen skal være underskrevet af den, der har modtaget varerne, eller af sælgerens fiskale repræsentant her i landet.

Stk. 2. Varemodtagere, der ikke er erhvervsdrivende, og som fra andre EU-lande modtager varer m.v., der er afgiftspligtige efter de afgiftslove, der er nævnt i bilag 1, liste A, nr. 5, 6, 9-15, 17, 18 og 31, skal ved modtagelsen af varerne angive den mængde varer, hvoraf der skal betales afgift til told- og skatteforvaltningen. Angivelsen skal være underskrevet af varemodtageren.

1. I § 9, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »1-4, 7, 8 og 16« til: »1-4, 7 og 8«.

2. I § 9, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres »5, 6, 9-15, 17, 18 og 31« til: »5, 6, 9-17 og 30«.

Liste A

1) Lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

2) Lov om afgift af spiritus m.m.

3) Lov om tobaksafgifter, dog kun for så vidt angår afgift efter kapitel 2.

4) Lov om afgift af øl, vin og frugtvin m.m.

5) Lov om afgift af hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatorer (lukkede nikkel-cadmium-batterier).

6) Lov om afgift af bekæmpelsesmidler.

- 7) Lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m.m.
- 8) Lov om afgift af visse emballager samt visse poser af papir eller plast m.v.
- 9) Lov om forskellige forbrugsafgifter.
- 10) Lov om afgift af visse klorerede opløsningsmidler.
- 11) Lov om afgift af konsum-is.
- 12) Lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.
- 13) Lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.
- 14) Lov om afgift af kvælstof indeholdt i gødninger m.m.
- 15) Lov om visse miljøafgifter.
- 16) Lov om afgift af mineralvand m.v.
- 17) Lov om afgift af svovl.
- 18) Lov om afgift af antibiotika og vækstfremmere anvendt i foderstoffer.
- 19) Lov om afgift af affald og råstoffer.
- 20) Lov om afgift af visse chlorfluorcarboner og haloner (CFC-afgift).
- 21) Lov om afgift af elektricitet.
- 22) Lov om afgift af visse flyrejser.
- 23) Lov om afgift af naturgas og bygas.
- 24) Lov om afgift af spildevand.
- 25) Lov om afgift af ledningsført vand.
- 26) Lov om afgift af lønsum m.v.
- 27) Lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v.
- 28) Lov om afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer m.v.
- 29) Lov om afgift af lystfartøjsforsikringer.
- 30) Lov om afgift af tinglysning og registrering af ejer- og panterrettigheder m.v.
- 31) Lov om afgift af polyvinylklorid og ftalater (pvc og visse blødgøringsmidler).
- 32) Lov om afgift af mineralsk fosfor i foderfosfat.
- 33) Lov om afgift af kvælstofoxider
- 34) Lov om afgift af skadesforsikringer

3. Bilag 1, liste A, nr. 16, ophæves.

§ 6

I selskabsskatteoven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1082 af 14. november 2012, som ændret bl.a. ved § 17 i lov nr. 1354 af 12. december 2012, § 1 i lov nr. 1394 af 23. december 2012, § 17 i lov nr. 600 af

12/06/2013, og senest ved § 1 i lov nr. 792 af 28. juni 2013 foretages følgende ændringer:

§ 1. Skattepligt i henhold til denne lov påhviler følgende selskaber og foreninger m.v., der er hjemmehørende her i landet:

2) andre selskaber, i hvilke ingen af deltagerne hæfter personligt for selskabets forpligtelser, og som fordeler overskuddet i forhold til deltagernes i selskabet indskudte kapital, selskaber omfattet af § 2 C og selskaber m.v. omfattet af § 3 i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, som ikke er omfattet af nr. 3, 3 a eller 4,

1. I § 1, stk. 1, nr. 2, ændres »selskaber m.v. omfattet af § 3 i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, som ikke er omfattet af nr. 3, 3 a eller 4« til: »registrerede selskaber med begrænset ansvar«.

§ 7

I tinglysningsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 462 af 14. maj 2007, som ændret bl.a. ved lov nr. 295 af 11. april 2011 og senest ved § 2 i lov nr. 519 af 28. maj 2013, foretages følgende ændring:

§ 8. Afgiftsfri er tinglysning af:

1) Afgørelser om værgemål med fratagelse af den retlige handleevne efter værgemålslovens § 6, jf. tinglysningslovens § 48.

2) Meddelelser som nævnt i tinglysningslovens § 13 eller andre meddelelser fra politi eller domstole.

3) Skifteretsattest, for så vidt den tinglyses som led i en arvings overdragelse til en ikke-arving.

4) Begæring om bosondring efter § 43 i lov om ægteskabets retsvirkninger.

5) Rådighedsfratagelse efter § 66 i lov om skifte af fællesbo m.v.

6) Rådighedsfratagelse efter konkurslovens § 26.

7) Underpant i et ejerpantebrev, jf. tinglysningslovens § 1 a, stk. 1, § 42 d, stk. 3, § 42 j, stk. 3, eller § 47, stk. 2, eller § 47 e, stk. 5, samt videreoverdragelse af et allerede tinglyst underpant i et ejerpantebrev til en anden pantnaver, jf. tinglysningslovens § 1 a, stk. 4, § 42 d, stk. 7, § 42 j, stk. 7, eller § 47, stk. 6, eller § 47 e, stk. 9.

8) Overdragelse til eje eller pant af et allerede tinglyst pantebrev til en anden pantnaver, forudsat at der ikke sker en forhøjelse af det pantsikrede beløb.

1. I § 8, stk. 1, nr. 7, ændres »§ 47 e, stk. 5,« til: »§ 47 g, stk. 1,«, og »§ 47 e, stk. 9« ændres til: »§ 47 g, stk. 5«.

9) Påtegning i medfør af tinglysningslovens § 29 b, stk. 2, 2. pkt.

10) Påtegning på pantebreve eller underpant alene med henblik på rådighedsbegrænsning vedrørende formuer tilhørende umyndige personer og ikke-erhvervsdrivende fonde, når formuen bestyres i en godkendt forvaltningsafdeling.

11) Påtegning på pantebreve eller underpant alene med henblik på rådighedsbegrænsning vedrørende båndlagt arv eller gave, som bestyres i en godkendt forvaltningsafdeling.

12) En respektpåtegning på et pantebrev tinglyst før den 8. september 2009, når denne påtegning er bortfaldet ved digitaliseringen af pantebrevet.

13) Påtegning på servitutter og andre tinglyste dokumenter, som alene har til formål at tilføje eller slette påtaleberettigede.

§ 8

I lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 414 af 11. april 2013, som ændret ved § 16 i lov nr. 513 af 7. juni 2006, foretages følgende ændring:

Se bilag 2

1. I § 4, stk. 1, II, A, ændres »560« til: »570«, »800« ændres til: »820«, »1.100« ændres til: »1.120«, »1.370« ændres til: »1.400«, »1.560« ændres til: »1.590«, »1.770« ændres til: »1.800«, og »240« ændres til: »250«.

§ 9

I lov nr. 947 af 20. december 1999 om ændring af toldloven, lov om afgift af spiritus m.m., lov om tobaksafgifter, momsloven, kildeskatteloven og lov om en arbejdsmarkedsfond (Svigbekæmpende foranstaltninger m.v.), foretages følgende ændring:

§ 3

I lov om tobaksafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 635 af 21. august 1998, som ændret ved § 24 i lov nr. 380 af 2. juni 1999, foretages følgende ændringer:

...

4. I § 10, stk. 9, der bliver stk. 10, indsættes efter »sikkerhedsstillelse«: »og om den i stk. 9 nævnte tilbageholdelse af varer«.

1. § 3, nr. 4-8, ophæves.

5. I § 18 indsættes efter stk. 5 som nye stykker:

»Stk. 6. Skatteministeren kan fastsætte regler om indsendelse af modtagne ledsagedokumenter til de statslige told- og skattemyndigheder. Skatteministeren kan i den forbindelse fastsætte en frist for indsendelsen.

Stk. 7. Skatteministeren kan fastsætte regler om, at de registrerede virksomheder inden afsendelse af varer skal varsle de statslige told- og skattemyndigheder om afsendelsen og indsende det i stk. 4, 1. pkt., nævnte ledsagedokument til disse myndigheder. Skatteministeren kan i den forbindelse fastsætte en frist for varslingen og indsendelsen.

Stk. 8. Der skal betales en ekspeditionsafgift på 500 kr. for manglende eller for sen overholdelse af de i medfør af stk. 6 og 7 fastsatte regler og tidsfrister for varsling og indsendelse af ledsagedokumenter.

Stk. 9. De statslige told- og skattemyndigheder kan meddele fritagelse for ekspeditionsafgiften i henhold til stk. 8, når det på grund af særlige omstændigheder findes rimeligt.«

Stk. 6 og 7 bliver herefter stk. 10 og 11.

6. I § 19, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Listerne skal udarbejdes månedsvis og skal senest den 15. i den følgende måned indsendes til de statslige told- og skattemyndigheder.«

7. I § 19 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Der skal betales et gebyr på 65 kr. for erindringskrivelser vedrørende indsendelse af de i stk. 1 nævnte lister.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

8. I § 25, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 18, stk. 1, 2, 3, 4, 5 eller 6« til: »§ 18, stk. 1, 2, 3, 4, 5 eller 10«.

§ 10

I lov nr. 1383 af 28. december 2012 om lov om ændring af chokoladeafgiftsloven, tobaksafgiftsloven, øl- og vinafgiftsloven og forskellige andre love (Afgiftsforhøjelser på chokolade, sukkervarer,

is, sodavand, tobak, øl og vin) foretages følgende ændring:

1. I § 7 indsættes som nye stykker:

»*Stk. 11.* Hvis en virksomhed registreret efter tobaksafgiftsloven i perioden fra og med den 31. oktober 2013 og til og med den 31. december 2013 køber stempelmærker til mere end 20 pct. flere styk cigaretter og 20 pct. flere kilogram røgtobak, end virksomheden normalt ville gøre i en periode på 62 dage, anses det overskydende køb for foretaget den 1. januar 2014.

Stk. 12. I afgørelsen af, til hvor mange styk cigaretter og kilogram røgtobak en virksomhed normalt ville købe stempelmærker i en periode på 62 dage, jf. stk. 11, tages udgangspunkt i, til hvor mange styk cigaretter og kilogram røgtobak virksomheden i gennemsnit har købt stempelmærker pr. dag i perioden fra og med den 1. januar 2013 til og med den 30. juni 2013. Antallet ganges herefter med 62.

Stk. 13. For virksomheder, som er registreret efter tobaksafgiftsloven efter den 1. januar 2013, men dog senest den 31. marts 2013, tages der i afgørelsen af, til hvor mange styk cigaretter og kilogram røgtobak virksomheden normalt ville købe stempelmærker i en periode på 62 dage, jf. stk. 11, udgangspunkt i, til hvor mange styk cigaretter og kilogram røgtobak virksomheden i gennemsnit har købt stempelmærker pr. dag i perioden fra og med den 1. april 2013 til og med den 30. juni 2013. Herefter anvendes metoden i stk. 12.

Stk. 14. For virksomheder, som er registreret efter tobaksafgiftsloven efter den 31. marts 2013, men dog senest den 30. august 2013, tages der i afgørelsen af, til hvor mange styk cigaretter og kilogram røgtobak virksomheden normalt ville købe stempelmærker i en periode på 62 dage, jf. stk. 11, udgangspunkt i, til hvor mange styk cigaretter og kilogram røgtobak virksomheden i gennemsnit har købt stempelmærker pr. dag i perioden fra og med den 30. august 2013 til og med den 30. september 2013. Herefter anvendes metoden i stk. 12.

Stk. 15. For virksomheder, som er registreret efter tobaksafgiftsloven efter den 30. august 2013, finder stk. 11 ikke anvendelse.

Stk. 16. Virksomheder, der er koncernforbundne, betragtes i stk. 11-15 som en enkelt virksomhed.«

Se bilag 3

§ 11

I lov nr. 924 af 18. september 2012 om ændring af lov om forskellige forbrugsafgifter, brændstof-forbrugsafgiftsloven, tonnageskatteloven og forskellige andre love (Indeksring af forskellige punktafgifter og de løbende bilafgifter, regulering af tonnageskatten, forhøjelse af udligningsafgiften og forlængelse af afgiftsfritagelsen for brint- og el-biler), som ændret ved § 15 i lov nr. 1353 af 21. december 2012 og § 6 i lov nr. 789 af 28. juni 2013, foretages følgende ændring:

1. I § 13, stk. 55, II, A, ændres »550« til: »560«, »790« ændres til: »800«, »1.080« ændres til: »1.100«, »1.350« ændres til: »1.370«, »1.530« ændres til: »1.560«, og »1.740« ændres til: »1.770«.

§ 12

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2014.

Stk. 2. § 1 har virkning for udgifter, der afholdes i indkomstår, der påbegyndes den 1. januar 2014 eller senere.

Stk. 3. § 2 har virkning fra den 1. juli 2014.

Stk. 4. § 5 har virkning fra den 16. januar 2014.

Stk. 5. § 6 har virkning for indkomstår, der påbegyndes den 1. januar 2014 eller senere. Foreninger m.v., der omfattes af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, som følge af nyaffattelsen af denne bestemmelse ved § 8, nr. 1, i lov nr. 254 af 30. marts 2011, men som ikke omfattes af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, som affattet ved denne lovs § 6, kan vælge ikke at være omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, for de pågældende indkomstår. Foreninger m.v., der ønsker at foretage et valg efter 2. pkt., skal meddele dette til told- og skatteforvaltningen. Denne meddelelse kan foretages indtil 1 måned efter told- og skatteforvaltningens seneste frist for at genoptage skatteansættelsen for indkomstår, hvor foreninger m.v. kan foretage et valg, jf. 2. pkt.

Stk. 6. § 10 har virkning fra den 31. oktober 2013.

Bilag 2 (gældende ret - vægtafgiftslovens § 4, stk. 1)

§ 4. Af vare- og lastmotorkøretøjer, der ikke er afgiftspligtige efter lov om afgift af vejbenyttelse, af påhængsvogne til godstransport og af registreringspligtige påhængsredskaber bortset fra campingvogne og af registreringspligtige motorredskaber, som er indrettet til godstransport, svares afgift af køretøjernes tilladte totalvægt efter nedenstående satser. Afgiften af motorkøretøjer, der registreres som trækraft for sættevogne til godstransport, forhøjes som fastsat i stk. 7. Afgiften af de nævnte påhængsredskaber beregnes efter satserne for påhængsvogne. Afgiften af de nævnte motorredskaber beregnes efter satserne for vare- og lastmotorkøretøjer. Der betales ikke afgift af påhængskøretøjer til godstransport, der har en tilladt totalvægt over 3.500 kg.

	Vægtafgift		Udligningsafgift		Tillæg for privat anvendelse	
	Motor-køretøj kr.	Påhængs-køretøj kr.	Motor-køretøj kr.	Påhængs-køretøj kr.	Motorkøretøjer registreret første gang til og med den 24. april 2007	Motorkøretøjer registreret første gang den 25. april 2007 eller senere
I Motorcykler med varesidevogn Afgift pr. køretøj: 12 måneder	310	-	120	-	-	-
II Vare- og lastbiler m.v., der ikke er afgiftspligtige efter lov om afgift af vejbenyttelse, og visse påhængskøretøjer.						
A. Motor- og påhængskøretøjer m.v. indtil 4.000 kg tilladt totalvægt.						
Totalvægt indtil 500 kg Afgift pr. køretøj: 12 måneder	1.000	-	560	-	1.060	5.920
Totalvægt 501-1.000 kg Afgift pr. køretøj: 12 måneder	1.280	140	800	-	1.060	5.920
Totalvægt 1.001-2.000 kg Afgift pr. køretøj: 12 måneder	2.130	270	1.100	-	1.060	5.920
Totalvægt 2.001-2.500 kg Afgift pr. køretøj: 12 måneder	3.680	340	1.370	-	5.920	5.920
Totalvægt 2.501-3.000 kg Afgift pr. køretøj: 12 måneder	4.410	430	1.560	-	5.920	5.920
Totalvægt 3.001-4.000 kg Afgift pr. køretøj: 12 måneder	4.410	530	1.770	240	5.920	17.590«

	Vægtafgift		Udligningsafgift	
	Motorkøretøj kr.	Påhængskøretøj kr.	Motorkøretøj kr.	Påhængskøretøj kr.
B. Motor- og påhængskøretøjer				
m.v. over 4.000 kg tilladt totalvægt.				
a) Med højst to aksler.				
Totalvægt 4.001-5.000 kg				
Afgift pr. køretøj:				
12 måneder	2.052	552	1.150	200
Totalvægt 5.001-6.000 kg				
Afgift pr. køretøj:				
12 måneder	2.052	672	1.150	250
Totalvægt 6.001-7.000 kg				
Afgift pr. køretøj:				
12 måneder	2.052	825	1.150	300
Totalvægt 7.001-8.000 kg				
Afgift pr. køretøj:				
12 måneder	2.052	988	1.150	400
Totalvægt 8.001-9.000 kg				
Afgift pr. køretøj:				
12 måneder	2.052	1.161	1.150	450
Totalvægt 9.001-10.000 kg				
Afgift pr. køretøj:				
12 måneder	2.052	1.344	1.150	550
Totalvægt 10.001-11.000 kg				
Afgift pr. køretøj:				
12 måneder	2.279	1.537	1.150	650
Totalvægt 11.001-12.000 kg				
Afgift pr. køretøj:				
12 måneder	2.610	1.740	1.150	750
Totalvægt 12.001-13.000 kg				
Afgift pr. køretøj:				
12 måneder	3.087	1.953	1.150	850
Totalvægt 13.001-14.000 kg				
Afgift pr. køretøj:				
12 måneder	3.604	2.176	1.150	1.000
Totalvægt 14.001-15.000 kg				
Afgift pr. køretøj:				
12 måneder	4.161	2.628	1.150	1.100
Totalvægt over 15.000 kg				
Afgift pr. 200 kg totalvægt:				
12 måneder	60	40	16	16
b) Med mere end to aksler.				
Totalvægt indtil 18.000 kg				
Afgift pr. 200 kg totalvægt:				
12 måneder	32	20	11	12

Totalvægt 18.001-19.000 kg				
Afgift pr. køretøj:				
12 måneder	3.069	1.953	1.150	1.100
Totalvægt 19.001-20.000 kg				
Afgift pr. køretøj:				
12 måneder	3.332	2.156	1.150	1.200
Totalvægt over 20.000 kg				
Afgift pr. 200 kg totalvægt:				
12 måneder	36	24	13	13

Bilag 3 (gældende ret - § 13, stk. 55, i lov 924 af 18. september 2012)

Stk. 55. For afgiftsperioder, der begynder den 1. januar 2014 eller senere, dog senest påbegyndt den 31. december 2014, opkræves vægtafgift, udligningsafgift og privatanvendelsestillæg for varebiler og vægtafgift og udligningsafgift for mindre påhængskøretøjer efter reglerne i § 4, stk. 1, II, i lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. med følgende beløb:

	Vægtafgift		Udligningsafgift		Tillæg for privat anvendelse	
	Motor- køretøj kr.	Påhængs- køretøj kr.	Motor- køretøj kr.	Påhængs- køretøj kr.	Motorkøretø- jer registreret første gang til og med den 24. april 2007 kr.	Motor- køretøjer re- gistreret før- ste gang den 25. april 2007 eller senere kr.
I. Motorcykler med va- residevogn						
Afgift pr. køretøj: 12 måneder	290	-	120	-	-	-
A. Motor- og påhæng- skøretøjer m.v. indtil 4.000 kg tilladt total- vægt						
Totalvægt indtil 500 kg						
Afgift pr. køretøj: 12 måneder	930	-	550	-	990	5.510
Totalvægt 501-1.000 kg						
Afgift pr. køretøj: 12 måneder	1.190	130	790	-	990	5.510
Totalvægt 1.001-2.000 kg						
Afgift pr. køretøj: 12 måneder	1.980	250	1.080	-	990	5.510
Totalvægt 2.001-2.500 kg						
Afgift pr. køretøj: 12 måneder	3.430	320	1.350	-	5.510	5.510
Totalvægt 2.501-3.000 kg						
Afgift pr. køretøj: 12 måneder	4.110	400	1.530	-	5.510	5.510
Totalvægt 3.001-4.000 kg						
Afgift pr. køretøj:						

12 måneder	4.110	490	1.740	240	5.510	16.380
------------	-------	-----	-------	-----	-------	--------

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013**af 12. juni 2013****om toldmyndighedernes håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådet anmodede i sin resolution af 25. september 2008 om en global europæisk plan for bekæmpelse af varemærkeforfalskning og piratkopiering om, at Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003 af 22. juli 2003 om toldmyndighedernes indgriben over for varer, der mistænkes for at krænke visse intellektuelle ejendomsrettigheder, og om de foranstaltninger, som skal træffes over for varer, der krænker sådanne rettigheder²⁾, bliver revideret.

(2) Markedsføringen af varer, som krænker intellektuelle ejendomsrettigheder, skader i høj grad rettighedshavere, brugere og producentsammenslutninger samt lovlige fabrikanter og handlende. Sådant markedsføring kan også vildlede forbrugerne og kan i nogle tilfælde være til fare for deres sundhed og sikkerhed. Sådanne varer bør i videst muligt omfang holdes ude af Unionens marked, og der bør træffes foranstaltninger til at imødegå sådan ulovlig markedsføring uden at hæmme den lovlige handel.

(3) Ved revisionen af forordning (EF) nr. 1383/2003 viste det sig i lyset af den økonomiske, handelsmæssige og retlige udvikling, at visse forbedringer af lovgivningsrammen er nødvendige for at styrke toldmyndighedernes håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder og for at skabe passende retssikkerhed.

(4) Toldmyndighederne bør have beføjelser til at håndhæve intellektuelle ejendomsrettigheder vedrørende varer, som i overensstemmelse med EU-toldforskrifterne kan underkastes toldtilsyn eller toldkontrol, og til at gennemføre passende kontrol af sådanne varer med henblik på at forhindre transaktioner, der er i strid med lovgivningen om intellektuelle ejendomsrettigheder. Håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder ved grænsen, hvor varerne er eller skulle have været under toldtilsyn eller toldkontrol, er en effektiv måde at yde hurtig og effektiv retlig beskyttelse til rettighedshaveren såvel som brugerne og producentsammenslutningerne. Hvis frigivelsen af varer suspenderes, eller varer tilbageholdes af toldmyndighederne ved grænsen, bør der kun kræves én retlig procedure, hvorimod der bør kræves flere særskilte procedurer for samme håndhævelse for varer, som bliver fundet på markedet, og som er blevet splittet op og leveret til detailhandlere. Der bør gøres undtagelse for varer, der er overgået til fri omsætning under ordningen for anvendelse til særlige formål, da sådanne varer forbliver under toldtilsyn, selv om de er overgået til fri omsætning. Denne forordning bør ikke finde anvendelse på varer, der medbringes af passagerer i deres personlige bagage, forudsat at disse varer er til deres egen personlige brug, og der ikke er tegn på, at der er tale om erhvervmæssig handel.

(5) Forordning (EF) nr. 1383/2003 dækker ikke visse intellektuelle ejendomsrettigheder, og visse krænkelser er udelukket fra dens anvendelsesområde. For at styrke håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder bør indgriben fra toldmyndighedernes side udvides til at omfatte andre typer af krænkelser, som ikke er dækket af forordning (EF) nr. 1383/2003. Denne forordning bør derfor ud over de rettigheder, der allerede er dækket af forordning (EF) nr. 1383/2003, også omfatte handelsnavne, i det omfang de er beskyttet som eksklusive ejendomsrettigheder ifølge national ret, halvlederprodukters topografier og brugsmønstre og anordninger, som primært er designet, produceret eller tilpasset med henblik på at muliggøre eller lette omgåelsen af teknologiske foranstaltninger.

(6) Krænkelser som følge af såkaldt ulovlig parallelhandel og overskridelser («overruns») er udelukket fra anvendelsesområdet for forordning (EF) nr. 1383/2003. Varer, der er udsat for ulovlig parallelhandel, dvs. varer, der er blevet fremstillet med rettighedshaverens samtykke, men er markedsført for første gang i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde uden dennes samtykke, og overruns, dvs. varer, der er blevet fremstillet af en person, der er behørigt bemyndiget af rettighedshaveren til at fremstille en vis mængde varer, men som er fremstillet i større mængder end aftalt mellem den pågældende person og rettighedshaveren, fremstilles som ægte varer, hvorfor det ikke er hensigtsmæssigt, at toldmyndighederne fokuserer deres indsats på disse varer. Ulovlig parallelhandel og overruns bør derfor også være udelukket fra denne forordnings anvendelsesområde.

(7) Medlemsstaterne bør i samarbejde med Kommissionen sikre passende uddannelse af toldembedsmændene for at sikre korrekt gennemførelse af denne forordning.

(8) Når denne forordning er fuldstændig gennemført, vil den bidrage yderligere til et indre marked, der sikrer rettighedshaverne en mere effektiv beskyttelse, fremmer kreativitet og innovation og giver forbrugerne pålidelige kvalitetsprodukter, hvilket igen bør styrke de grænseoverskridende transaktioner mellem forbrugere, virksomheder og handlende.

(9) Medlemsstaterne har stadig mere begrænsede ressourcer til rådighed på toldområdet. Derfor bør fremme af risikostyringsteknologier og -strategier med henblik på at maksimere udnyttelsen af de ressourcer, som toldmyndighederne har til rådighed, støttes.

(10) Denne forordning indeholder udelukkende procedureregler for toldmyndighederne. Den fastsætter således ikke kriterier for at fastslå, om der foreligger en krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed.

(11) Ifølge »WTO-erklæringen om TRIPS-aftalen og folkesundhed«, der blev vedtaget på WTO-ministerkonferencen i Doha den 14. november 2001, kan og bør aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder (TRIPS-aftalen) fortolkes og implementeres på en måde, som støtter WTO-medlemmernes ret til at beskytte folkesundheden og især til at fremme adgangen til lægemidler for alle. I overensstemmelse med Unionens internationale forpligtelser og dens politik med hensyn til udviklingssamarbejde, når der er tale om lægemidler, hvor passagen gennem Unionens toldområde med eller uden omladning, oplagring, deling af ladningen eller skift af transportmiddel kun er en del af en fuld rejse, som begynder og afsluttes uden for Unionens område, bør toldmyndighederne derfor, når de vurderer, om der er risiko for krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, tage hensyn til, om der er en væsentlig sandsynlighed for, at sådanne lægemidler omdirigeres til markedet i Unionen.

(12) Denne forordning bør ikke berøre bestemmelserne om retternes kompetence, især bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område³⁾.

(13) Personer, brugere, organisationer eller producentsammenslutninger, som er i stand til at indlede retlige procedurer i deres eget navn i forbindelse med en mulig krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed, bør have ret til at indgive en anmodning.

(14) For at sikre, at intellektuelle ejendomsrettigheder bliver håndhævet i hele Unionen, er det hensigtsmæssigt at give personer eller enheder, der ønsker håndhævelse af rettigheder på EU-plan, tilladelse til at indgive en anmodning til toldmyndighederne i en enkelt medlemsstat. Sådanne ansøgere bør kunne anmode om, at disse myndigheder træffer afgørelse om, at indgriben foretages for at håndhæve de intellektuelle ejendomsrettigheder i deres egen medlemsstat og i enhver anden medlemsstat.

(15) For at sikre en hurtig håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder bør det fastsættes, at toldmyndighederne, hvis de på grundlag af rimelige indikationer har mistanke om, at varer, som er under deres tilsyn, krænker intellektuelle ejendomsrettigheder, kan suspendere frigivelsen af varerne eller tilbageholde dem enten på eget initiativ eller efter anmodning, således at en person eller en enhed, der har ret til at indgive en anmodning, kan indlede en procedure for at få fastslået, om der er sket en krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed.

(16) Ifølge forordning (EF) nr. 1383/2003 kan medlemsstaterne fastlægge en procedure, som tillader tilintetgørelse af visse varer, uden at der skal indledes en procedure for at fastslå, om der har fundet en krænkelse sted af en intellektuel ejendomsrettighed. Som det anerkendes i Europa-Parlamentets beslutning af 18. december 2008 om betydningen af varemærkeforfalskning for den internationale handel⁴⁾, har denne procedure vist sig at være meget effektiv i de medlemsstater, hvor den har været tilgængelig. Proceduren bør derfor gøres obligatorisk for alle krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, og den bør anvendes, når klareren eller ihændehaveren af varerne har givet samtykke til tilintetgørelsen. Desuden bør proceduren sikre, at toldmyndighederne kan antage, at klareren eller ihændehaveren af varerne har givet samtykke til tilintetgørelsen af varerne, hvis vedkommende ikke udtrykkeligt har modsat sig tilintetgørelsen inden for den fastsatte frist.

(17) For at reducere den administrative byrde og omkostningerne mest muligt bør der indføres en specifik procedure for småforsendelser af varemærkeforfalskede og piratkopierede varer, hvorved disse varer kan tilintetgøres uden udtrykkeligt samtykke fra ansøgeren i hvert tilfælde. Der bør imidlertid stilles krav om en generel anmodning indgivet af ansøgeren i anmodningen for at anvende denne procedure. Desuden bør toldmyndighederne have mulighed for at kræve, at ansøgeren dækker omkostningerne i forbindelse med anvendelsen af denne procedure.

(18) Med henblik på bedre retssikkerhed er det hensigtsmæssigt at ændre tidsfristerne for, hvor længe varers frigivelse kan suspenderes, eller varer kan tilbageholdes, når der er mistanke om krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed, og de omstændigheder, under hvilke toldmyndighederne skal videregive oplysninger om tilbageholdte varer til berørte personer og enheder, som fastsat i forordning (EF) nr. 1383/2003.

(19) I betragtning af den midlertidige og præventive karakter af de foranstaltninger, som toldmyndighederne træffer i forbindelse med gennemførelsen af nærværende forordning, og de modstridende interesser hos de parter, der berøres af foranstaltningerne, bør nogle af aspekterne i procedurerne tilpasses for at sikre en smidig anvendelse af forordningen og samtidig en respekt for de berørte parter rettigheder. Med hensyn til de forskellige meddelelser, som er omhandlet i denne forordning, bør toldmyndighederne således underrette den relevante person på grundlag af dokumenterne vedrørende toldbehandlingen eller af den situation, som varerne befinder sig i. Eftersom proceduren for tilintetgørelse af varer indebærer, at både klareren eller ihændehaveren af varerne og indehaveren af afgørelsen skal meddele deres eventuelle indsigelser mod tilintetgørelsen sideløbende, bør det endvidere sikres, at indehaveren af afgørelsen lev-

nes mulighed for at reagere på en eventuel indsigelse mod tilintetgørelse fra klarereren eller ihændehave- ren af varernes side. Det bør derfor sikres, at klarereren eller ihændehave- ren af varerne underrettes om suspensionen af varernes frigivelse eller om deres tilbageholdelse inden eller samme dag som indehave- ren af afgørelsen.

(20) Toldmyndighederne og Kommissionen opfordres til at samarbejde med Det Europæiske Observati- onscenter for Krænkelser af Intellektuelle Ejendomsrettigheder inden for rammerne af deres respektive beføjelser.

(21) Med henblik på at udrydde international handel med varer, der krænker intellektuelle ejendomsrettig- heder, skal WTO-medlemmerne i henhold til TRIPS-aftalen fremme udvekslingen mellem toldmyndighe- derne af oplysninger om denne form for handel. Det bør følgelig være muligt for Kommissionen og med- lemsstaternes toldmyndigheder at udveksle oplysninger om mistanker om krænkelser af intellektuelle ejendomsrettigheder med de relevante myndigheder i tredjelande, herunder om varer, som er i transit gen- nem Unionens område, og som har oprindelse i eller bestemmelsessted inden for disse tredjelande.

(22) Af effektivitetshensyn bør bestemmelserne i Rådets forordning (EF) nr. 515/97 af 13. marts 1997 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og om samarbejde mellem disse og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af told- og landbrugsbestemmelserne⁵⁾ finde anvendelse.

(23) Toldmyndighedernes ansvar bør være fastlagt i medlemsstaternes lovgivning, men toldmyndigheder- nes imødekommelse af en anmodning bør ikke give indehave- ren af afgørelsen ret til erstatning i tilfælde af, at varer, der mistænkes for at krænke en intellektuel ejendomsrettighed, ikke bliver afsløret af told- myndighederne og bliver frigivet, eller der ikke bliver gjort noget for at tilbageholde dem.

(24) Eftersom toldmyndighederne griber ind efter anmodning, er det hensigtsmæssigt at fastsætte, at inde- have- ren af afgørelsen bør godtgøre alle de omkostninger, som opstår for toldmyndighederne, når de gri- ber ind for at håndhæve vedkommendes intellektuelle ejendomsrettigheder. Det bør dog ikke forhindre indehave- ren af afgørelsen i at søge erstatning fra rettighedskrænkeren eller andre personer, som måtte væ- re ansvarlige i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor varerne blev fundet. Sådanne personer kan i givet fald også omfatte mellemmand. Hvis der opstår omkostninger og skader for andre personer end toldmyndighederne som følge af indgriben fra toldmyndighederne, når varernes frigivelse suspende- res, eller varerne tilbageholdes på grundlag af en klage fra en tredjepart vedrørende intellektuel ejendoms- ret, bør dette reguleres ved den særlovgivning, der gælder i hvert enkelt tilfælde.

(25) Med denne forordning indføres mulighed for, at toldmyndighederne kan tillade, at varer, der skal til- intetgøres, under toldtilsyn flyttes mellem forskellige steder inden for Unionens toldområde. Toldmyndig- hederne kan desuden beslutte at lade disse varer overgå til fri omsætning med henblik på yderligere gen- anvendelse eller bortskaffelse uden for handelen, herunder med henblik på oplysning, undervisning og uddannelse.

(26) Toldmyndighedernes håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder indebærer udveksling af da- ta om afgørelser vedrørende anmodninger. Denne behandling af data dækker også personoplysninger og bør foregå i overensstemmelse med EU-retten, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁶⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af perso- noplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁷⁾.

(27) Udvekslingen af oplysninger om afgørelser vedrørende anmodninger og toldmyndigheders indgriben bør foregå via en central elektronisk database. Den enhed, der kontrollerer og forvalter denne database, og de enheder, der har til opgave at sikre sikkerheden i forbindelse med behandlingen af de data, der findes i databasen, bør defineres. Indførelse af eventuel interoperabilitet eller udveksling bør først og fremmest overholde princippet om formålsbegrænsning, nemlig at data skal anvendes til det formål, som databasen er blevet oprettet til, og at der ikke bør tillades nogen anden udveksling eller sammenkobling til andet end dette formål.

(28) For at sikre at definitionen af småforsendelser kan tilpasses, hvis den viser sig at være upraktisk, og under hensyntagen til behovet for at sikre, at proceduren virker effektivt, eller i givet fald for at undgå omgåelse af proceduren med hensyn til sammensætningen af forsendelser, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, for så vidt angår ændring af ikkevæsentlige elementer i definitionen af småforsendelser, nemlig de i den pågældende definition fastsatte specifikke mængder. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

(29) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af bestemmelserne om fastlæggelse af enkelthederne i de praktiske ordninger for udveksling af oplysninger med tredjelande og bestemmelserne om blanketterne til anmodningen og til anmodning om forlængelse af den periode, inden for hvilken toldmyndighederne skal gribe ind, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser, navnlig til at fastlægge enkelthederne i de praktiske ordninger og til at fastlægge standardblanketter. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser⁸⁾. Selv om genstanden for de bestemmelser i denne forordning, som skal gennemføres, falder ind under anvendelsesområdet for den fælles handelspolitik på grund af gennemførelsesretsakternes art og indvirkning, bør rådgivningsproceduren anvendes i forbindelse med vedtagelsen af standardblanketterne, eftersom alle detaljer om, hvilke oplysninger blanketterne skal indeholde, følger direkte af nærværende forordnings ordlyd. Disse gennemførelsesretsakter fastlægger derfor kun blankettens format og struktur og har ingen yderligere konsekvenser for Unionens fælles handelspolitik.

(30) Forordning (EF) nr. 1383/2003 bør ophæves.

(31) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse blev hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i forordning (EF) nr. 45/2001 og afgav udtalelse den 12. oktober 2011⁹⁾ —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. I denne forordning fastsættes betingelserne og procedurerne for toldmyndighedernes indgriben, når varer, der mistænkes for at krænke en intellektuel ejendomsrettighed, er eller burde have været genstand

for toldtilsyn eller toldkontrol inden for Unionens toldområde i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks¹⁰⁾, navnlig varer i følgende situationer:

- a) når de er angivet til overgang til fri omsætning, udførsel eller genudførsel
- b) når de føres ind i eller forlader Unionens toldområde
- c) når de er henført under en suspensionsprocedure eller anbragt i en frizone eller på et frilager.

2. For de varer, der er genstand for toldtilsyn eller toldkontrol, og med forbehold af artikel 17 og 18, gennemfører toldmyndighederne passende toldkontrol og træffer proportionale identifikationsforanstaltninger i henhold til artikel 13, stk. 1, og artikel 72 i forordning (EØF) nr. 2913/92 i overensstemmelse med kriterierne for risikoanalyse med henblik på at forhindre handlinger, der er i strid med den lovgivning om intellektuelle ejendomsrettigheder, der finder anvendelse på Unionens område, og med henblik på at samarbejde med tredjelande om håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder.

3. Denne forordning finder ikke anvendelse på varer, som er overgået til fri omsætning under ordningen for anvendelse til særlige formål.

4. Denne forordning finder ikke anvendelse på varer uden erhvervsmæssig karakter, som medbringes i rejsendes personlige bagage.

5. Denne forordning finder ikke anvendelse på varer, der er blevet fremstillet med rettighedshaverens samtykke, eller på varer, som er blevet fremstillet af en person, som er behørigt bemyndiget af rettighedshaveren til at fremstille en vis mængde varer, i større mængder end aftalt mellem vedkommende og rettighedshaveren.

6. Denne forordning berører ikke national lovgivning eller EU-lovgivning om intellektuel ejendomsret eller medlemsstaternes love om strafferetspleje.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »intellektuel ejendomsrettighed«
 - a) et varemærke
 - b) et design
 - c) en ophavsret eller enhver beslægtet rettighed i henhold til national lovgivning eller EU-lovgivning
 - d) en geografisk betegnelse
 - e) et patent i henhold til den nationale lovgivning eller EU-lovgivningen
 - f) et supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 469/2009 af 6. maj 2009 om det supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler¹¹⁾
 - g) et supplerende beskyttelsescertifikat for plantebeskyttelsesmidler i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1610/96 af 23. juli 1996 om indførelse af et supplerende beskyttelsescertifikat for plantebeskyttelsesmidler¹²⁾
 - h) en EF-sortsbeskyttelse i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 af 27. juli 1994 om EF-sortsbeskyttelse¹³⁾
 - i) en sortsbeskyttelse i henhold til den nationale lovgivning
 - j) et halvlederprodukts topografi i henhold til den nationale lovgivning eller EU-lovgivningen
 - k) en brugsmode, i det omfang den er beskyttet som en intellektuel ejendomsrettighed i henhold til den nationale lovgivning eller EU-lovgivningen
 - l) et handelsnavn, i det omfang det er beskyttet som en intellektuel ejendomsrettighed i henhold til den nationale lovgivning eller EU-lovgivningen
- 2) »marque«

-
- a) et EF-varemærke i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker¹⁴⁾
 - b) et varemærke, som er registreret i en medlemsstat eller, for så vidt angår Belgien, Luxembourg eller Nederlandene, hos Benelux-kontoret for intellektuel ejendomsret
 - c) et varemærke, som er genstand for en international registrering, og som har virkning i en medlemsstat eller i Unionen
- 3) »design«:
- a) et EF-design i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12. december 2001 om EF-design¹⁵⁾
 - b) et design, som er registreret i en medlemsstat eller, for så vidt angår Belgien, Luxembourg eller Nederlandene, hos Benelux-kontoret for intellektuel ejendomsret
 - c) et design, som er genstand for en international registrering, og som har virkning i en medlemsstat eller i Unionen
- 4) »geografisk betegnelse«:
- a) en geografisk betegnelse eller en oprindelsesbetegnelse for landbrugsprodukter og fødevarer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer¹⁶⁾
 - b) en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse for vin i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen)¹⁷⁾
 - c) en geografisk betegnelse for aromatiserede vinbaserede drikkevarer i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 1601/91 af 10. juni 1991 om almindelige regler for definition, betegnelse og præsentation af aromatiserede vine, aromatiserede vinbaserede drikkevarer og aromatiserede cocktails af vinprodukter¹⁸⁾
 - d) en geografisk betegnelse for spiritus i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 110/2008 af 15. januar 2008 om definition, betegnelse, præsentation og mærkning af samt beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus¹⁹⁾
 - e) en geografisk betegnelse for produkter, der ikke er omfattet af litra a)-d), i det omfang den er fastlagt som en eksklusiv intellektuel ejendomsrettighed i henhold til den nationale lovgivning eller EU-lovgivningen
 - f) en geografisk betegnelse i henhold til aftaler mellem Unionen og tredjelande og som sådan anført i disse aftaler
- 5) »varemærkeforfalskede varer«:
- a) varer, som er genstand for en handling, der krænker et varemærke i den medlemsstat, hvor de findes, og som uden tilladelse er forsynet med et mærke, der er identisk med, eller som ikke umiddelbart kan skelnes fra et gyldigt registreret varemærke for varer af samme type
 - b) varer, som er genstand for en handling, der krænker en geografisk betegnelse i den medlemsstat, hvor de findes, og som er forsynet med eller beskrives ved et navn eller udtryk, der er beskyttet med hensyn til den pågældende geografiske betegnelse
 - c) enhver emballage, etiket, selvkøbende mærke, brochure, betjeningsvejledning, garantidokument eller andet tilsvarende element, selv om det foreligger separat, som er genstand for en handling, der krænker et varemærke eller en geografisk betegnelse, som omfatter et tegn, navn eller udtryk, der er identisk med, eller som ikke umiddelbart kan skelnes fra et gyldigt registreret varemærke eller en beskyttet geografisk betegnelse, og som kan anvendes for den samme type varer som den, for hvilken varemærket eller den geografiske betegnelse er blevet registreret
- 6) »piratkopierede varer«: varer, som er genstand for en handling, der krænker en ophavsret eller hermed beslægtet rettighed eller et design i den medlemsstat, hvor disse varer findes, og som er eller indeholder kopier, der er fremstillet uden samtykke fra indehaveren af en ophavsret eller hermed beslægtet rettighed

hed eller et design eller fra en person, der er bemyndiget af den pågældende indehaver i fremstillingslandet

7) »varer, der mistænkes for at krænke en intellektuel ejendomsrettighed«: varer, for hvilke der er rimelige indikationer på, at der i den medlemsstat, hvor disse varer findes, umiddelbart er tale om:

- a) varer, som er genstand for en handling, der krænker en intellektuel ejendomsrettighed i den pågældende medlemsstat
- b) anordninger, produkter eller komponenter, som primært er udviklet, produceret eller tilpasset med henblik på at muliggøre eller lette omgåelsen af teknologier, anordninger eller komponenter, der under deres normale funktion forhindrer eller begrænser handlinger i forbindelse med værker, som der ikke er givet tilladelse til af indehaveren af en ophavsret eller nogen hermed beslægtet rettighed, og som vedrører en handling, der krænker disse rettigheder i den pågældende medlemsstat
- c) enhver form eller skabelon, der er specielt udviklet eller tilpasset til fremstilling af varer, der krænker en intellektuel ejendomsrettighed, såfremt sådanne forme eller skabeloner vedrører en handling, der krænker en intellektuel ejendomsrettighed i den pågældende medlemsstat

8) »rettighedshaver«: indehaveren af en intellektuel ejendomsrettighed

9) »anmodning«: en anmodning til den kompetente toldafdeling om, at toldmyndighederne skal gribe ind for så vidt angår varer, der er mistænkt for at krænke en intellektuel ejendomsrettighed

10) »national anmodning«: en anmodning til toldmyndighederne i en medlemsstat om at gribe ind i den pågældende medlemsstat

11) »EU-anmodning«: en anmodning, der er indgivet i en medlemsstat, og hvor toldmyndighederne i den pågældende medlemsstat og i en eller flere andre medlemsstater anmodes om at gribe ind i deres respektive medlemsstater

12) »ansøger«: den person eller enhed, i hvis navn en anmodning indgives

13) »indehaveren af afgørelsen«: indehaveren af en afgørelse, der imødekommer en anmodning

14) »ihændevederligehaveren af varerne«: den person, som ejer de varer, der mistænkes for at krænke en intellektuel ejendomsrettighed, eller som har en tilsvarende ret til at disponere over sådanne varer, eller som har fysisk kontrol over dem

15) »déclarant« klarereren som defineret i artikel 4, nr. 18), i forordning (EØF) nr. 2913/92

16) »tilintetgørelse«: fysisk tilintetgørelse, genanvendelse eller bortskaffelse af varer uden for handelen på en sådan måde, at det undgås, at indehaveren af afgørelsen lider skade

17) »Unionens toldområde«: Fællesskabets toldområde som defineret i artikel 3 i forordning (EØF) nr. 2913/92

18) »frigivelse af varer«: frigivelsen af varer som defineret i artikel 4, nr. 20), i forordning (EØF) nr. 2913/92

19) »småforsendelse«: en postforsendelse eller kurerforsendelse, der:

- a) indeholder tre eller færre genstande
- a) eller
- b) har en bruttovægt på mindre end to kilogram.

I litra a) forstås ved »genstande« varer som klassificeret i henhold til den kombinerede nomenklatur i overensstemmelse med bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif²⁰⁾, hvis uemballeret, eller en pakke af disse varer beregnet til detailsalg til den endelige forbruger.

I forbindelse med denne definition betragtes særskilte varer, der hører ind under den samme kombinerede nomenklaturkode, som forskellige genstande, og varer, der præsenteres som sæt, der er klassificeret under én kombineret nomenklaturkode, betragtes som én genstand.

20) »letfordærvelig vare«: varer, som toldmyndighederne finder, vil blive forringet af at blive opbevaret i op til 20 dage efter deres suspension af frigivelsen eller tilbageholdelse

21) »eksklusiv licens«: en licens (generel eller begrænset), der bemyndiger licenshaveren til under udelukkelse af alle andre personer, inklusive licensgiveren, at anvende en intellektuel ejendomsrettighed på den måde, som tillades i licensen.

KAPITEL II

ANMODNINGER

AFDELING 1

Indgivelse af anmodninger

Artikel 3

Ret til at indgive en anmodning

De følgende personer og enheder har, i den udstrækning de har ret til at indlede en procedure for at fastslå, om en intellektuel ejendomsrettighed er blevet krænkede, i den eller de medlemsstater, hvor toldmyndighederne anmodes om at gribe ind, ret til at indgive:

- 1) en national anmodning eller en EU-anmodning:
 - a) rettighedshavere
 - b) organisationer til kollektiv forvaltning af intellektuelle ejendomsrettigheder som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder²¹⁾
 - c) faglige interesseorganisationer som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra d), i direktiv 2004/48/EF
 - d) sammenslutninger i betydningen i artikel 3, nr. 2), og artikel 49, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1151/2012, producentorganisationer i betydningen i artikel 118e i forordning (EF) nr. 1234/2007 eller tilsvarende sammenslutninger af producenter, der er fastsat i EU-lovgivningen om geografiske betegnelser, og som repræsenterer producenter af varer med en geografisk betegnelse, eller repræsentanter for sådanne sammenslutninger, især forordning (EØF) nr. 1601/91 og (EF) nr. 110/2008, og operatører, der har ret til at benytte en geografisk betegnelse, samt tilsynsorganer eller myndigheder med ansvar for en sådan geografisk betegnelse
- 2) en national anmodning:
 - a) personer eller enheder, der har tilladelse til at benytte intellektuelle ejendomsrettigheder, og som har fået formel tilladelse af rettighedshaveren til at indlede en procedure for at fastslå, om en intellektuel ejendomsrettighed er blevet krænkede
 - b) producentsammenslutninger, der er omhandlet i medlemsstaternes lovgivning om geografiske betegnelser, og som repræsenterer producenter af produkter med en geografisk betegnelse, eller repræsentanter for sådanne sammenslutninger og operatører, der har ret til at benytte en geografisk betegnelse, samt tilsynsorganer eller myndigheder med ansvar for en sådan geografisk betegnelse
- 3) en EU-anmodning: indehaverne af eksklusivlicenser, som dækker hele området af to eller flere medlemsstater, hvis disse licenshavere har fået formel tilladelse af rettighedshaveren i de pågældende medlemsstater til at indlede en procedure for at fastslå, om en intellektuel ejendomsrettighed er blevet krænkede.

Artikel 4

Intellektuelle ejendomsrettigheder, som er omfattet af EU-anmodninger

Der kan kun indgives en EU-anmodning for så vidt angår intellektuelle ejendomsrettigheder, der på grundlag af EU-lovgivning har virkning i hele Unionen.

Artikel 5

Indgivelse af anmodninger

1. Hver medlemsstat udpeger den toldafdeling, som skal have kompetence til at modtage og behandle anmodninger (»den kompetente toldafdeling«). Medlemsstaten underretter Kommissionen herom, og Kommissionen offentliggør en liste over kompetente toldafdelinger, som er udpeget af medlemsstaterne.

2. Anmodninger skal indgives til den kompetente toldafdeling. Til anmodningen benyttes den blanket, der er omhandlet i artikel 6, og den skal indeholde de deri krævede oplysninger.

3. Indgives en anmodning efter toldmyndighedernes meddelelse om suspension af frigivelsen eller tilbageholdelse af varerne i henhold til artikel 18, stk. 3, skal denne anmodning opfylde følgende:

- a) den indgives til den kompetente toldafdeling senest fire arbejdsdage efter meddelelsen om suspension af frigivelsen eller tilbageholdelse af varerne
- b) det er en national anmodning
- c) den indeholder de i artikel 6, stk. 3, omhandlede oplysninger. Ansøgeren kan dog undlade at indføre de oplysninger, der er omhandlet i litra g), h) og i) i nævnte stykke.

4. Med undtagelse af de omstændigheder, der henvises til i artikel 3, nr. 3, kan der kun indgives én national anmodning og én EU-anmodning pr. medlemsstat for den samme intellektuelle ejendomsrettighed, der er beskyttet i den pågældende medlemsstat. Under de omstændigheder, der henvises til i artikel 3, nr. 3, er mere end én EU-anmodning tilladt.

5. Hvis en EU-anmodning imødekommes for en medlemsstat, som allerede er dækket af en anden EU-anmodning, som er imødekommet for den samme ansøger og for den samme intellektuelle ejendomsrettighed, griber toldmyndighederne i den pågældende medlemsstat ind på grundlag af den EU-anmodning, der først er imødekommet. De underretter den kompetente toldafdeling i den medlemsstat, hvor enhver efterfølgende EU-anmodning blev imødekommet, som ændrer eller tilbagekalder afgørelsen om at imødekomme den efterfølgende EU-anmodning.

6. Hvis der er edb-systemer til rådighed til modtagelse og behandling af anmodninger, skal anmodningerne såvel som bilagene indgives ved hjælp af elektroniske databehandlingsteknikker. Medlemsstaterne og Kommissionen skal udvikle, opretholde og anvende sådanne systemer i overensstemmelse med den flerårige strategiske plan, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 70/2008/EF af 15. januar 2008 om papirløse rammer for told og handel²²).

Artikel 6

Anmodningsblanket

1. Kommissionen fastlægger en anmodningsblanket ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 34, stk. 2.

2. Anmodningsblanketten skal angive de oplysninger, der skal gives til den registrerede i henhold til forordning (EF) nr. 45/2001 og de nationale love til gennemførelse af direktiv 95/46/EF.

3. Kommissionen sikrer, at følgende oplysninger kræves af ansøgeren i anmodningsblanketten:

- a) oplysninger vedrørende ansøgeren
- b) ansøgerens status i henhold til artikel 3

- c) dokumentation, som over for den kompetente toldafdeling godtgør, at ansøgeren har ret til at indgive anmodningen
- d) hvis ansøgeren indgiver sin anmodning via en repræsentant, detaljer om den person, der repræsenterer vedkommende, og bevis for dennes beføjelser til at handle som repræsentant, i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, hvor anmodningen indgives
- e) den eller de intellektuelle ejendomsrettigheder, som skal håndhæves
- f) i tilfælde af en EU-anmodning, de medlemsstater, hvor der anmodes om toldmyndighedernes indgriben
- g) specifikke, tekniske data om de autentiske varer, herunder mærkning som f.eks. stregkoder, og i givet fald billeder
- h) oplysninger, som er nødvendige, for at toldmyndighederne uden besvær kan identificere de pågældende varer
- i) oplysninger, der er relevante for toldmyndighedernes analyse og vurdering af risikoen for krænkelse af den eller de berørte intellektuelle ejendomsrettigheder, f.eks. oplysninger om de autoriserede distributører
- j) hvorvidt oplysninger, der er indsendt i overensstemmelse med nærværende stykkes litra g), h), eller i), skal markeres til begrænset brug i overensstemmelse med artikel 31, stk. 5
- k) oplysninger på en repræsentant, der er udpeget af ansøgeren til at være ansvarlig for retlige og tekniske anliggender
- l) et tilsagn fra ansøgeren om at underrette den kompetente toldafdeling om alle de situationer, der er fastsat i artikel 15
- m) et tilsagn fra ansøgeren om at fremsende og opdatere alle oplysninger, der er relevante for toldmyndighedernes analyse og vurdering af risikoen for krænkelse af den eller de berørte intellektuelle ejendomsrettigheder
- n) et tilsagn fra ansøgeren om at påtage sig ansvaret på de i artikel 28 fastlagte betingelser
- o) et tilsagn fra ansøgeren om at påtage sig de i artikel 29 omhandlede omkostninger på de i nævnte artikel fastlagte betingelser
- p) ansøgerens indforståelse med, at de af ham indleverede data kan blive behandlet af Kommissionen og af medlemsstaterne
- q) hvorvidt ansøgeren anmoder om anvendelse af den procedure, der er omhandlet i artikel 26, og, hvis toldmyndighederne kræver det, indvilliger i at afholde omkostningerne til tilintetgørelsen af varerne i henhold til denne procedure.

AFDELING 2

Afgørelser vedrørende anmodninger

Artikel 7

Behandling af ufuldstændige anmodninger

1. Hvis den kompetente toldafdeling ved modtagelsen af en anmodning ikke mener, at anmodningen indeholder alle de i artikel 6, stk. 3, omhandlede oplysninger, anmoder den kompetente toldafdeling ansøgeren om at indsende de manglende oplysninger senest ti arbejdsdage efter fremsættelse af begæringen.

I så fald suspenderes den i artikel 9, stk. 1, omhandlede tidsfrist, indtil de relevante oplysninger er modtaget.

2. Hvis ansøgeren ikke leverer de manglende oplysninger inden for den i stk. 1, første afsnit, omhandlede frist, giver den kompetente toldafdeling afslag på anmodningen.

Artikel 8

Gebyrer

Der kræves ikke noget gebyr af ansøgeren til dækning af de administrationsomkostninger, som behandlingen af anmodningen giver anledning til.

Artikel 9

Underretning om afgørelser vedrørende imødekommelse eller afslag på anmodninger

1. Den kompetente toldafdeling underretter ansøgeren om sin afgørelse om at imødekomme eller give afslag på anmodningen senest 30 arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen. I tilfælde af afslag skal den kompetente toldafdeling begrunde afslaget og fremsende oplysninger om klageproceduren.

2. Hvis ansøgeren er blevet underrettet om suspensionen af frigivelsen eller tilbageholdelsen af varerne af toldmyndighederne før indgivelsen af en anmodning, underretter den kompetente toldafdeling ansøgeren om sin afgørelse om at imødekomme eller give afslag på anmodningen senest to arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen.

Artikel 10

Afgørelser vedrørende anmodninger

1. En afgørelse om imødekommelse af en national anmodning og enhver afgørelse, der tilbagekalder eller ændrer denne, får virkning i den medlemsstat, hvor den nationale anmodning er indgivet, dagen efter, at afgørelsen er truffet.

En afgørelse om forlængelse af den periode, inden for hvilken toldmyndighederne skal gribe ind, får virkning i den medlemsstat, hvor den nationale anmodning er indgivet, dagen efter udløbet af den periode, der skal forlænges.

2. En afgørelse om imødekommelse af en EU-anmodning og enhver afgørelse, der tilbagekalder eller ændrer denne, får virkning som følger:

- a) i den medlemsstat, hvor anmodningen er indgivet, dagen efter, at afgørelsen er truffet
- b) i alle andre medlemsstater, hvor der anmodes om indgriben fra toldmyndighedernes side, dagen efter den dato, hvor toldmyndighederne bliver underrettet i henhold til artikel 14, stk. 2, forudsat at indehaveren af afgørelsen har opfyldt sine forpligtelser i henhold til artikel 29, stk. 3, for så vidt angår oversættelsesomkostningerne.

En afgørelse om forlængelse af den periode, inden for hvilken toldmyndighederne skal gribe ind, får virkning i den medlemsstat, hvor EU-anmodningen er indgivet, og i alle andre medlemsstater, hvor der anmodes om toldmyndighedernes indgriben, dagen efter udløbet af den periode, der skal forlænges.

Artikel 11

Periode, inden for hvilken toldmyndighederne skal gribe ind

1. Imødekommes anmodningen, fastsætter den kompetente toldafdeling den periode, inden for hvilken toldmyndighederne skal gribe ind.

Perioden starter den dag, hvor afgørelsen om imødekommelse af anmodningen får virkning i henhold til artikel 10, og må ikke overstige et år fra dagen efter datoen for, at afgørelsen er truffet.

2. Hvis en anmodning, som er indgivet efter toldmyndighedernes meddelelse om suspension af frigivelsen eller tilbageholdelse af varerne i henhold til artikel 18, stk. 3, ikke indeholder oplysningerne i artikel 6, stk. 3, litra g), h) eller i), imødekommes den kun for suspensionen af frigivelsen eller tilbageholdelsen

af disse varer, medmindre disse oplysninger stilles til rådighed inden ti arbejdsdage efter meddelelsen om suspension af frigivelsen eller tilbageholdelsen af varerne.

3. Hvis en intellektuel ejendomsrettighed ophører med at have virkning, eller hvis ansøgeren af andre grunde ophører med at have ret til at indgive en anmodning, griber toldmyndighederne ikke ind. Afgørelsen om imødekommelse af anmodningen bliver tilbagekaldt eller ændret tilsvarende af den kompetente toldafdeling, som traf afgørelsen.

Artikel 12

Forlængelse af den periode, inden for hvilken toldmyndighederne skal gribe ind

1. Ved udløbet af den periode, inden for hvilken toldmyndighederne skal gribe ind, kan den kompetente toldafdeling, som traf den oprindelige afgørelse, efter ansøgning fra indehaveren af afgørelsen forlænge perioden, forudsat at denne person har indfriet al gæld til toldmyndighederne i henhold til denne forordning.

2. Hvis ansøgningen om forlængelse af den periode, inden for hvilken toldmyndighederne skal gribe ind, modtages af den kompetente toldafdeling mindre end 30 arbejdsdage inden udløbet af den periode, der skal forlænges, kan den give afslag på den pågældende ansøgning.

3. Den kompetente toldafdeling underretter indehaveren af afgørelsen om sin afgørelse om forlængelse senest 30 arbejdsdage efter modtagelsen af den i stk. 1 omhandlede ansøgning. Den kompetente toldafdeling fastsætter perioden, inden for hvilken toldmyndighederne skal gribe ind.

4. Den forlængede periode, inden for hvilken toldmyndighederne skal gribe ind, løber fra dagen efter udløbet af den foregående periode og må ikke overstige ét år.

5. Hvis en intellektuel ejendomsrettighed ophører med at have virkning, eller hvis ansøgeren af andre grunde ophører med at have ret til at indgive en anmodning, griber toldmyndighederne ikke ind. Afgørelsen om imødekommelse af forlængelsen bliver tilbagekaldt eller ændret tilsvarende af den kompetente toldafdeling, som traf afgørelsen.

6. Der kræves ikke noget gebyr af indehaveren af afgørelsen til dækning af de administrationsomkostninger, som behandlingen af ansøgningen om forlængelse giver anledning til.

7. Kommissionen fastlægger en blanket til ansøgning om forlængelse ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 34, stk. 2.

Artikel 13

Ændring af afgørelsen med hensyn til intellektuelle ejendomsrettigheder

Den kompetente toldafdeling, som vedtog afgørelsen om imødekommelse af anmodningen, kan efter anmodning fra indehaveren af denne afgørelse ændre listen over intellektuelle ejendomsrettigheder i denne afgørelse.

Når en ny intellektuel ejendomsrettighed tilføjes, skal anmodningen indeholde de oplysninger, der er omhandlet i artikel 6, stk. 3, litra c), e), g), h) og i).

I tilfælde af en afgørelse om imødekommelse af en EU-anmodning er enhver ændring, som består i tilføjelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, begrænset til at omfatte de intellektuelle ejendomsrettigheder, der er omhandlet i artikel 4.

Artikel 14

Den kompetente toldafdelings underretningsforpligtelser

1. Den kompetente toldafdeling, som en national anmodning er indgivet til, fremsender følgende afgørelser til toldstederne i dens medlemsstat straks efter vedtagelsen heraf:

- a) afgørelser om imødekommelse af anmodningen
- b) afgørelser om tilbagekaldelse af afgørelser om imødekommelse af anmodningen
- c) afgørelser om ændring af afgørelser om imødekommelse af anmodningen
- d) afgørelser om forlængelse af den periode, inden for hvilken toldmyndighederne skal gribe ind.

2. Den kompetente toldafdeling, som en EU-anmodning er indgivet til, fremsender følgende afgørelser til den kompetente toldafdeling i den eller de medlemsstater, som er angivet i EU-anmodningen, straks efter vedtagelsen heraf:

- a) afgørelser om imødekommelse af anmodningen
- b) afgørelser om tilbagekaldelse af afgørelser om imødekommelse af anmodningen
- c) afgørelser om ændring af afgørelser om imødekommelse af anmodningen
- d) afgørelser om forlængelse af den periode, inden for hvilken toldmyndighederne skal gribe ind.

Den kompetente toldafdeling i den eller de medlemsstater, der er angivet i EU-anmodningen, fremsender straks efter modtagelsen disse afgørelser til deres toldsteder.

3. Den kompetente toldafdeling i den eller de medlemsstater, der er angivet i EU-anmodningen, kan anmode den kompetente toldafdeling, som traf afgørelsen om imødekommelse af anmodningen, om at give dem yderligere oplysninger, som anses for nødvendige for at gennemføre den afgørelse.

4. Den kompetente toldafdeling fremsender sin afgørelse om suspension af toldmyndighedernes indgriben i henhold til artikel 16, stk. 1, litra b), og artikel 16, stk. 2, til toldstederne i dens medlemsstat straks efter, at afgørelsen er truffet.

Artikel 15

Underretningsforpligtelser for indehaveren af afgørelsen

Indehaveren af afgørelsen underretter straks den kompetente toldafdeling, som imødekom anmodningen, om følgende:

- a) en intellektuel ejendomsrettighed, som er omfattet af anmodningen, ophører med at have virkning
- b) indehaveren af afgørelsen ophører af andre grunde med at have ret til at indgive anmodningen
- c) ændringer af de i artikel 6, stk. 3, omhandlede oplysninger.

Artikel 16

Manglende opfyldelse af forpligtelser for indehaveren af afgørelsen

1. Hvis indehaveren af afgørelsen benytter de oplysninger, som toldmyndighederne har givet, til andre formål end dem, der er angivet i artikel 21, kan den kompetente toldafdeling i den medlemsstat, hvor oplysningerne blev givet eller misbrugt:

- a) tilbagekalde enhver afgørelse, den har truffet om imødekommelse af en national anmodning, over for den pågældende indehaver af afgørelsen, og nægte at forlænge den periode, inden for hvilken toldmyndighederne skal gribe ind
- b) på sit område i den periode, hvor toldmyndighederne skal gribe ind, suspendere afgørelser om imødekommelse af en EU-anmodning over for den pågældende indehaver af afgørelsen.

2. Den kompetente toldafdeling kan beslutte at suspendere toldmyndighedernes indgriben indtil udløbet af den periode, inden for hvilken disse toldmyndigheder skal gribe ind, hvis indehaveren af afgørelsen:

- a) ikke opfylder underrettningsforpligtelserne fastsat i artikel 15
- b) ikke opfylder de i artikel 19, stk. 3, fastsatte forpligtelser vedrørende tilbagelevering af prøver
- c) ikke opfylder de i artikel 29, stk. 1 og 3, fastsatte forpligtelser vedrørende omkostninger og oversættelse
- d) uden gyldig grund ikke indleder en procedure som fastsat i artikel 23, stk. 3, eller artikel 26, stk. 9.

I tilfælde af en EU-anmodning får afgørelsen om suspension af indgriben fra toldmyndighedernes side kun virkning i den medlemsstat, hvor en sådan afgørelse er truffet

KAPITEL III

INDGRIBEN FRA TOLDMYNDIGHEDERNES SIDE

AFDELING 1

Suspension af frigivelsen eller tilbageholdelse af varer, der mistænkes for at krænke en intellektuel ejendomsrettighed

Artikel 17

Suspension af frigivelsen eller tilbageholdelse af varer efter imødekommelse af en anmodning

1. Identificerer toldmyndighederne varer, der mistænkes for at krænke en intellektuel ejendomsrettighed, der er omfattet af en afgørelse om imødekommelse af en anmodning, suspenderer de frigivelsen af varerne eller tilbageholder dem.

2. Inden toldmyndighederne suspenderer frigivelsen af varerne eller tilbageholder dem, kan de anmode indehaveren af afgørelsen om at give dem alle relevante oplysninger om varerne. Toldmyndighederne kan også give indehaveren af afgørelsen oplysninger om den faktiske eller anslåede mængde varer, deres faktiske eller anslåede art og billeder heraf, hvor det er relevant.

3. Toldmyndighederne underretter klarereren eller ihændehaveren af varerne om suspensionen af varenes frigivelse eller tilbageholdelsen af varerne inden for én arbejdsdag fra den pågældende suspension eller tilbageholdelse.

Hvis toldmyndighederne vælger at underrette ihændehaveren af varerne, og to eller flere personer anses for at være ihændehaveren af varerne, er toldmyndighederne ikke forpligtet til at underrette mere end én af disse personer.

Toldmyndighederne underretter indehaveren af afgørelsen om suspensionen af varenes frigivelse eller tilbageholdelsen af varerne samme dag som eller straks efter, at klarereren eller ihændehaveren af varerne underrettes.

Underretningerne skal indeholde oplysninger om proceduren fastsat i artikel 23.

4. Toldmyndighederne underretter indehaveren af afgørelsen og klarereren eller ihændehaveren af varerne om den faktiske eller anslåede mængde og den faktiske eller anslåede art af de varer, herunder foreliggende billeder heraf, hvor det er relevant, hvis frigivelse er blevet suspenderet, eller som er blevet tilbageholdt. Toldmyndighederne underretter endvidere på anmodning indehaveren af afgørelsen, når det er til rådighed for dem, om navne og adresser på modtageren, afsenderen og klarereren eller ihændehaveren af varerne, om toldproceduren og om oprindelsen af, herkomst for og bestemmelsesstedet for de varer, hvis frigivelse er blevet suspenderet, eller som er blevet tilbageholdt.

Artikel 18

Suspension af frigivelsen eller tilbageholdelse af varer inden imødekommelse af en anmodning

1. Hvis toldmyndighederne identificerer varer, der mistænkes for at krænke en intellektuel ejendomsrettighed, og som ikke er omfattet af en afgørelse om imødekommelse af en anmodning, kan de, undtagen for så vidt angår letfordærlige varer, suspendere frigivelsen af disse varer eller tilbageholde dem.

2. Inden toldmyndighederne suspenderer frigivelsen af de varer, der mistænkes for at krænke en intellektuel ejendomsrettighed, eller tilbageholder dem, kan de uden at videregive andre oplysninger end oplysninger om den faktiske eller anslåede mængde varer, deres faktiske eller anslåede art og billeder heraf, hvor det er relevant, anmode enhver person eller enhed, der eventuelt har ret til at indgive en anmodning vedrørende en påstået krænkelse af de intellektuelle ejendomsrettigheder, om at give dem alle relevante oplysninger.

3. Toldmyndighederne underretter klareren eller ihændehaveren af varerne om suspensionen af varenes frigivelse eller deres tilbageholdelse inden for én arbejdsdag fra den pågældende suspension eller tilbageholdelse.

Hvis toldmyndighederne vælger at underrette ihændehaveren af varerne, og to eller flere personer anses for at være ihændehaveren af varerne, er toldmyndighederne ikke forpligtet til at underrette mere end én af disse personer.

Toldmyndighederne underretter personer eller enheder, der har ret til at indgive en anmodning vedrørende den påståede krænkelse af de intellektuelle ejendomsrettigheder, om suspensionen af frigivelsen eller tilbageholdelsen af varerne samme dag som eller straks efter, at klareren eller ihændehaveren af varerne underrettes.

Toldmyndighederne kan konsultere de kompetente offentlige myndigheder med henblik på at identificere de personer og enheder, der har ret til at indgive en anmodning.

Underretningerne skal indeholde oplysninger om proceduren fastsat i artikel 23.

4. Toldmyndighederne tillader frigivelse af varerne eller ophører med at tilbageholde dem straks efter gennemførelsen af alle toldformaliteter i følgende tilfælde:

- a) hvis de ikke inden for én arbejdsdag efter suspensionen af frigivelsen eller tilbageholdelsen af varerne har identificeret nogen person eller enhed, der har ret til at indgive en anmodning vedrørende den påståede krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder
- b) hvis de ikke har modtaget en anmodning i henhold til artikel 5, stk. 3, eller hvis de har givet afslag på en sådan anmodning.

5. Hvis en anmodning er blevet imødekommet, underretter toldmyndighederne på anmodning indehaveren af afgørelsen, og når det er til rådighed for dem, om navne og adresser på modtageren, afsenderen og klareren eller ihændehaveren af varerne, om toldproceduren og om oprindelsen af, herkomst for og bestemmelsesstedet for de varer, hvis frigivelse er blevet suspenderet, eller som er blevet tilbageholdt.

Artikel 19

Besigtigelse og stikprøver af varer, hvis frigivelse er blevet suspenderet, eller som er blevet tilbageholdt

1. Toldmyndighederne giver indehaveren af afgørelsen og klareren eller ihændehaveren af varerne lejlighed til at besigtige de varer, hvis frigivelse er blevet suspenderet, eller som er blevet tilbageholdt.

2. Toldmyndighederne kan udtage prøver, som er repræsentative for varerne. De kan give eller tilsende indehaveren af afgørelsen sådanne prøver efter anmodning fra vedkommende og udelukkende i analyseøjemed og med det formål at lette den videre behandling i forbindelse med varemærkeforfalskede og pi-

ratkopierede varer. Enhver analyse af disse prøver foregår udelukkende under ansvar af indehaveren af afgørelsen.

3. Medmindre omstændighederne ikke tillader det, tilbagesender indehaveren af afgørelsen de i stk. 2 omhandlede prøver til toldmyndighederne, når analysen er afsluttet, og senest før varerne frigives eller tilbageholdelsen af dem ophører.

Artikel 20

Betingelser for oplagring

Betingelserne for oplagring af varer under en suspension af frigivelsen eller tilbageholdelsen fastsættes af toldmyndighederne.

Artikel 21

Tilladt brug af visse oplysninger for indehaveren af afgørelsen

Har indehaveren af afgørelsen modtaget de i artikel 17, stk. 4, artikel 18, stk. 5, artikel 19 eller artikel 26, stk. 8, omhandlede oplysninger, kan vedkommende kun offentliggøre eller bruge disse oplysninger til følgende formål:

- a) at indlede en procedure for at fastslå, om en intellektuel ejendomsrettighed er blevet krænket, og under en sådan procedure
- b) i forbindelse med en strafferetlig efterforskning angående en krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed, der er iværksat af de offentlige myndigheder i den medlemsstat, hvor varerne er fundet
- c) at indlede en strafferetlig forfølgning og under en sådan forfølgning
- d) at søge erstatning fra rettighedskrænkeren eller andre personer
- e) at aftale med klarereren eller ihændevareren af varerne, at varerne tilintetgøres i overensstemmelse med artikel 23, stk. 1
- f) at aftale med klarereren eller ihændevareren af varerne om størrelsen af den i artikel 24, stk. 2, litra a), omhandlede sikkerhed.

Artikel 22

Udveksling af oplysninger og data mellem toldmyndigheder

1. Med forbehold af gældende bestemmelser om databeskyttelse i Unionen og med henblik på at bidrage til at udrydde international handel med varer, der krænker intellektuelle ejendomsrettigheder, kan Kommissionen og medlemsstaternes toldmyndigheder udveksle visse data og oplysninger, som de har til rådighed, med relevante myndigheder i tredjelande i henhold til de praktiske ordninger, der er omhandlet i stk. 3.

2. De data og oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, udveksles med henblik på hurtig og effektiv håndhævelse over for forsendelser af varer, der krænker en intellektuel ejendomsrettighed. Sådanne data og oplysninger kan vedrøre beslaglæggelser, tendenser og generelle risikoplysninger, herunder om varer, der er i transit gennem Unionens område, og som har oprindelse i eller bestemmelsessted inden for de pågældende tredjelandes område. Sådanne data og oplysninger kan om nødvendigt omfatte følgende:

- a) varernes art og mængde
- b) den intellektuelle ejendomsrettighed, der mistænkes for at blive krænket
- c) varernes oprindelse, herkomst og bestemmelsessted
- d) Oplysninger vedrørende transportmidlets bevægelser, særlig:
 - i) fartøjets navn eller transportmidlets indregistreringsnummer
 - ii) referencenumre for fragtbrevet eller andet transportdokument

- iii) antal containere
 - iv) lastens vægt
 - v) varebeskrivelse og/eller varenomenklatur
 - vi) reservationsnummer
 - vii) forseglingsnummer
 - viii) første lastningssted
 - ix) endeligt losningssted
 - x) omladningssteder
 - xi) datoen for forventet ankomst til det endelige losningssted
- e) Oplysninger vedrørende containeres bevægelser, særlig:
- i) containernummer
 - ii) containerlastens status
 - iii) dato for bevægelserne
 - iv) type bevægelse (lastet, losset, omladet, indgang, udgang osv.)
 - v) fartøjets navn eller transportmidlets indregistreringsnummer
 - vi) rejsens nummer
 - vii) sted
 - viii) fragtbrev eller andet transportdokument.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastlægger enkelthederne i de praktiske ordninger, der er nødvendige i forbindelse med den udveksling af data og oplysninger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1 og 2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i artikel 34, stk. 3.

AFDELING 2

Tilintetgørelse af varer, indledning af procedure og tidlig frigivelse af varer

Artikel 23

Tilintetgørelse af varer og indledning af procedure

1. Varer, der mistænkes for at krænke en intellektuel ejendomsrettighed, kan tilintetgøres under toldkontrol, uden at det er nødvendigt at fastslå, om en intellektuel ejendomsrettighed er blevet krænket ifølge loven i den medlemsstat, hvor varerne er blevet fundet, hvis følgende betingelser alle er opfyldt:

- a) indehaveren af afgørelsen har inden for en frist på ti arbejdsdage eller i tilfælde af letfordærvelige varer tre arbejdsdage efter meddelelsen om suspension af frigivelsen eller tilbageholdelse af varerne skriftligt over for toldmyndighederne bekræftet, at en intellektuel ejendomsrettighed efter hans opfattelse er blevet krænket
- b) indehaveren af afgørelsen har inden for en frist på ti arbejdsdage eller i tilfælde af letfordærvelige varer tre arbejdsdage efter meddelelsen om suspension af frigivelsen eller tilbageholdelse af varerne skriftligt over for toldmyndighederne bekræftet sit samtykke til, at varerne tilintetgøres
- c) klareren eller ihændevareren af varerne har inden for en frist på ti arbejdsdage eller i tilfælde af letfordærvelige varer tre arbejdsdage efter meddelelsen om suspension af frigivelsen eller tilbageholdelse af varerne skriftligt over for toldmyndighederne bekræftet sit samtykke til, at varerne tilintetgøres. Hvis klareren eller ihændevareren af varerne inden for disse frister ikke har bekræftet sit samtykke til tilintetgørelsen eller ikke har gjort indsigelse herimod over for toldmyndighederne, kan toldmyndighederne antage, at klareren eller ihændevareren af varerne har givet sit samtykke til tilintetgørelsen af disse varer.

Toldmyndighederne tillader frigivelse af varerne eller ophører med at tilbageholde dem straks efter gennemførelsen af alle toldformaliteter, hvis de inden for de i første afsnit, litra a) og b), nævnte perioder fra indehaveren af afgørelsen ikke har modtaget både en skriftlig bekræftelse på, at en intellektuel ejendomsrettighed efter hans opfattelse er blevet krænket, og hans samtykke til tilintetgørelse, medmindre de pågældende myndigheder er blevet behørigt underrettet om, at der er indledt en procedure for at fastslå, om en intellektuel ejendomsrettighed er blevet krænket.

2. Tilintetgørelsen af varerne gennemføres under toldkontrol på ansvar af indehaveren af afgørelsen, medmindre andet er fastsat i den nationale lovgivning i den medlemsstat, hvor varerne bliver tilintetgjort. De kompetente myndigheder kan udtage prøver inden tilintetgørelsen. Prøver, der er udtaget inden tilintetgørelse, kan anvendes til uddannelsesmæssige formål.

3. Hvis klarereren eller ihændehaveren af varerne ikke skriftligt har bekræftet sit samtykke til tilintetgørelsen, og hvis det ikke kan antages, at klarereren eller ihændehaveren af varerne har givet sit samtykke til tilintetgørelsen i overensstemmelse med stk. 1, første afsnit, litra c), inden for de perioder, der er omhandlet deri, underretter toldmyndighederne straks indehaveren af afgørelsen herom. Indehaveren af afgørelsen indleder inden for en frist på ti arbejdsdage eller i tilfælde af letfordærlige varer tre arbejdsdage efter meddelelsen om suspension af frigivelsen eller tilbageholdelse af varerne en procedure for at fastslå, om en relevant intellektuel ejendomsrettighed er blevet krænket.

4. Undtagen i tilfælde af letfordærlige varer kan toldmyndighederne i særlige tilfælde forlænge den i stk. 3 omhandlede periode med op til ti arbejdsdage efter en behørigt begrundet anmodning fra indehaveren af afgørelsen.

5. Toldmyndighederne tillader frigivelse af varerne eller ophører med at tilbageholde dem straks efter gennemførelsen af alle toldformaliteter, hvis de ikke inden for de i stk. 3 og 4 omhandlede perioder og i overensstemmelse med stk. 3 er blevet behørigt underrettet om, at der er indledt en procedure for at fastslå, om en intellektuel ejendomsrettighed er blevet krænket.

Artikel 24

Tidlig frigivelse af varer

1. Når toldmyndighederne er blevet underrettet om, at der er indledt en procedure for at fastslå, om et design, et patent, en brugsmode, et halvlederprodukts topografi eller en plantesortsrettighed er blevet krænket, kan klarereren eller ihændehaveren af varerne ansøge toldmyndighederne om at frigive varerne eller ophøre med at tilbageholde dem, inden de pågældende procedurer afsluttes.

2. Toldmyndighederne frigiver først varerne eller ophører med at tilbageholde dem, når alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) klarereren eller ihændehaveren af varerne har stillet en sikkerhed, der er på et beløb, der er tilstrækkeligt til at beskytte interesserne for indehaveren af afgørelsen
- b) den myndighed, der har kompetence til at fastslå, om en intellektuel ejendomsrettighed er blevet krænket, har ikke tilladt retsbevarende foranstaltninger
- c) alle toldformaliteter er opfyldt.

3. Sikkerhedsstillelsen, jf. stk. 2, litra a), er ikke til hinder for, at indehaveren af afgørelsen indbringer sagen for andre instanser.

Artikel 25

Varer til tilintetgørelse

1. Varer, der skal tilintetgøres efter artikel 23 eller 26, må ikke:

- a) overgå til fri omsætning, medmindre toldmyndighederne, med samtykke fra indehaveren af afgørelsen, beslutter, at dette er nødvendigt, i tilfælde af, at varerne skal genanvendes eller bortskaffes uden for handelen, herunder med henblik på oplysning, undervisning og uddannelse. Betingelserne for, hvornår varerne kan overgå til fri omsætning, fastsættes af toldmyndighederne
- b) bringes ud af Unionens toldområde
- c) udføres
- d) genudføres
- e) henføres under en suspensionsprocedure
- f) anbringes i frizone eller på frilager.

2. Toldmyndighederne kan tillade, at de i stk. 1 omhandlede varer flyttes under toldtilsyn mellem forskellige steder inden for Unionens toldområde med henblik på tilintetgørelse under toldkontrol.

Artikel 26

Procedure for tilintetgørelse af varer i småforsendelser

1. Denne artikel finder anvendelse på varer, hvor alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) varerne mistænkes for at være varemærkeforfalskede eller piratkopierede
- b) varerne er ikke letfordærvelige
- c) varerne er omfattet af en afgørelse om imødekommelse af en anmodning
- d) indehaveren af afgørelsen har i anmodningen anmodet om anvendelse af den i nærværende artikel fastsatte procedure
- e) varerne transporteres i småforsendelser.

2. Såfremt den i denne artikel omhandlede procedure anvendes, finder artikel 17, stk. 3 og 4, og artikel 19, stk. 2 og 3, ikke anvendelse.

3. Toldmyndighederne underretter klarereren eller ihænde-haveren af varerne om suspensionen af varenes frigivelse eller deres tilbageholdelse inden for én arbejdsdag fra suspensionen af frigivelsen eller tilbageholdelsen af varerne. Meddelelsen om suspension af frigivelsen eller tilbageholdelse af varerne indeholder følgende oplysninger:

- a) at toldmyndighederne har til hensigt at tilintetgøre varerne
- b) de rettigheder, som klarereren eller ihænde-haveren af varerne har i henhold til stk. 4, 5 og 6.

4. Klarereren eller ihænde-haveren af varerne skal have lejlighed til at fremsætte sine synspunkter inden for ti arbejdsdage efter meddelelsen om suspension af frigivelsen eller tilbageholdelse af varerne.

5. De pågældende varer kan tilintetgøres, hvis klarereren eller ihænde-haveren af varerne inden for ti arbejdsdage, efter at meddelelsen om suspension af, frigivelsen eller tilbageholdelse af varerne over for toldmyndighederne har bekræftet sit samtykke til tilintetgørelsen af varerne.

6. Hvis klarereren eller ihænde-haveren af varerne ikke har bekræftet sit samtykke til tilintetgørelsen af varerne eller ikke har gjort indsigelse herimod over for toldmyndighederne inden for den frist, der er omhandlet i stk. 5, kan toldmyndighederne antage, at klarereren eller ihænde-haveren af varerne har givet sit samtykke til tilintetgørelsen af dem.

7. Tilintetgørelsen foregår under toldkontrol. Toldmyndighederne giver efter anmodning, og hvis det er hensigtsmæssigt, indehaveren af afgørelsen oplysninger om den faktiske eller anslåede mængde tilintetgjorte varer og deres artikel.

8. Hvis klarereren eller ihænde-haveren af varerne ikke har bekræftet sit samtykke til tilintetgørelsen af varerne, og hvis det ikke kan antages, at klarereren eller ihænde-haveren af varerne har bekræftet sådant samtykke i overensstemmelse med stk. 6, underretter toldmyndighederne straks indehaveren af afgørelsen herom og om mængden af varer og deres art, herunder i givet fald billeder heraf. Toldmyndighederne underretter endvidere på anmodning, og når disse foreligger, indehaveren af afgørelsen om navne og adres-

ser på modtageren, afsenderen og klareren eller ihænde-haveren af varerne, hvis disse er kendte, om toldproceduren og om oprindelsen af, herkomst for og bestemmelsesstedet for de varer, hvis frigivelse er blevet suspenderet, eller som er blevet tilbageholdt.

9. Toldmyndighederne tillader frigivelse af varerne eller ophører med at tilbageholde dem straks efter gennemførelsen af alle toldformaliteter, hvis de ikke senest ti arbejdsdage efter den i stk. 8 omhandlede underretning er blevet informeret af indehaveren af afgørelsen om, at der er indledt en procedure for at fastslå, om en intellektuel ejendomsrettighed er blevet krænket.

10. Kommissionen gives beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 35 vedrørende kvantitative ændringer af definitionen af småforsendelser, hvis definitionen viser sig at være upraktisk under hensyntagen til behovet for at sikre, at den i denne artikel fastsatte procedure virker effektivt, eller hvis dette er nødvendigt for at undgå omgåelse af proceduren med hensyn til sammensætningen af forsendelser.

KAPITEL IV

ANSVAR, OMKOSTNINGER OG SANKTIONER

Artikel 27

Toldmyndighedernes ansvar

Med forbehold af national lovgivning giver afgørelsen om imødekomme af en anmodning ikke indehaveren af denne afgørelse ret til erstatning i tilfælde af, at varer, der mistænkes for at krænke en intellektuel ejendomsrettighed, ikke bliver afsløret af et toldsted og bliver frigivet, eller at der ikke bliver gjort noget for at tilbageholde dem.

Artikel 28

Ansvar for indehaveren af afgørelsen

Hvis en procedure, der er behørigt indledt i henhold til denne forordning, bliver indstillet på grund af en handling eller undladelse fra indehaveren af afgørelsen, hvis prøver, der er udtaget i medfør af artikel 19, stk. 2, enten ikke tilbagesendes eller beskadiges og er blevet ubrugelige på grund af en handling eller undladelse fra indehaveren af afgørelsen, eller hvis det senere fastslås, at de pågældende varer ikke krænker en intellektuel ejendomsrettighed, er indehaveren af afgørelsen ansvarlig over for enhver ihænde-haver af varerne eller klareren, som har lidt skade i den henseende, i overensstemmelse med den gældende særlovgivning.

Artikel 29

Omkostninger

1. På toldmyndighedernes forlangende betaler indehaveren af afgørelsen de omkostninger, der opstår for toldmyndighederne eller andre parter, der handler på vegne af toldmyndighederne, fra tilbageholdelsen eller suspensionen af frigivelsen af varerne, herunder oplagring og håndtering af varerne, i overensstemmelse med artikel 17, stk. 1, og artikel 18, stk. 1, samt artikel 19, stk. 2 og 3, og ved anvendelse af korrigerende foranstaltninger såsom tilintetgørelse af varer i henhold til artikel 23 og 26.

Indehaveren af en afgørelse, der har fået meddelelse om suspension af frigivelsen eller tilbageholdelse af varer, underrettes efter anmodning af toldmyndighederne om, hvor og hvordan disse varer oplagres, og om de anslåede omkostninger til oplagring, der er omhandlet i dette stykke. Oplysningerne om de anslåede

de omkostninger kan udtrykkes i form af tid, produkt, volumen, vægt eller ydelse afhængigt af oplagrings omstændigheder og varernes artikel

2. Denne artikel berører ikke retten for indehaveren af afgørelsen til at søge erstatning fra retlighedskrænkeren eller andre personer i henhold til gældende lovgivning.

3. Indehaveren af en afgørelse om imødekommelse af en EU-anmodning sørger for og betaler for oversættelse, som måtte kræves af den kompetente toldafdeling eller de toldmyndigheder, der skal gribe ind over for varer, som mistænkes for at krænke en intellektuel ejendomsrettighed.

Artikel 30

Sanktioner

Medlemsstaterne sikrer, at indehaverne af afgørelser opfylder de i denne forordning fastsatte forpligtelser, herunder om nødvendigt ved at fastsætte bestemmelser om sanktioner. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Medlemsstaterne giver straks Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser og om eventuelle senere ændringer af betydning for bestemmelserne.

KAPITEL V

UDVEKSLING AF OPLYSNINGER

Artikel 31

Udveksling af data om afgørelser vedrørende anmodninger og tilbageholdelser mellem medlemsstaterne og Kommissionen

1. De kompetente toldafdelinger underretter straks Kommissionen om følgende:
 - a) afgørelser om imødekommelse af anmodninger, herunder anmodningen og dens bilag
 - b) afgørelser om forlængelse af den periode, inden for hvilken toldmyndighederne skal gribe ind, eller afgørelser om tilbagekaldelse af afgørelsen om imødekommelse af anmodningen eller om ændring heraf
 - c) suspension af en afgørelse om imødekommelse af anmodningen.

2. Når frigivelsen af varerne suspenderes eller varerne tilbageholdes, sender toldmyndighederne Kommissionen alle relevante oplysninger, undtagen personoplysninger, herunder oplysninger om varernes mængde og art, værdi, intellektuelle ejendomsrettigheder, toldprocedurer, oprindelses-, herkomst- og bestemmelsesland samt transportruter og transportmidler, jf. dog artikel 24, litra g), i forordning (EF) nr. 515/97.

3. Fremsendelsen af de i nærværende artikels stk. 1 og 2 omhandlede oplysninger og al udveksling af data om afgørelser vedrørende anmodninger som omhandlet i artikel 14 mellem medlemsstaternes toldmyndigheder foregår via en central database i Kommissionen. Oplysningerne og dataene lagres i denne database.

4. Med henblik på at sikre behandling af de i nærværende artikels stk. 1-3 omhandlede oplysninger skal den i stk. 3 omhandlede centrale database oprettes i elektronisk form. Den centrale database skal indeholde de oplysninger, herunder personoplysninger, der er omhandlet i artikel 6, stk. 3, artikel 14 og nærværende artikel.

5. Medlemsstaternes toldmyndigheder og Kommissionen skal have adgang til oplysningerne i den centrale database i det omfang, dette er nødvendigt for opfyldelsen af deres retlige ansvar ved anvendelsen af denne forordning. Adgang til oplysninger, der er markeret til begrænset brug i henhold til artikel 6, stk. 3,

er begrænset til toldmyndighederne i de medlemsstater, hvor der anmodes om indgriben. Efter begrundet anmodning fra Kommissionen kan toldmyndighederne i medlemsstaterne give Kommissionen adgang til sådanne oplysninger, hvis dette er strengt nødvendigt med henblik på anvendelsen af denne forordning.

6. Toldmyndighederne indfører de oplysninger, der er indgivet i forbindelse med anmodninger til den kompetente toldafdeling, i databasen. De toldmyndigheder, som har indført oplysningerne i den centrale database ændrer, supplerer, retter eller sletter om nødvendigt disse oplysninger. Hver toldmyndighed, som har indført oplysninger i den centrale database, er ansvarlig for rigtigheden, tilstrækkeligheden og relevansen af de pågældende oplysninger.

7. Kommissionen opretter og vedligeholder passende tekniske og organisatoriske ordninger med henblik på en pålidelig og sikker drift af databasen. Toldmyndighederne i hver enkelt medlemsstat opretter og vedligeholder passende tekniske og organisatoriske ordninger for at sikre fortrolighed og sikkerhed i forbindelse med toldmyndighedernes behandlingsprocedurer og med hensyn til de terminaler til den centrale database, der er placeret på den pågældende medlemsstats område.

Artikel 32

Oprettelse af en central database

Kommissionen skal oprette den i artikel 31 omhandlede centrale database. Databasen skal være operationel hurtigst muligt og senest den 1. januar 2015.

Artikel 33

Databeskyttelsesbestemmelser

1. Behandlingen af personoplysninger i Kommissionens centrale database foregår i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 45/2001 og under tilsyn af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.

2. Behandlingen af personoplysninger hos de kompetente myndigheder i medlemsstaterne foregår i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF og under tilsyn af den i artikel 28 i nævnte direktiv omhandlede offentlige, uafhængige myndighed i medlemsstaten.

3. Personoplysninger indsamles og anvendes udelukkende med henblik på de i denne forordning omhandlede formål. De indsamlede personoplysninger skal være korrekte og ajourførte.

4. Hver toldmyndighed, som har indført personoplysninger i den centrale database, skal kontrollere behandlingen af de pågældende oplysninger.

5. Den registrerede har ret til adgang til de personoplysninger vedrørende den pågældende, der behandles i den centrale database, og om nødvendigt til at berigtige, slette eller blokere personoplysninger i henhold til forordning (EF) nr. 45/2001 eller de nationale love til gennemførelse af direktiv 95/46/EF.

6. Alle anmodninger om udøvelse af retten til adgang, berigtigelse, sletning eller blokering fremsendes til og behandles af toldmyndighederne. Har den registrerede indgivet en begæring om udøvelse af denne ret til Kommissionen, fremsender Kommissionen begæringen til de berørte toldmyndigheder.

7. Personoplysninger opbevares ikke længere end seks måneder efter tilbagekaldelsen af afgørelsen om imødekomme af anmodningen eller udløbet af den periode, inden for hvilken toldmyndighederne skal gribe ind.

8. Når indehaveren af afgørelsen har indledt en procedure i henhold til artikel 23, stk. 3, eller artikel 26, stk. 9, og har underrettet toldmyndighederne om indledningen af en sådan procedure, skal personoplysningerne opbevares i seks måneder, efter at det ved denne procedure er blevet endeligt fastslået, om en intellektuel ejendomsrettighed er blevet krænkede.

KAPITEL VI

UDVALG, DELEGATION OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 34

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Toldkodeksudvalget, der er nedsat ved artikel 247a og 248a i forordning (EØF) nr. 2913/92. Dette udvalg er et udvalg i betydningen i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011.
3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 35

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 26, stk. 10, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 19. juli 2013.
3. Den i artikel 26, stk. 10, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 26, stk. 10, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet eller Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 36

Gensidig administrativ bistand

Bestemmelserne i forordning (EF) nr. 515/97 finder tilsvarende anvendelse i nærværende forordning.

Artikel 37

Rapportering

Senest den 31. december 2016 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen af denne forordning. Om nødvendigt ledsages rapporten af passende henstillinger.

Rapporten skal omhandle alle relevante tilfælde vedrørende lægemidler i transit gennem Unionens toldområde i henhold til denne forordning, herunder en vurdering af dens mulige indvirkning på Unionens forpligtelser med hensyn til adgang til lægemidler ifølge erklæringen om TRIPS-aftalen og folkesundhed, der blev vedtaget på WTO-ministerkonferencen i Doha den 14. november 2001, og de foranstaltninger,

der er truffet med henblik på at afhjælpe en eventuel situation, der skaber negative virkninger i henseende hertil.

Artikel 38

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 1383/2003 ophæves med virkning fra den 1. januar 2014.

Henvisninger til den ophævede forordning betragtes som henvisninger til nærværende forordning og læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilaget.

Artikel 39

Overgangsbestemmelser

Anmodninger, som er imødekommet i henhold til forordning (EF) nr. 1383/2003, forbliver gyldige i den periode, der er angivet i afgørelsen om imødekommelse af anmodningen, og inden for hvilken toldmyndighederne skal gribe ind, og bliver ikke forlænget.

Artikel 40

Ikrafttrædelse og anvendelse

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

2. Den finder anvendelse fra den 1. januar 2014 med undtagelse af

- a) artikel 12, stk. 7, og artikel 22, stk. 3, som finder anvendelse fra den 19. juli 2013
- b) artikel 31, stk. 1 og 3-7 og artikel 33, som finder anvendelse fra den dato, hvor den i artikel 32 omhandlede database er oprettet. Kommissionen offentliggør den pågældende dato.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 12. juni 2013.

På Europa-Parlamentets vegne

M. Schulz
Formand

På Rådets vegne

L. Creighton
Formand

- 1) Europa-Parlamentets holdning af 3.7.2012 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets førstebehandlingsholdning af 16.5.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Europa-Parlamentets holdning af 11.6.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT).
- 2) EUT L 196 af 2.8.2003, s. 7.
- 3) EUT L 351 af 20.12.2012, s. 1.
- 4) EUT C 45 E af 23.2.2010, s. 47.
- 5) EFT L 82 af 22.3.1997, s. 1.
- 6) EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.
- 7) EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.
- 8) EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.
- 9) EUT C 363 af 13.12.2011, s. 3.
- 10) EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1.
- 11) EUT L 152 af 16.6.2009, s. 1.
- 12) EFT L 198 af 8.8.1996, s. 30.
- 13) EFT L 227 af 1.9.1994, s. 1.
- 14) EUT L 78 af 24.3.2009, s. 1.
- 15) EFT L 3 af 5.1.2002, s. 1.
- 16) EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1.
- 17) EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.
- 18) EFT L 149 af 14.6.1991, s. 1.
- 19) EUT L 39 af 13.2.2008, s. 16.
- 20) EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1.
- 21) EUT L 157 af 30.4.2004, s. 45.
- 22) EUT L 23 af 26.1.2008, s. 21.

*BILAG***Sammenligningstabel**

Forordning (EF) nr. 1383/2003	Nærværende forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 1
Artikel 4	Artikel 18
Artikel 5	Artikel 3-9
Artikel 6	Artikel 6-29
Artikel 7	Artikel 12
Artikel 8	Artikel 10, 11, 12, 14 og 15
Artikel 9	Artikel 17 og 19
Artikel 10	—
Artikel 11	Artikel 23
Artikel 12	Artikel 16 og 21
Artikel 13	Artikel 23
Artikel 14	Artikel 24
Artikel 15	Artikel 20
Artikel 16	Artikel 25
Artikel 17	—
Artikel 18	Artikel 30
Artikel 19	Artikel 27 og 28
Artikel 20	Artikel 6, 12, 22 og 26
Artikel 21	Artikel 34
Artikel 22	Artikel 31 og 36
Artikel 23	—
Artikel 24	Artikel 38
Artikel 25	Artikel 40